

Zveřejněno dne:

Sejmuto dne:

Č.J.: MK 14623/2015 OPP

Opatření obecné povahy č. 1/2016, o prohlášení památkové zóny Kačerov, obec Zdobnice a určení podmínek její ochrany

Ministerstvo kultury, jako příslušný správní orgán, podle § 6 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., a § 171 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), vydává opatření obecné povahy, kterým

prohlašuje

**část území s historickým prostředím osady Kačerov,
obec Zdobnice, k. ú. Kačerov u Zdobnice (k.ú. 792616),
okres Rychnov nad Kněžnou, kraj Královéhradecký,**

za památkovou zónu.

Článek 1 Předmět ochrany

Předmětem ochrany v památkové zóně Kačerov jsou kulturní hodnoty zejména urbanistické, architektonické, historické, umělecké, estetické a krajinné, které mají hmotnou podstatu, dokládají urbanistický, stavebně historický a kulturní vývoj sídla a vytvářejí jeho prostředí. Předmětem ochrany je dochovaný příklad sídelního útvaru orlickohorského podhůří, celkové urbanistické rozložení objektů, struktura zástavby, charakter jednotlivých objektů, jejich vazba na přilehlou krajinu, komunikace, vodní toky a stopy jejího hospodářského využití v přilehlé krajině.

Článek 2

Podmínky ochrany

K zajištění památkové ochrany památkové zóny, jejích kulturních hodnot a prostředí tvořeného stavbami, architektonickými soubory, jednotlivými objekty, uspořádáním pozemků, pozemními komunikacemi, veřejnými prostranstvími, vodními toky a trvalými porosty se stanovují tyto podmínky ochrany:

- a) stavby a pozemky musí být využívány v souladu s jejich kulturními hodnotami a musí být respektovány jejich kapacitní a technické možnosti;
- b) veškeré úpravy pozemků, staveb a jejich součástí, zařízení, veřejných prostranství, objektů a dřevin musí být prováděny v souladu s kulturními a s architektonickými kvalitami celku i detailu;
- c) při umístění stavby a zařízení a změně stavby musí záměr respektovat prostorové uspořádání dotčených nemovitostí a jejich kulturní hodnoty a jeho realizaci nesmí dojít k negativním změnám estetickým, technickým a funkčním;
- d) při nové výstavbě, přestavbě objektů musí být respektován charakter a měřítko zástavby, objemové proporce staveb, urbanistická skladba, terénní úpravy, prostorové uspořádání památkové zóny ve formě a míře odpovídající památkovému významu jednotlivých částí i celku zóny.

Článek 3

Vymezení hranice památkové zóny

**Kačerov (ZSJ 192619), k. ú. Kačerov u Zdobnice,
obec Zdobnice, okres Rychnov nad Kněžnou, kraj Královéhradecký**

Výchozím bodem hranice je západní roh st.p.č. 144, odkud hranice pokračuje směrem k východu po severní hraně st.p.č. 144. Dále obchází směrem k jihu p.p.č. 3108 a napojí se na komunikaci p.p.č. 3065 a podél ní postupuje k jihu. V místě styku p.p.č. 3065 a 3137 se hranice lomí a směřuje na východ podél p.p.č. 3137, 3132, 3128, st.p.č. 17 a p.p.č. 3129, kde se hranice lomí směrem k jihu a pokračuje podél p.p.č. 3130 a p.č. 3133. Vede dál opět podél komunikace p.p.č. 3137 až k p.p.č. 3138, 3139, 3140 ke komunikaci p.p.č. 3065. Zde se hranice láme a postupuje podél východního okraje komunikace p.p.č. 3065 k jihu až k p.p.č. 3147, kterou obejde. Hranice pokračuje znovu podél východního okraje komunikace p.p.č. 3065 směrem k jihu. V bodě styku p.p.č. 3065 se st.p.č. 3 se hranice lomí, obchází st.p.č. 3 a p.p.č. 28. Opět se vrací do svého původního směru a pokračuje podél komunikace p.p.č. 3065, obchází její jižní část a pokračuje směrem severním až k p.č. 3221, odtud hranice pokračuje západním směrem po jižním okraji p.p.č. 3221, 3222, 3223, 3224, 3226, 3228 až k p.p.č. 3219, pokračuje dál podél komunikace p.p.č. 3219, kde na jejím konci kolmo překročí potok p.p.č. 3197 a napojí se na jižní stranu p.p.č. 3207. Hranice dále pokračuje podél jižních stran p.p.č. 3207, 3206, st.p.č. 116 a opět podél p.p.č. 3206. Od severozápadního rohu p.č. 3206 přechází p.p.č. 3196/1 směrem k severovýchodu na jižní roh p.p.č. 3211. Hranice tuto parcelu ze západu krátce kopíruje a znovu od severozápadního rohu překročí p.p.č. 3196/1 až ke komunikaci p.p.č. 3232. Hranice dále pokračuje podél jižní hrany p.p.č. 3232 až na její konec, kde se napojí na jižní stranu p.p.č. 3216. Hranice dále pokračuje směrem k severu podél západního okraje p.p.č. 3216, 3236 až k p.p.č. 3288, odkud hranice pokračuje severovýchodním směrem podél p.p.č. 3300 a jihovýchodním směrem podél p.p.č.

3301 až k p.p.č. 3302, kde se hranice se zalamuje k severu a pokračuje podél západních stran p.p.č. 3302, 3315, 3314 a 3329 až ke komunikaci p.p.č. 3335. Tuto komunikaci kolmo přetne a hranice pokračuje dál po severozápadní hraně p.p.č. 3335, 3331, a 3344 až do bodu styku s komunikací p.p.č. 3343, kterou kolmo překročí. Dále hranice pokračuje podél jižní strany p.p.č. 3345 a 3346, kolem které vede až ke komunikaci p.p.č. 3014, kde se hranice láme a pokračuje k výchozímu bodu podél p.p.č. 3346, 3343, 3354, 3355, 3362 a 3363. Ze severního rohu p.p.č. 3363 hranice překročí komunikaci p.p.č. 3065 a napojí se na výchozí bod, kde se hranice uzavírá.

Zpracováno podle právního stavu ke dni 30. 4. 2015.

Článek 4 Účinnost

Toto opatření obecné povahy nabývá účinnosti v souladu s ustanovením §173 odst. 1 správního řádu patnáctým dnem ode dne jeho zveřejnění.

Článek 5 Poučení

Do opatření obecné povahy a jeho odůvodnění může podle § 173 odst. 1 správního řádu každý nahlédnout u správního orgánu, který opatření obecné povahy vydal. Proti prohlášení památkové zóny vydanému formou opatření obecné povahy nelze podle § 173 odst. 2 správního řádu, podat opravný prostředek.

Odůvodnění

A. Textová část

Ustanovení § 6 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen zákon č. 20/1987 Sb.), umožňuje sídelní útvar nebo jeho část, která vykazuje významné kulturní hodnoty, prohlásit za památkovou zónu. Pro prohlášení památkové zóny je podle § 2 odst. 1 vyhlášky č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon České národní rady č. 20/1987 Sb., určující charakteristika významných kulturních hodnot území, vymezení hranice památkové zóny, popis předmětu ochrany, stanovení podmínek pro stavební a další činnosti směřující k ochraně území a zvýšení kvality životního prostředí.

Opatření obecné povahy je v souladu s ústavním pořádkem České republiky, s Listinou základních práv a svobod a s Ústavou České republiky, respektuje obecné zásady ústavního pořádku České republiky a opatření obsažená v tomto opatření obecné povahy neporušují ústavní principy rovnosti v právech a zákazu retroaktivity. Prohlášení památkové zóny

formou opatření obecné povahy na rozdíl od dosavadní aplikační praxe vychází z doporučení pracovní komise Legislativní rady vlády – komise pro správní právo k návrhu vyhlášky o prohlášení území vybraných částí krajinných celků za památkové zóny. Pracovní komise ve svém vyjádření vychází z toho, že podle § 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., může Ministerstvo kultury po projednání s krajským úřadem prohlásit území sídelního útvaru nebo jeho části s menším podílem kulturních památek, historické prostředí nebo část krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty, za památkovou zónu a určit podmínky její ochrany, avšak ustanovení výslovně neuvádí formu vyhlášky ministerstva ve smyslu čl. 79 odst. 3 Ústavy ČR. Výslovné zmocnění k vydání vyhlášky pak neobsahuje ani § 45 uvedeného zákona, a proto ji nelze vydat. Vzhledem k tomu, že prohlášení území za památkovou zónu svou povahou a obsahem po materiální stránce není podle názoru komise právním předpisem, ale spíše opatřením obecné povahy, neboť jde o správní akt s konkrétně vymezeným předmětem a obecně určeným okruhem adresátů, doporučuje tato komise vyhlásit památkovou zónu formou opatření obecné povahy podle části šesté správního řádu. Ministerstvo kultury pravomoc k vyhlášení památkových zón má a k vydání opatření obecné povahy se na rozdíl od vyhlášky podle ustálené soudní judikatury výslovné zákonné zmocnění nevyžaduje, postačuje pravomoc vydat závazný správní akt, který není ani právním předpisem ani rozhodnutím ve správním řízení. K dané problematice se pak vztahuje zejména náleznost ÚS ze dne 19. 11. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 14/07, který se přiklonil k materiálnímu pojetí institutu opatření obecné povahy, tzn., že není nezbytné výslovné zákonné zmocnění k vydání opatření obecné povahy, postačuje naplnění pojmových znaků (konkrétnost předmětu a obecnost adresátů) a pravomoc příslušného orgánu.

Opatření obecné povahy není v rozporu se závazky vyplývajícími pro Českou republiku z mezinárodních smluv ani obecně uznávaných zásad mezinárodního práva. Konkrétně se to týká mezinárodních smluv, ke kterým Česká republika přistoupila, jako je například Úmluva o architektonickém dědictví Evropy (publikovaná pod č. 73/2000 Sb., m. s.), Úmluva o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví (publikovaná pod č. 159/1991 Sb. m. s.) a Evropská úmluva o krajině (publikovaná pod č. 13/2005 Sb. m. s.). Pro prohlášení památkových zón nejsou v rámci Evropské unie stanovena jednotná pravidla, právní úprava je plně ponechána na pravomoci členských států.

Na území památkové zóny nebyla až dosud uplatňována plošná regulace vyplývající ze zákona č. 20/1987 Sb. Ochranu požívaly pouze jednotlivé objekty prohlášené za kulturní památky, zatímco ostatní památkově hodnotné nemovitosti, které významným způsobem spoluvytváří prostředí sídla, zůstávaly z hlediska památkové péče bez jakékoliv ochrany.

Důvody k prohlášení památkové zóny

Na základě provedeného památkového plošného průzkumu obce Kačerov, excerptce vybraných historických písemných a mapových podkladů a vyhodnocení takto získaných poznatků, je možno konstatovat, že posuzovaná lokalita se souborem lidové architektury splňuje podmínky nezbytné pro její prohlášení za památkovou zónu.

Památková zóna představuje urbanisticky a historicky dochovaný zcela unikátní sídelní útvar lidové architektury, tvořený převážně drobnější volně rozptýlenou chalupnickou a domkářskou zástavbou, vzniklý nejspíše ve vrcholné fázi osidlování oblastí pod Orlickými horami a rozrůstající se podél toku Liberského potoka v krajině, která byla formována lidskou

činností. Kromě nepočetného zbytku bohatších usedlostí jde o unikátní soubor sociálně vyhraněného typu staveb uchovávající si dosud svou architektonickou podobu bez vážnějších novodobých znehodnocujících zásahů. Základním znakem památkové zóny Kačerov je zachované prostorové a půdorysné uspořádání, tj. zasazení urbanisticko architektonické struktury s uceleným sídelním uspořádáním do přírodního prostředí.

Prohlášením památkové zóny jsou vytvořeny podmínky pro zachování kvalit lokality s výraznou památkovou hodnotou. Je vymezeno památkově významné území, stanoveny zásady jeho ochrany a jsou vytvořeny podmínky pro stavební a další činnosti, které budou směřovat k ochraně území a zvýšení kvality životního prostředí.

Základem pro vymezení území památkové zóny byl provedený terénní průzkum. Revizi území a zhodnocení jeho historického a památkového významu provedl podrobně Národní památkový ústav (odborná organizace státní památkové péče) a na základě výsledků této revize bylo odbornou organizací státní památkové péče doporučeno prohlášení památkové zóny. Národní památkový ústav vycházel při zpracování návrhu na prohlášení památkové zóny z dostupné literatury, odborných pramenů a výsledků průzkumu území. Odborný průzkum spočíval v prověření dochovaných památkových hodnot. Především se jedná o hodnoty architektonické, urbanistické a historické. Z podkladů je zřejmé, že prohlášení památkové zóny Kačerov a navržení krajinářských, urbanistických a architektonických regulativů v předmětném území je ve veřejném zájmu, které vyplývají ze zákona č. 20/1987 Sb.

V současné době není v území vyhlášena žádná z forem plošné památkové ochrany. V případě, že by nebylo přikročeno k prohlášení území za památkovou zónu, mohlo by dojít k zániku památkových hodnot území v důsledku realizace nevhodných stavebních záměrů. Nenahraditelné hodnoty naší historie jsou zároveň hodnotami evropského kulturního dědictví a jejich opomíjení je v rozporu se zájmy státní památkové péče podle zákona č. 20/1987 Sb., i mezinárodních smluv, ke kterým Česká republika přistoupila, jako je například Úmluva o architektonickém dědictví Evropy, Úmluva o ochraně světového kulturního a přírodního dědictví a Evropská úmluva o krajině. Pouze v případě, že bude zavedena v území regulace podle zákona č. 20/1987 Sb., je možné zabezpečit, aby při stavební činnosti v území byly dostatečně respektovány a chráněny jeho památkové kvality.

Výkon státní správy v oblasti památkové péče probíhá ve značném rozsahu v návaznosti na zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen stavební zákon). Ve stavebních a územních řízeních jsou orgány památkové péče dotčenými orgány a jejich závazná stanoviska jsou podkladem pro rozhodnutí stavebního úřadu podle § 136 odst. 1 písm. b) správního řádu. Hranice památkové zóny se jako sledovaný jev promítne postupem podle stavebního zákona do územně analytických podkladů.

Vymezení předmětu a podmínek ochrany, vymezení hranic území památkové zóny

Předmětem ochrany v památkové zóně jsou obecně vymezené kulturní hodnoty zejména architektonické, urbanistické, historické, umělecké, estetické a krajinné, které mají hmotnou podstatu, dokládají urbanistický, stavebně historický a kulturní vývoj sídla a vytvářejí jeho jedinečné prostředí. Specifikace konkrétních kulturních hodnot jednotlivých nemovitostí a stanovení podmínek pro jejich ochranu je věcí individuálních správních aktů. Při určování konkrétních kulturních hodnot památkové zóny a jednotlivých nemovitostí vycházejí správní orgány z vyjádření odborné organizace státní památkové péče, plánu ochrany, pokud je

zpracován, případně též ze stavebně historických průzkumů a dalších důkazů podle uvážení správního orgánu, který by měl zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

Ustanovení čl. 2 stanovuje obecné podmínky ochrany památkové zóny, která je charakterizována jako celek tvořený stavbami, architektonickými soubory, kulturními památkami, jednotlivými objekty, uspořádáním pozemků, pozemními komunikacemi, veřejnými prostranstvími, vodními toky a trvalými porosty, tedy urbanistickou strukturou a přírodními prvky. Dále jsou stanoveny podmínky ochrany, které směřují k zachování kulturních hodnot památkové zóny a jejího prostředí. Je určeno, jaké zásady by měly být uplatněny při umísťování staveb, zařízení a terénních úpravách. Důraz je kladen na to, aby byla zachována urbanistická skladba území, využití nemovitostí bylo v souladu s jejich kulturními hodnotami a úpravy staveb, veřejných prostranství, objektů a dřevin směřovaly k zachování jejich kulturních hodnot. Při umístění nových staveb a změnách dokončených staveb nesmí dojít k žádnému poškození dotčených nemovitostí.

Vymezení hranic památkové zóny odpovídá zjištěným památkovým kvalitám území tak, aby s tím spojená regulace měla opodstatnění. Při vymezení památkové zóny Ministerstvo kultury vycházelo z návrhu Národního památkového ústavu a terénního průzkumu. Památková zóna zahrnuje lokality s nejceněnější historickou zástavbou, nejhodnotnější architekturou, poválečnou architekturou a urbanizovanou zelení v daném sídle. Přes jistý úbytek původní zástavby si památková zóna zachovala regionální charakteristiku v původním prostředí venkovské krajiny. Důležitým znakem kulturního prostředí památkového území spočívá proto ve vztahu architektury a venkovského prostředí s jeho přírodními hodnotami. V zájmu ochrany hodnot památkové zóny Kačerov je nezbytné respektovat vztah architektury a prostředí i venkovskou dimenzi prostředí s podílem přírodních prvků.

Hranice památkové zóny byla vedena tak, aby nedošlo k nadměrnému a neodůvodněnému zatěžování veřejnosti regulací vyplývající z prohlášení památkové zóny. Přiměřenost byla posuzována především ve vztahu ke komplexnosti ochrany dochovaných památkových kvalit území. Vymezení památkové zóny Kačerov v předmětném rozsahu je zcela v souladu s principy historického urbanismu, odpovídá současnému stavu odborného poznání v oblasti vesnických sídel a zároveň koresponduje s hodnocením a postupem uplatňovaným v rámci celé České republiky.

Památková zóna je identifikována názvem osady, obce, kódem základní sídelní jednotky, názvem katastrálního území, okresu a kraje. Popis hranice památkové zóny začíná v severní části území v jasně identifikovatelném výchozím bodě a dále postupuje ve směru pohybu hodinových ručiček zpět k výchozímu bodu, kde se hranice uzavírá. Hranice je vedena po hranicích pozemků. Pokud je nutno přetnout komunikaci nebo větší nedělený pozemek, je trasa popsána jako spojnice identifikovaných bodů, nebo je definována přesně určeným směrem. K popisu jsou užívána čísla parcel uvnitř území, po jejichž hranici hranice památkové zóny prochází. V popisu jsou rozlišeny stavební a pozemkové parcely. Popis hranic byl zpracován podle údajů zveřejněných na <http://nahlizeniidokn.cuzk.cz/> dne 30. 4. 2015.

Podrobnou mapu památkové zóny Kačerov zpracuje odborná organizace státní památkové péče do 90 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto opatření obecné povahy. Kopie této mapy, které rozešle Ministerstvo kultury, budou uloženy u Ministerstva kultury, odborné organizace státní památkové péče, Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou a obce Zdobnice, na jejímž území se památková zóna nachází.

Charakteristika předmětného území

Historický vývoj – Počátky vesnice nejsou zcela jasné. První bezpečně doložená zmínka o existenci lokality se datuje až k roku 1571, vztahuje se však jen k plavení dřeva po potoku. Vesnice je poprvé doložena k roku 1577 jako součást rychnovského panství. Vesnice se historicky skládala ze dvou relativně svébytných částí, pro které se vžilo (neoficiální) označení „Horní“ a „Dolní Kačerov“. Osou dolní části vesnice byl tok Liberského potoka. Horní část byla rozložena na svazích nad prameništěm potoka při silnici z Velkého Uhřínova do Zdobnice. Nesporný význam pro dějiny a hospodářský vývoj vesnice měl vznik nových sklářských hutí na rychnovském panství, nejprve v Kunčině vsi a následně i v Kačerově. První písemně doloženou zmínku o sklářské činnosti nacházíme v rychnovském vrchnostenském urbáři z roku 1562. V osadě Horní Kačerov, v areálu bývalého č.p. 1, se nacházela novověká sklárna, která sem byla přenesena v r. 1567 z Kunčiny Vsi a fungovala až do poloviny 17. století. Již v době před třicetiletou válkou byl Kačerov dosti velkou vesnicí s početnou zástavbou, převážně však nižší sociální kategorie. Tyto údaje znamenají, že již v první polovině 17. století vesnice existovala přibližně ve svém konečném půdorysném rozsahu. Již tehdy musel existovat zárodek pozdější velmi početné chalupnické a domkářské zástavby. Skutečný demografický nárůst, spojený s velkým rozvojem zástavby, ovšem přinesla až doba 18. a první poloviny 19. století. Rozsáhlé a početné enklávy sklářských chalup a domků vznikaly především na dně údolí potoka v dolní části vesnice, kde existovaly též dva mlýny, a na svazích okolo silnice do Zdobnice v Horním Kačerově.

V elaborátu Berní ruly z roku 1654 zde bylo zaznamenáno celkem 31 usedlostí osazených (z toho 3 selské, 19 chalupnických a 9 zahradnických) a 1 pustá. Roku 1790 měla vesnice 60 domů, na sklonku feudálního období roku 1848 měla vesnice již 81 domů a 530 převážně německy mluvících obyvatel. Kromě podhorského zemědělství se ve vsi provozovalo pastevectví a pěstování lnu. V obci postupně fungovaly 3 mlýny, několik hospod, řeznictví, kolářství, kovářství. Místní obyvatelé si přivydělávali tkalcovstvím a lepením lubových krabiček. Po druhé světové válce a odsunu německy mluvícího obyvatelstva se většina vesnických sídel Orlických hor zcela vylidnila (v letech 1945 až 47 směřoval odsun na území pozdější NDR). V případě Kačerova vedly poválečné události k úplnému zániku horní části vesnice (tzv. Horního Kačerova) i většiny velkých usedlostí.

Urbanistické zhodnocení – Lokalita Kačerov se nachází v členité krajině jihozápadního podhůří Orlických hor. Rozkládá se po obou stranách a na dně údolí Liberského potoka. Zdejší krajina širšího okolí má charakter podhorské vrchoviny rozdělené téměř rovnoběžnými zalesněnými zářezy údolí říček Bělé, Kněžné, Zdobnice, Liberského potoka a jejich přítoků na táhlé hřbety s plochými, zemědělsky obdělávanými temeny.

Kačerov představuje z památkového hlediska velmi hodnotnou lokalitu. Ve vsi se navzdory novodobým ztrátám dochoval jedinečný soubor převážně roubené lidové architektury charakteristické pro oblast Orlických hor. Zastoupeny jsou především přízemní chalupy tzv. východosudetského typu vesměs asi již z přelomu 18. a 19. století: domy s chlévní dispozicí, s roubenými světnicemi (zpevněnými stěnovými kleštinami) a zděnými zadními díly (v některých případech opatřenými kamennými portály). Jen výjimečně je zachován typ celoroubeného domu. K charakteristickým prvkům patří bedněné přístavky a vstupní zádveří, bedněné štíty, někdy s podlomením. Vzácně se zachovaly i detaily okének ve štítu s typickou stříškou a další prvky charakterizující roubenou architekturu Orlických hor. V průběhu druhé poloviny 19. a na počátku 20. století byla řada domů postupně přestavována a rozšiřována,

současně některé domy dostaly dnes již převažující sedlové střechy s vaznicovými krovy na bedněných půdních polopatrech. Některé úpravy (zobytnění podkroví, vložení křížových světniček) snad souvisí s pomalu se rozvíjejícím turistickým ruchem v Orlických horách.

Nejvíce hodnotných staveb se dochovalo v sevřeném údolí potoka pod kostelem v dolní části vsi. Mezi nimi vyniká především drobná chalupa č.e. 62. Roubená světnice se zachovanými dřevěnými šambránami oken je na zadní straně napojena k mladší zděné části s kamenným portálkem vysazené v důsledku klesajícího terénu nad podsklepenou podezdívku. Do střechy je vložena vestavba obedněné křížové světničky. Sousední dům č.e. 55 má světnici zevně svisle obedněnou. Velmi zajímavý je dům č.e. 56 (dříve čp. 045) na protějším břehu potoka. Jádrem stavení je opět drobná trojdílná chalupa s roubenou světnicí vysazenou na vysoké podezdívce, druhotně rozšířená o další roubený trakt a překrytá širokou sedlovou střechou s předstupující křížovou světničkou. Sousední chalupa č.e. 63 má světnici roubenou se stěnovými kleštinami, v zadní mladší části se zachoval kamenný vstupní portálek do síně. Blízký dům č.e. 64, dendrochronologicky datovaný do roku 1797, má roubenou světnici na vysoké podezdívce ve svahu. Jednoduchý bedněný štít se širokým podlomením je prolomen dvojicí sdružených okének se stříškou typickou pro oblast Orlických hor. Štítovou stěnu původně obíhala krytá pavlač. Velmi drobná chalupa č.e. 59 s roubenou světnicí se stěnovými kleštinami je patrně torzem původně většího stavení. Pod štítem se zachovalo typické podlomení. Zcela na dolním konci vesnice stojí v údolí hodnotný dům č.e. 67. Přízemní stavení má světnici sroubenou z hraněných trámů se zámkovými spoji, k tradičním detailům patří dřevěné šambrány (okřídli) a výplně oken. Dům kryje mladší sedlová střecha s vaznicovým krovem a s bedněným dvouetážovým štítem. U domu je kamenný taras a torzo kamenné stodoly. Další dvojice zajímavých tradičních stavení se zachovala v údolí přímo pod kostelem. Chalupa č.e. 53 snad pod omítkou skrývá dřevěné jádro. Blízký mlýn č.e. 54 má srubovou omítanou světnici, zadní část zděnou. Druhotně asi na přelomu 19. a 20. století mlýn dostal dnešní poměrně nízkou sedlovou střechu a dřevěné přístavby. Zděná mlýnice pro dvě složení zanikla. Několik osamělých starších domů stojí i ve střední části vsi. Mezi nimi vyniká chalupa č.e. 42 s roubenou světnicí se stěnovými kleštinami (jako jediná dnes obílená) a zděnou zadní částí, krytá střechou s přesahem nad zápražím a s vloženým vikýřem křížové světničky. Severně odtud stojí hodnotná chalupa č.e. 32, která má jako jediná ve vsi zachované roubené konstrukce v celém rozsahu trojdílné dispozice (s výjimkou kamenného chlévku). Srubovou světnici mají zachované i domy č.e. 33 (s druhotně připojeným zadním traktem) a č.e. 40 (s mladším vaznicovým krovem a křížovou světničkou). O samotě na planině „Letní Strany“ stojí dům č.e. 41. Prosté přízemní stavení je zděné, s vaznicovým krovem a hladkou fasádou, v zadní části ale obsahuje zbytek staršího roubeného, velmi drobného objektu. Nad silnicí je bývalá kovárna č.e. 31 patřící k mladší generaci zdejších dřevěných staveb asi až z druhé poloviny 19. století. Přízemí (resp. polosuterén) je kamenné, obsahuje bývalou kovářskou dílnu, obytné patro je roubené, svisle obedněné. Roubená jádra má i několik dalších stavení v Kačerově, např. č.e. 60 v dolní části vsi. Původně roubený dům č.e. 39 byl již novodobě přezděn, ze starších detailů se zachovala pískovcová hlava komína.

Mimo jádro vesnice se zachovaly tradiční objekty č.e. 37 (s omítanými stěnami a vaznicovým krovem) a č.e. 38 (hodnotná nabílená chalupa s roubenou světnicí a sedlovou střechou). Na horním konci vesnice stojí tzv. „Doktorský dům“ č.e. 74 s hladkými fasádami (střídmá eklektická novostavba z roku 1899). Příkladem prostého mladšího zděného stavení asi z první třetiny 20. století je domek č.e. 66 (s přístavbou verandy a bedněným štítem), nebo č.e. 68 (s bedněným polopatrem). Hodnotným příkladem zděné hospodářské stavby je samostatně stojící stodola (zbytek usedlosti) na planině „Letní Strany“ s průčelími členěnými plošnou

pásovou bosáží a slepými arkádami (což je prvek, který se objevuje hojněji u hospodářských objektů orlického podhůří). Další stodola se dochovala v jinak zaniklé zástavbě Horního Uhřínova. Objekt č.e. 36 je zcela přestavěná hasičská zbrojnice. Na dolním konci vesnice se zachovaly terénní relikty zaniklého mlýna včetně drobného náhonu.

Zajímavý je i soubor objektů drobné vesnické vybavenosti. Nad mlýnem č.e. 54 je pěkný kamenný klenutý mostek asi již z první poloviny 19. století, mladší kamenný silniční mostek asi z počátku 20. století se nachází směrem proti proudu potoka. V údolí potoka se uplatňují hráze čtyř zaniklých a jednoho dosud existujícího rybníčku. Mezi vodohospodářská díla se řadí zpevnění koryta potoka kamennými zídkami. Pozornost zasluhují i tři studánky s kamennými průčelími a klenutými interiéry – u domu č.e. 59, u mlýna č.e. 54 a nad cestou ve svahu v jihovýchodní části vsi (s kamenným portálkem). Charakter vesnice doplňují aleje stromů podle obou silničních komunikací.

Dominantou a nejvýznamnější památkou je původně farní kostel sv. Kateřiny, stojící na svahu návrší nad údolím. Dnešní svatyně, vybudovaná na místě starší raně barokní stavby dřevěné, je raně klasicistní novostavbou z let 1796–98 s četnými dozvuky baroka. Jednolodní kostel s odsazeným presbytářem se sakristií v ose má v západním průčelí vysokou věž završenou jednoduchou cibulovou bání. Pozornost zasluhuje především krásný klasicistní západní portál s kolovratským erbem a vročením 1798. Kostel je obklopen donedávna neudržovaným hřbitovem s kamennou ohradní zdí a zbytky márnice. Na hřbitově se zachovalo několik secesních i starších náhrobků. Zaniklý filiální dřevěný kostel ve vsi existoval již v 17. století v místě dnešního kříže. Nad kostelem přes silnici je situován areál bývalé fary č.e. 29, původně přízemní roubené stavení snad z konce 18. století, znehodnocené novodobými primitivními úpravami a přístavbami. V sousedství kostela je i bývalá škola čp. 73. Patrové stavení s jádrem snad již z počátku 19. století má zděné přízemí a roubené, svisle obedněné patro s mladším vaznicovým krovem. Za školou je hospodářská budova krytá valbovou střechou. U silnice ve střední části vsi stojí prostá kaplička Panny Marie z roku 1858. Drobná výklenková kaplička asi z přelomu 19. a 20. století vznikla i na dolním konci bývalého Horního Kačerova. Za kostelem stojí hodnotný kříž klasicistního tvarosloví s reliéfem Bolestné Panny Marie na soklu datovaný do roku 1803. Další, velmi hodnotný kříž je situován v údolí u potoka na místě tradičně považovaném za polohu nejstaršího kačerovského kostela. Tento krásný pískovcový kříž, vztyčený roku 1793 a obnovený 1854, má na reliéfně zdobeném soklu rokokovou ornamentiku. Třetí významnou drobnou sakrální památkou je sousoší Piety u silnice jihovýchodně od kostela z roku 1832. Sokl s polychromovaným reliéfem zobrazujícím Krista v Getsemanské zahradě je tvarově klasicistní s gotizujícími prvky, vlastní skulptura Piety může být mladší (z druhé poloviny 19. století?). Další kříž (resp. jeho torzo) z přelomu 19. a 20. století stojí u bývalé fary. Pod skalkou ve střední části vsi je památník obětem I. světové války v podobě nahrubo opracovaného žulového bloku.

Za nejstarší jádro vesnice lze hypoteticky považovat rozvolněnou řadu velkých usedlostí, situovaných převážně v dolní části vesnice na vyvýšené plošině nad pravým (západním) břehem údolí, mezi silnicí z Rychnova a hranou svahu. Na usedlosti navazovaly dosti široké rovnoběžné pásy záhumentické pluziny proměnlivé šířky, vedené napříč plochým temenem hřbetu až na svahy údolí Kněžné. Až na výjimky všechny tyto usedlosti, pro které se vžil název místní trati „Letní Strana“ („Sommer Seite“), zanikly v době po roce 1945. Obdobná parcelace pluziny byla i na protější východní (levobřežní) straně údolí, i když zde neshledáváme žádné větší usedlosti, a dále na svazích dnes zcela zaniklého Horního Kačerova v místní trati „Horní Strana“ („Obere Seite“). Zde vykazovala parcelace lánové pluziny

největší pravidelnost. Předpokládaná nejstarší část zástavby Kačerova tedy patří mezi lineární (údolní) lánové vesnice. Poloha nejstaršího kačerovského kostela není přesně doložena. Podle místní tradice se nacházel v údolí pod dnešním kostelem, na místě kamenného kříže z r. 1773. Dlouhodobá stagnace a do jisté míry i odlehlost tohoto území byly patrně příčinou absence tlaku na stavební rozvoj v této lokalitě a zabránily vzniku devastující neregulované nové výstavby, tak typické pro většinu našich vesnických sídel. V této souvislosti je třeba zmínit rekreační chatové objekty, postavené zpravidla na parcelách po zaniklých usedlostech v období po II. světové válce. Svým ztvárněním i materiálův se snaží respektovat daný kontext, takže nepředstavují vážnější rušivý prvek. Kromě obytných stavení zde nechybí ani další nezbytné charakteristické stavební atributy vesnického sídla, jako je vedle již jmenovaného kostela například mlýn, škola z 1. poloviny 19. století, kovárna z konce 19. století, několik památek drobné sakrální architektury (kaple, výklenkové kapličky, kamenné kříže, sousoší Piety), kamenné klenuté mostky, studánky aj.

Rovněž krajinné prostředí obce Kačerov lze hodnotit jako zcela ojediněle zachovalé, krajinářsky působivé s vysokými estetickými kvalitami. V jeho rámci se obzvláště výrazně uplatňuje kostel sv. Kateřiny, situovaný v dominantní pozici nad postupně se zužujícím a do terénu se zařezávajícím údolím Liberského potoka, který tvoří přirozenou a historicky danou osu celého sídelního celku. Část úbočí nad stávající zástavbou je dosud využívána k lučnímu hospodaření a představuje tak cenný relikt kdysi zde probíhající plužiny.

Přínosy památkové zóny – Prohlášení památkové zóny má význam především jako opatření k uchování kulturních hodnot nemovitostí, které nejsou kulturními památkami, vytvoření optimálních podmínek pro zachování prostředí kulturních památek, udržení a další zlepšení kvality životního prostředí. Tyto přínosy jsou nevyčíslitelné. V případě prohlášení památkové zóny lze očekávat zvýšení atraktivity území pro turistický ruch. Jedná se ale o přínosy velmi obtížně vyčíslitelné vzhledem k tomu, že skutečnou výši příjmů z cestovního ruchu ovlivňuje řada dalších faktorů, především rozsah zpřístupnění místních atraktivit veřejnosti, doplňková kulturní nabídka, úroveň propagace apod.

Na území památkové zóny se rovněž minimalizuje riziko vzniku nevhodných realizací ovlivňující prodejnost nebo snižující hodnotu nemovitostí. Podle dosavadních zjištění nemá prohlášení památkové zóny negativní vliv na cenu jednotlivých nemovitostí situovaných v památkově chráněném území. To svědčí o skutečnosti, že pozitivní stránky existence památkové ochrany do velké míry kompenzují dopady na práva vlastníků nemovitostí. V regionu Orlických hor se do dnešní doby dochovalo malé procento vesnických lokalit, které si udržely svůj tradiční ráz. Právě Kačerov představuje památkově nejceněnější vesnický celek v rozsáhlé oblasti Orlických a lze ho řadit mezi nejhodnotnější vůbec i v rámci celých východních Čech.

Dopady na práva a povinnosti vlastníků nemovitostí na území památkové zóny – Vlastníkům (správcům, uživatelům) nemovitostí, které nejsou kulturní památkou, ale nachází se na území památkové zóny, vzniknou povinnosti vyplývající ze zákona č. 20/1987 Sb. Jedná se hlavně o povinnosti žádat o závazné stanovisko podle § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb. Stávající legislativní úprava neumožňuje, aby výkonné orgány památkové péče z moci úřední ukládaly vlastníkům nemovitostí, které nejsou kulturní památkou, ale nachází se na území památkové zóny, povinnosti spočívající ve stavbě, změně stavby nebo udržovacích pracích. Veškeré záměry tedy vychází z aktivní vůle vlastníků, přípustnost realizace však může být závazným stanoviskem orgánu památkové péče vázána na splnění konkrétních podmínek.

Ostatní

Opatřením obecné povahy jsou přímo dotčeny:

- Obec Zdobnice, na jejímž území se památková zóna rozkládá;
- Městský úřad Rychnov nad Kněžnou
- Krajský úřad Královéhradeckého kraje
- Ministerstvo kultury
- fyzické a právnické osoby – vlastníci (správci, uživatelé) nemovitostí, stavebníci.

Nepřímo dotčeným subjektem je Národní památkový ústav, který jako odborná organizace zřízená Ministerstvem kultury zajišťuje podporu státní správy v oblasti ochrany zájmů památkové péče.

Výkon státní správy včetně příslušné kontroly zajišťují již existující orgány veřejné správy ve spolupráci s příslušným pracovištěm Národního památkového ústavu. Systém je plně funkční a je schopen pojmout předpokládané navýšení agend. Implementace bude uskutečněna především prostřednictvím orgánů veřejné správy – Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou a Krajského úřadu Královéhradeckého kraje v rámci výkonu státní správy v oblasti památkové péče, stavebního řádu a územního plánování. Zákon č. 20/1987 Sb., určuje způsob výkonu státní správy v památkové zóně a úkoly jednotlivých orgánů památkové péče. Výkon státní správy probíhá ve značném rozsahu v návaznosti na stavební zákon a správní řád.

Náklady spojené s výkonem státní správy v oblasti památkové péče vzniknou orgánům, které tuto státní správu vykonávají. Jedná se zejména o náklady na vydávání závazných stanovisek podle § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., které vzniknou především Městskému úřadu Rychnov nad Kněžnou, jako výkonnému orgánu památkové péče. Rozhodnutí jsou vydávána průběžně na základě žádostí vlastníků nemovitostí v památkových zónách nebo jiného správního orgánu, především stavebního úřadu. Četnost rozhodování je ovlivněna výší stavební aktivity v daném území, což souvisí s jeho charakterem a rovněž aktuální ekonomickou situací. U objektů, které jsou kulturními památkami, nedojde v souvislosti s prohlášením památkové zóny k žádnému navýšení agend.

Ekonomické dopady vyplývající z prohlášení památkové zóny lze do budoucna výrazně zmírnit vydáním plánu ochrany, kterým může být snížena administrativní zátěž veřejnosti i výkonného orgánu památkové péče. Vyloučením povinnosti žádat o vydání závazného stanoviska k některým nemovitostem nebo pracím na nemovitostech může dojít k podstatnému snížení objemu související agendy.

Pokud se týká korupčních rizik, z praxe nejsou známy žádné korupční kauzy, které by se týkaly výkonu veřejné správy v oblasti státní památkové péče. V případě provázaného systému výkonu veřejné správy, který je založen na skutečnosti, že podklady pro vydávání závazných stanovisek vytváří odborná organizace, závazné stanovisko vydává orgán památkové péče a na jeho základě následně rozhoduje stavební úřad, vzniká poměrně malý prostor pro korupční jednání. Veškeré postupy správních orgánů jsou dostatečně upraveny související legislativou, nedochází ke koncentraci pravomocí, je vykonávána kontrolní činnost.

B. Grafická část

Grafickou část tvoří orientační mapa a podrobná mapa.

Orientační mapa území památkové zóny je uvedena v příloze k tomuto opatření obecné povahy. Podrobnou mapu památkové zóny Kačerov – obec Zdobnice zpracuje odborná organizace památkové péče do 90 dnů ode dne nabytí účinnosti tohoto opatření obecné povahy. Kopie této mapy, které rozešle Ministerstvo kultury, budou uloženy u Ministerstva kultury, odborné organizace státní památkové péče, Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, městského úřadu Rychnov nad Kněžnou a u obce Zdobnice.

K postupu vydání opatření obecné povahy dle části šesté správního řádu:

Návrh opatření obecné povahy spolu s odůvodněním Ministerstvo kultury projednalo s Krajským úřadem Královéhradeckého kraje.

Návrh opatření obecné povahy spolu s odůvodněním byl zveřejněn na úřední desce Ministerstva kultury ve lhůtě od 22. 9. 2015 do 13. 10. 2015 a na úřední desce obecního úřadu obce, jehož správního obvodu se opatření obecné povahy týká, a současně byl návrh zveřejněn i způsobem umožňujícím dálkový přístup. V souladu s ustanovením §172 odst. 4 správního řádu mohly dotčené osoby, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy mohly být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, uplatnit písemné připomínky ve lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění k Ministerstvu kultury. V souladu s ustanovením § 172 odst. 5 správního řádu mohli vlastníci nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohly být opatřením obecné povahy přímo dotčeny, podat proti návrhu opatření obecné povahy ve lhůtě 30 dnů ode dne zveřejnění písemně odůvodněné námítky k Ministerstvu kultury. K návrhu opatření obecné povahy bylo ve stanovené lhůtě 30 dnů uplatněno 15 námitek a 1 připomínka. Ministerstvo kultury se v souladu s § 172 odst. 4 správního řádu uplatněnou připomínkou zabývalo a vzalo ji v úvahu při dopracování konečného znění opatření obecné povahy.

Rozhodnutí o podaných námítkách

Námítka č. 1, podání bylo doručeno na podatelnu Ministerstva kultury dne 15. 10. 2015, dotčený pozemek, dotčená nemovitost p.č. 3276, p.č. 3277, p.č. 3223, p.č. 3224.

Podal: Alena Jelínková, Litohrady čp. 14, 516 01 Rychnov nad Kněžnou

Karel Jelínek, Litohrady čp. 14, 516 01 Rychnov nad Kněžnou

Námítka: Nesouhlasíme s návrhem památkové zóny v navrhovaném území na pozemcích p.p. 3276, 3277, 3223, 3224 jejichž jsem s manželkou vlastníkem a tyto mám pro své tři děti připravované k zástavbě v této obci. Zřízením památkové zóny je možnost zástavby omezena, ne-li nemožné a pozemky tímto ztratí svou nynější hodnotu. Z důvodu nesouhlasu navrhuji dvě varianty možnosti řešení:

- 1) varianta spočívá v tom, aby jako památková zóna byly prohlášeny jednotlivé stavby, které mají zjevné jedinečnosti-odlišnosti ve stavebnictví a ne jako č.e. 62 Kačerov, jehož architektura byla nově před dvěma lety změněna dle výstavby v obci Uhelná ul. čp. 4 Hrádek nad Nisou a odtud inspirována přistavenou dřevěnou pavlačí ze dvou stran původní chalupy kačerovské jen zděné /viz příloha z googlu./
- 2) varianta spočívá ve vypuštění mnou vlastněných pozemků 3223, 3224, pana Velechovského 3222 a stavebního 3221 k.u. Kačerov. Po vypuštění uvedených pozemků navrhuji vést případnou hranici po /silnici/ cestě 3272 dle fialového zobrazení v návrhu orientační mapky.

Dle návrhu této změny je třeba počítat s návrhem ÚP Kačerov, který počítá s čističkou ČOV na pozemcích v návrhu spadající pod památkovou zónu p.p. 3263, 3249 /označeno zeleně v návrhu změny/. K celému návrhu na zřízení památkové zóny v Kačerově se domnívám, že tato nebyla dostatečně projednána s vlastníky staveb, ale měla být projednána i s vlastníky pozemků v navrhovaném území. Nevím také jak se památková zóna vyrovná s chatkami ze 70-tých let minulého století, které jsou rovněž zahrnuty do PZ Kačerov, zčásti zavezený rybník u č.e. 53 apod. Z výše uvedených důvodů dojde jen ke znehodnocení pozemků zahrnutých do PZ a to bez souhlasu vlastníků a bez jakéhokoli projednání. Proto navrhuji odročení návrhu a zvolit postup znovu od veřejného projednání všech vlastníků nemovitostí /tj. i pozemků/. Přílohy: Orientační mapka s vyznačením návrhu dle varianty 2., hlavní foto z googlu vyjevuje architekturu vytvořenou i na Kačerově p. Úškrtem převzatý z Hrádku nad Nisou Uhelná 4, člen občanského sdružení Údolí Kačerov, článek časopisu očima str. 27.

Výrok: námitka č. 1 se zamítá

Odůvodnění: Ministerstvo kultury prohlášením památkové zóny Kačerov si je vědomo možného střetu individuálních zájmů vlastníků na užívání nemovitostí dle svých představ a obecného zájmu na ochraně kulturního dědictví. Nicméně zásah do vlastnických práv dotčených vlastníků nemovitostí v podobě prohlášené památkové zóny je možné považovat za přiměřený vzhledem k cíli, k němuž směřuje, tedy k ochraně a zachování kulturních hodnot předmětného území. Zásah státu do vlastnictví tak představuje institut, jehož výkon je možný pouze ve veřejném zájmu. Vlastnictví také představuje kromě práv i řadu povinností a jeho výkon nesmí být na úkor ostatních ani na úkor veřejného zájmu. Jedná se tedy o určitý závazek, který je zakotven v čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod.

Z hlediska cílů není památková zóna vázána na jednotlivé nemovitosti, ale je nástrojem k zajištění ochrany uceleného prostředí, které tvoří kulturní krajina vytvořená hospodářskou činností člověka. Z navržené památkové zóny nelze vyjmát jednotlivé části území. Prohlášení památkové zóny nepředstavuje zakonzervování území ve stávající podobě, jejím cílem je především udržení specifického charakteru území, což samo o sobě změny území nevylučuje.

Koncepce památkové péče funguje především na principu prevence, tedy hlavně předcházení poškození předmětů památkové ochrany. Realizace čističky ČOV na pozemcích spadající pod památkovou zónu p.p. 3263, 3249 není prohlášením památkové zóny ohrožena.

K námitce, že návrh na zřízení památkové zóny v Kačerově nebyl projednán. K tomu odkazujeme na § 172 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 136 odst. 1 písm. a), které stanoví povinnost správního orgánu návrh opatření obecné povahy ještě před vyvěšením na úřední desce projednat s dotčenými orgány, o kterých to stanoví zvláštní zákon. Pro prohlášení památkové zóny formou opatření obecné povahy nejsou kromě projednání s krajským úřadem, žádným zvláštním zákonem stanoveny další dotčené orgány. Až po projednání s dotčenými orgány probíhá řízení o návrhu, které je písemné v případě, že zákon nebo správní orgán neurčí nebo nestanoví, že se koná veřejné projednání. V konkrétním případě se správní orgán, Ministerstvo kultury nerozhodlo pro veřejné projednání a zákon tuto povinnost také nestanoví. Návrh tedy byl vyvěšen na úřední desce s tím, že dotčené osoby mohly podle § 172 odst. 4 a 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, uplatnit připomínky a námitky.

Prohlášení památkové zóny formou opatření obecné povahy dává oproti projednávání návrhu právního předpisu větší možnost zapojení vlastníků a dalších dotčených osob do jeho přípravy a právě zveřejnění na úřední desce Ministerstva kultury a úředních deskách obecních úřadů v obcích, jejichž správních obvodech se má opatření obecné povahy týkat, (včetně zpřístupnění dálkovým přístupem), umožnilo ve lhůtě 30 dnů podat námitky či připomínky, což v této lhůtě bylo učiněno.

Námítka č. 2, podání bylo doručeno na podatelnu Ministerstva kultury dne 14. 10. 2015, dotčený pozemek p.č. 3240, p.č. 3241, p.č. 3242, p.č. 3243, st.p.č. 147.

Podal: paní Helena Mračková, Okružní 1056, 500 03 Hradec Králové

František Mraček, Okružní 1056, 500 03 Hradec Králové

Námítka: Se záměrem vzniku VPZ nesouhlasíme. V důsledku realizace stavebních oprav a úprav v posledních letech se vzhled řady původních objektů změnil natolik, že neodpovídá popisu v „Návrhu opatření...“. Další opravy probíhají i v současnosti. Vzhled centra obce (zároveň případného centra VPZ) zásadním způsobem porušila výstavba a provozování venkovního katru. Jedná se o stavbu přímo v sídelní zástavbě historických objektů. V souvislosti s provozem se celý okolní prostor stal skladištěm prken, trámů apod., tento materiál se hromadí podél cesty. Kačerov v současné podobě nepovažujeme za lokalitu vhodnou označení VPZ.

Výrok: námitka č. 2 se zamítá

Odůvodnění: Kulturní hodnoty části krajinného celku, nebo území, jsou dány přírodní, kulturní a historickou charakteristikou. Charakter krajiny je fenoménem, který se vyznačuje dvěma důležitými vlastnostmi. Je to proměnlivost a neopakovatelnost. Charakter prostředí daného místa, či regionu, určuje staletý vývoj, ve kterém se odráží ekonomická, technická a kulturní úroveň té které doby až do dnešních dnů. Je to existence historických staveb, současných staveb, technických úprav krajiny, stopy tradičního zemědělského hospodaření. Všechny tyto a mnohé další znaky nám poskytují informaci o tom, v jaké krajině se nacházíme a jaký byl její vývoj až do dnešních dnů. V důsledku zásadních celospolečenských politických, ekonomických, sociálních a kulturních transformací, se od základů změnilo zemědělské hospodaření, což se odrazilo na obrazu krajiny i na obrazu jednotlivých objektů. S ohledem na zcela jiný způsob využití jednotlivých objektů a potřeby jejich majitelů je zcela logické, že u nich došlo k různým úpravám, přístavbám a zásahům v exteriéru i interiéru. Důležité však

je, že tím ve většině případů u historických objektů nebyla zničena, respektive vážněji poškozena, jejich stavebně historická a památková podstata, tvořená dochovaným konstrukčním, kompozičním, prostorovým a dispozičním řešením včetně výzdobných prvků. Dodatečně provedené vnitřní úpravy staveb v podobě různých příček a obdobných druhotných nenosných a snadno odstranitelných konstrukcí nepředstavují z hlediska památkové péče zásadní závadu. Nezanedbatelnou hodnotou z hlediska urbanistického je též přetrvávající vazba jednotlivých usedlostí či jednotlivých staveb na konkrétní prostředí i jejich začlenění v rámci intravilánu daného sídelního celku do příslušné charakteristické půdorysné struktury.

Kulturní dědictví je svědectvím o životě lidí, zaslouží si naši úctu a respekt. Péče o kulturní dědictví je obecnou potřebou, vyjádřenou mj. zákonem o státní památkové péči. Důvody této potřeby je možno spatřovat např. v zájmu o historické poznání, v potřebě národního uvědomění a identity a v neposlední řadě i ve snaze uchovat tyto artefakty i pro budoucí generace. Lze tedy konstatovat, že úroveň a vyspělost společnosti je přímo odvislá od jejího vztahu k ochraně hodnot našeho životního prostředí a ochraně naší kulturní krajiny.

Námítka č. 3, podání bylo doručeno na podatelnu Ministerstva kultury dne 22. 10. 2015, dotčený pozemek p.č. 3302, st.p.č. 142, st.p.č. 98.

Podal: Jaromír Bendl, Syrovátka 22, 50327 Lhota pod Libčany,

Jarmila Pokorná, Truhlářská 237, 50341 Hradec Králové

Námítka č. 3.1: V Návrhu není uvedeno jméno zpracovatele citovaného elaborátu, který sloužil jako podklad pro vypracování Návrhu. Ze spisu je ale zřejmé, že odborný posudek vypracoval Ing. arch. Jan Pešta. Jde jistě o zdatného odborníka, avšak je nutno upozornit na jednu zásadní skutečnost, kterou je, že se jedná o člověka úzce navázaného na Prof. Ing. Pavla Nováka, CSc., který působí ve vysoké funkci na VŠCHT. Na stejné vysoké škole jako pedagogický pracovník působí i Ing. arch. Jan Pešta, tedy jde o dvě osoby úzce pracovně spjaté v hierarchickém pracovně právním vztahu (příloha č. 1 a 2). Klíčovou skutečností je, že též Prof. Ing. Pavel Novák CSc. je předsedou Spolku Údolí Kačerov, který je hlavním a jediným iniciátorem vyhlášení zóny. Prof. Pavel Novák, CSc. je zároveň vlastníkem objektu č.e. 56 v Kačerově, který je v elaborátu označen jako jeden z objektů určených k památkové ochraně. Je tedy více než zřejmé, že osoba Ing. arch. Pešty není osobou nezávislou, nýbrž osobou spjatou s vlastníky dotčených objektů a iniciátorem návrhu, kteří vyhlášením zóny sledují své vlastní cíle.

Ing. arch. Jan Pešta ve svém elaborátu upřednostňuje Členy spolku Údolí Kačerov, jejichž nemovitosti jsou účelově v návrhu vesnické památkové zóny předaném Ministerstvu kultury rozdílně a ve zvýšeném počtu označovány jako památkově cenné objekty oproti závěrům uvedeným v předchozím architektonickém, urbanistickém a památkovém posudku území vypracovaném týměm panem Ing. arch. Janem Peštou.

Ze spisu je dále zřejmé, že jako podklad pro vypracování Návrhu sloužil starší elaborát. Vznášíme tímto námitku neaktuálnosti a neplatnosti podkladu, neboť zejména na objektech uváděných v odstavci Odůvodnění jako „historicky hodnotných“, byly v nedávném období provedeny zásadně deformující stavební úpravy a opravy za použití moderních materiálů a provedeny přístavby netypické pro oblast Orlických hor, tj. dle potřeb jejich majitelů zohledňujících standard a komfort užívání rekreačních staveb v 21. století.

Všechny tyto objektivně přezkoumatelné skutečnosti jsou natolik závažné, že je nelze pominout zejména v dnešní době, kdy korupční prostředí je tolik sledované ve všech médiích, a kterému se ve zvýšené míře věnují nejen orgány činné v trestním řízení. Tato skutečnost je

dostatečným důvodem, proč závěry Ing. arch. Pešty nemohou sloužit jako relevantní a jediný podklad pro vyhlášení památkové zóny.

Výrok: námitka č. 3.1 se zamítá

Odůvodnění Prvotním podkladem, který ocenil celkový obraz lidového stavitelství v krajině, byl vypracovaný ing. arch. Peštou. Hodnocení, zda je tento podnět opodstatněný provedla pracovní skupina specialistů odborné organizace státní památkové péče. Součástí hodnocení bylo také definování zásad urbanizace a hospodaření v tomto předmětném území včetně definování nedovolených zásahů. Konečné vyhodnocení, rozbor a návrh na prohlášení území za památkovou zónu realizoval tým specialistů odborné organizace státní památkové péče Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Josefově a tým expertů generálního ředitelství, oddělení specialistů ustavených za účelem zpracování podkladů pro návrh prohlášení památkové zóny Kačerov. Z podkladů, které byly Ministerstvu kultury předány, je zřejmé, že prohlášení památkové zóny Kačerov včetně navržení krajinářských, urbanistických a architektonických regulativů v předmětném území je ve veřejném zájmu vyplývajícím ze zákona č. 20/1987 Sb., ve znění pozdějších předpisů a dalšího právního předpisu, kterým je Úmluva o ochraně architektonického dědictví Evropy, vydané pod číslem 73/2000 Sb. m. s. Ministerstvo kultury s odbornou organizací státní památkové péče velmi pečlivě zvažovalo rozsah navrhované památkové zóny právě s ohledem na nejen zachovaná obydlí, ale i na typologickou různorodost a strukturu jednotlivých objektů ve vztahu k okolní kulturní krajině a přírodě.

Námitka č. 3.2: V Návrhu opatření v odst. „Urbanické zhodnocení“ na str. 7 p. Ing. Pešta uvádí, že v chalupě e.č. 51 je zachovalé roubené jádro. Já pana Ing. Peštu neznám, nikdy u nás na návštěvě nebyl, zvenku roubené stěny nejsou vidět a tak mám silné podezření, že velkou část elaborátu sestavil někdo jiný.

Výrok: námitka č. 3.2 se zamítá

Odůvodnění: Pokud se v jednotlivých materiálech i v samotném návrhu na prohlášení památkové zóny Kačerov objevuje charakteristika vnitřního prostorového členění některých staveb, jde vždy o kvalifikovaný úsudek a názor vytvořený na základě praktických zkušeností a podepřený širokými znalostmi dané problematiky (u lidových staveb v našem prostředí jde téměř vždy o trojdílnou dispozici někdy rozvíjenou do dvou traktů s navazujícími hospodářskými částmi, která je mnohdy vizuálně čitelná v konstrukčním řešení objektu). Dodatečně provedené vnitřní úpravy staveb v podobě různých příček a obdobných druhotných nenosných a snadno odstranitelných konstrukcí nepředstavují z hlediska památkové péče zásadní chybu. Nejednalo se tedy o obsáhlý stavebně historický průzkum, který ze své podstaty vyžaduje zevrubnou prohlídku exteriérů i interiérů jednotlivých staveb.

Námitka č. 3.3: V článku „Přínosy památkové zóny“ na str. 9 je zpracovatel návrhu již mimo realitu. Jsou zde uvedeny všechny případy, pro které VPZ v Kačerově nechceme. Odmítáme být se svými nemovitostmi atrakcí pro turisty. Zpracovatel dále uvádí, že se jedná o vytvoření optimálních podmínek pro zachování kulturních památek a zlepšení životního prostředí. K tomu musíme uvést, že zástupce předsedy OS Kačerov je pan Miroslav Uškrt, jeden z iniciátorů a propagátorů VPZ Kačerov. Již čtyři roky (po vypracování posudku pana Ing. Pešty) se svojí stavební firmou, kterou si zřídil v údolí Kačerov, představuje objekty, které jsou v elaborátu určené k památkové ochraně. U objektů mění profily i půdorysné rozměry. K životnímu prostředí, ke kterému se elaborát odvolává v uvedené kapitole, můžeme uvést, že 19. 8. 2013 v souladu s ust. § 42. Správního řádu, ČIZP sdělila, že shledala důvody k zahájení řízení z moci úřední s panem Uškrtem. Kopie dopisu jako příloha č. 3.

Výrok: námitka č. 3.3 se zamítá

Odůvodnění: K namítanému omezení vlastnického práva vlastníků nemovitostí uvádíme, že vlastníci dotčeným nemovitostí nejsou bez dalšího ve výstavbě nebo provádění změn omezeni, jsou však povinni před provedením konkrétní změny ve smyslu § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, získat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, v němž bude uvedeno, zda jsou předmětné změny z hlediska památkové péče přípustné a současně budou případně individuálně stanoveny základní podmínky, za kterých lze tyto práce provést. Dále uvádíme, že vlastníci dotčených nemovitostí nejsou omezováni ve výběru zhotovitele, nebo dodavatele stavebních prací, to je individuálním rozhodnutím vlastníka.

Námitka č. 3.4: Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ukládá v §13 odst. 1 povinnost státních orgánů, pokud je to možné, předem projednat s obcí návrhy na opatření dotýkající se působnosti obce. Návrh neobsahuje žádnou zmínku o tom, zda a jak byla tato zákonná povinnost splněna.

Výrok: námitka č. 3.4 se zamítá

Odůvodnění: Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ukládá v §13 odst. 1 povinnost státních orgánů, pokud je to možné, předem projednat s obcí návrhy na opatření dotýkající se působnosti obce. Jedná se o promítnutí požadavků čl. 4 Evropské charty místní samosprávy.

Tato povinnost nebyla ze strany Ministerstva kultury porušena, protože co se týče přípravné fáze projednání návrhu před vyvěšením na úřední desce, na to se vztahuje § 172 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 136 odst. 1 písm. a), které stanoví povinnost správního orgánu návrh opatření obecné povahy ještě před vyvěšením na úřední desce projednat s dotčenými orgány, o kterých to stanoví zvláštní zákon. Pro prohlášení památkové zóny formou opatření obecné povahy nejsou žádným zvláštním zákonem stanoveny další dotčené orgány. Nad rámec této povinnosti proběhly konzultace Ministerstva kultury s Krajským úřadem Královéhradeckého kraje.

Až po projednání s dotčenými orgány stanovenými zvláštním zákonem je návrh opatření obecné povahy zveřejněn a probíhá jeho projednání podle § 172 odst. 3 správního řádu v řízení o návrhu, které je písemné v případě, že zákon nebo správní orgán neurčí nebo nestanoví, že se koná veřejné projednání. V konkrétním případě, se správní orgán – Ministerstvo kultury nerozhodlo pro veřejné projednání a zákon tuto povinnost také nestanoví. Návrh tedy byl vyvěšen na úřední desce s tím, že dotčené osoby, a to včetně obcí, mohly k opatření obecné povahy v podobě návrhu podle § 172 odst. 4 a 5 uplatnit připomínky a námitky, které je správní orgán povinen vypořádat v odůvodnění opatření obecné povahy.

Námitka č. 3.5: Neoprávněnost Návrhu. V 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, je uvedeno, že: „Území sídelního útvaru nebo jeho Části s menším podílem kulturních památek, historické prostředí nebo část krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty, může Ministerstvo kultury po projednání krajským úřadem prohlásit za památkovou zónu a určit podmínky její ochrany.“

Osada Kačerov ani její část není historickým prostředím ani částí krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty ve smyslu zákona.

Zákon uvádí, že zóna může být vyhlášena pro území sídelního útvaru nebo jeho části s menším podílem kulturních památek. V Kačerově jsou prokazatelně pouze dvě kulturní památky, a to kostel Sv. Kateřiny a sousoší Piety. V porovnání k cca 40 objektům v Kačerově je zjevné, že nedošlo k naplnění dikce zákona, neboť je zcela exaktně neobhajitelné, že

existence pouhých dvou památkově chráněných objektů tuto zákonnou podmínku nenaplnuje. Stejný názor zastává ve svém vyjádření i Krajský úřad Královéhradeckého kraje č.j. 17727/RG/2015 ze dne 10. 7. 2015. (příloha č. 4). Pro nepoměr kulturních památek a ostatních objektů v Kačerově považují Návrh na prohlášení zóny za neoprávněný.

Pro úplnost dodávám, že jsem signatář petice, která byla na MK ČR doručena jako subsidiární podklad pro rozhodování ve věci samé. Zároveň pro Vaši informaci sděluji, že spolu s ostatními vlastníky (signatáři petice) se prohlášení zóny pro její absurdnost budeme bránit všemi zákonnými prostředky, tj. cestou soudní, cestou ombudsmana, medializací případu apod. Nevěříme tomu, že v naší demokratické společnosti bude rozhodnutím orgánů státní správy iniciativa minoritní části Kačerova, tj. tří lidí, kteří sledují vlastní ekonomické cíle, povýšena nad zdravý rozum a zájmy většiny.

Výrok: námitka č. 3.5 se zamítá

Odůvodnění: *Kulturní hodnoty části krajinného celku, nebo území, jsou dány přírodní, kulturní a historickou charakteristikou. Charakter krajiny je fenoménem, který se vyznačuje dvěma důležitými vlastnostmi. Je to proměnlivost a neopakovatelnost. Charakter krajiny vyjadřuje určité vlastnosti krajiny, které tu či onu krajinu odlišují od jiné určitou množinu znaků terénu, vodních toků a ploch, vegetačního krytu a znaků souvisejících s osídlením a hospodářskou činností v krajině. Jedná se o soulad přírodního prostředí a zástavby, včetně nových prvků, které mají vysloveně technický charakter a o soulad zemědělského využití s podmínkami, které krajina poskytuje. Charakter historického prostředí daného místa, či regionu, určuje staletý vývoj, ve kterém se odráží ekonomická, technická a kulturní úroveň té které doby. Je to existence historických staveb, technických úprav krajiny, stopy tradičního zemědělského hospodaření. Všechny tyto a mnohé další znaky nám poskytují informaci o tom, v jaké krajině se nacházíme a jaký byl její vývoj až do dnešních dnů.*

Území, ve kterém se nachází soubor nemovitých kulturních památek lze prohlásit za památkovou rezervaci, kdy tento soubor kulturních památek určuje charakter a prostředí daného území. Území, které vykazuje významné kulturní hodnoty, může Ministerstvo kultury dle 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči z hlediska veřejného zájmu státní památkové péče prohlásit za památkovou zónu. Může jít o historické prostředí nebo i část krajinného celku. V památkové zóně, na rozdíl od památkových rezervací, nemusí být žádné kulturní památky.

Námitka č. 4, podání bylo doručeno na podatelnu Ministerstva kultury dne 19. 10. 2015, dotčený pozemek st.p.č. 74

Podal: Jiří Brát, Kostelecká 1820, 547 01 Náchod

Ing. Karel Brát, Americká 1304, 349 01 Stříbro

Jana Manychová, Partyzánská 90, Staré Město nad Metují, 547 01 Náchod

Námitka č. 4.1: Ve Vašem Návrhu chybí konkrétní specifikace, které nemovitosti by měly být chráněny, a které by měly být zatíženy jen povinnostmi. To je to dle našeho názoru závažný nedostatek, neboť z Návrhu není zřejmé, zda a jak se nás míra ochrany dotkne. To, že podrobnou mapu památkové zóny by následně ve lhůtě 90 dnů, tedy již v době účinnosti opatření, měla zpracovat nějaká odborná organizace, představuje pro nás zásadní zásah do vlastnických a užívacích práv, neboť v té době již nám nebude umožněno dostatečným způsobem hájit naše dotčené zájmy a vlastnická práva. Podobné případy řeší ochránce veřejných práv.

Výrok: námitka č. 4.1 se zamítá

Odůvodnění: *Z hlediska cílů není památková zóna vázána na jednotlivé nemovitosti, ale je nástrojem k zajištění ochrany uceleného prostředí, které tvoří kulturní krajina vytvořená*

hospodářskou činností člověka. Z navržené památkové zóny nelze vyjímát jednotlivé části území. Mapu rozsahu památkové zóny Kačerov zpracuje odborná organizace státní památkové péče s celostátní působností, jímž je Národní památkový ústav.

V rámci prohlášené památkové zóny budou chráněny všechny nemovitosti, které se na jejím území nacházejí. Ochrana památkové zóny spočívá v zachování specifického charakteru stávající zástavby vesnice, čehož bude dosaženo díky povinnosti vlastníků těchto nemovitostí před provedením konkrétní změny ve smyslu § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, získat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, v němž bude uvedeno, zda jsou předmětné změny z hlediska památkové péče přípustné a současně budou případně individuálně stanoveny základní podmínky, za kterých lze tyto práce provést tak, aby nedocházelo k necitlivým stavebním zásahům.

Námítka č. 4.2: Z Návrhu není jasné, pro které vlastníky a jak bude případné vyhlášení zóny administrativně zatěžující. Proto nesouhlasíme s tím, že, až následně by měl být vydán jakýsi „nejistý“ plán ochrany, opět bez možnosti dostatečným způsobem hájit naše dotčené zájmy a vlastnická práva. Uvádíte, že dotčené organizace jsou jistě připraveny na zvýšený objem agendy. Nejsme však na ni připraveni my, vlastníci dotčených vesměs rekreačních objektů, které potřebují větší údržbu a provádění oprav i vzhledem k tomu, že nejsou trvale užívány. Samozřejmě má velký vliv i nadmořská výška, ve které se Kačerov nachází. Všichni nemáme síly na to, abychom kvůli zbytečné památkové zóně absolvovali tolik administrativní zátěže, když nebudeme chtít dopustit, aby nám naše chalupa „padala na hlavu“. Někteří vlastníci chalup jsme již v důchodovém věku a chybějí nám nejen finanční prostředky a fyzické síly, ale zejména síly mentální, které jsou v úředním styku nezbytné. Žijeme v Kačerově od dubna do října a v tomto období jej opouštíme zcela výjimečně. Jsme již částečně imobilní a nejsme schopni zde vyřizovat a odesílat všechnu nezbytnou korespondenci, která by se vznikem zóny zákonitě přišla.

Výrok: námitka č. 4.2 se zamítá

Odůvodnění: *Z hlediska cílů není památková zóna vázána na jednotlivé nemovitosti, ale je nástrojem k zajištění ochrany uceleného prostředí, které tvoří kulturní krajina vytvořená hospodářskou činností člověka. Z navržené památkové zóny nelze vyjímát jednotlivé části území. Prohlášení památkové zóny nepředstavuje zakonzervování území ve stávající podobě, jeho cílem je především udržení specifického charakteru území, což samo o sobě změny území nevylučuje.*

Ministerstvo kultury si je vědomo možného střetu individuálních zájmů vlastníků na užívání nemovitostí dle svých představ a obecného zájmu na ochraně kulturního dědictví, nicméně zásah do vlastnických práv dotčených vlastníků nemovitostí v podobě prohlášené památkové zóny je možné považovat za přiměřený vzhledem k cíli, k němuž směřuje, tedy k ochraně a zachování výše uvedených kulturních hodnot. Upozorňujeme též na to, že i bez prohlášení daného území za památkovou zónu zde existuje povinnost vyžádat si pro plánovanou výstavbu nebo změnu například závazné stanovisko či rozhodnutí jiných dotčených orgánů.

Námítka č. 4.3: Není v žádném případě pravdou, jak uvádíte, že nevyhlášením zóny by došlo k zániku tzv. památkových hodnot. Jde o ničím nepodložený výrok. Zároveň uvádíte, že by došlo ke zvýšenému turistickému ruchu, což si ale vzájemně zjevně odporuje, neboť další zvýšení „atraktivitu území“ by mělo neoddiskutovatelně na všechny chalupy negativní vliv. Zvýšení turistického ruchu je zjevným důvodem pro nevyhlášení památkové zóny a to je názor sdílený nejen laiky, ale i odborníky památkové péče.

Výrok: námitka č. 4.3 se zamítá

Odůvodnění: Památková péče jako ochrana pozůstatků lidské činnosti a existence má nejen na území České republiky dlouhou tradici. Základním úkolem památkové péče je ochrana památkového fondu, tzn. kulturních památek a památkově chráněných území, což zahrnuje vymezení hodnot památkového fondu a zákonem stanovit způsoby ochrany. Existence památkové rezervace či zóny je předpokladem kvalitního životního prostředí. Existence památkové rezervace či zóny může být chápána i jako prestižní záležitost, která je nejvyšším oceněním kvalit osady nebo vesnice, a tím do budoucna i zárukou kvalitního životního prostředí. Hlavním cílem prohlášení zóny není zvýšení turistického ruchu, hlavním cílem je zachování charakteru historického prostředí tohoto místa. Případné zvýšení turistického ruchu může být spíše jeho vedlejším efektem.

Námitka č. 4.4: Nesouhlasíme s tím, aby byl z Kačerova vytvářen jakýsi skanzen roubených staveb. V Kačerově historicky byly a stále jsou stavby postavené z různých materiálů dle finančních možností jejich vlastníků (jak našich předků, tak našich současníků). Je jeli důsledkem poválečných akcí armády, že skutečně hodnotné a odolné kamenné stavby byly zdemolovány a zbylo jen malé množství staveb, na kterých jejich současní vlastníci prováděli a provádějí stavební úpravy, které právě dokazují, že na tomto místě obtojí pouze odolné hmoty a vesměs moderní materiály – většina staveb má buď krytiny z plastových tašek nebo plechu Lindah a to i ty, které Vy uvádíte jako historicky cenné. Nejen proto v Kačerově žádné památkové významné objekty nejsou, s výjimkou kostela a Sousoší Piety, které však památkové ochrany požívají již od roku 1958. a není tedy žádný důvod tuto ochranu vytvářet duplicitně. Jezdíme s manželem do Kačerova cca 60 let a tím, že zde trávíme všechen volný čas, můžeme jednoznačně potvrdit, že vlastníci všech chalup se o své nemovitosti a pozemky starají, každý podle svých možností a schopností, aniž by nad nimi musel být úřední dohled. Všichni zde žijí v sepetí s přírodou a vnímají to zde jako místo k relaxaci. Takových míst je ale v Orlických horách mnoho.

Výrok: námitka č. 4.4 se zamítá

Odůvodnění: Kulturní hodnoty části krajinného celku, nebo území, jsou dány přírodní, kulturní a historickou charakteristikou. Charakter krajiny je fenoménem, který se vyznačuje dvěma důležitými vlastnostmi. Je to proměnlivost a neopakovatelnost. Charakter krajiny vyjadřuje určité vlastnosti krajiny, které tu či onu krajinu odlišují od jiné určitou množinu znaků terénu, vodních toků a ploch, vegetačního krytu a znaků souvisejících s osídlením a hospodářskou činností v krajině. Jedná se o soulad přírodního prostředí a zástavby, včetně nových prvků, které mají vysloveně technický charakter a o soulad zemědělského využití s podmínkami, které krajina poskytuje. Charakter historického prostředí daného místa, či regionu, určuje staletý vývoj, ve kterém se odráží ekonomická, technická a kulturní úroveň té které doby. Je to existence historických staveb, technických úprav krajiny, stopy tradičního zemědělského hospodaření. Všechny tyto a mnohé další znaky nám poskytují informaci o tom, v jaké krajině se nacházíme a jaký byl její vývoj až do dnešních dnů. Rekreační chatové objekty jsou součástí tohoto vývoje. Památková rezervace nebo zóna ale není žádný „skanzen“. Skanzen je vždy jen muzeum, které prezentuje objekty a lidovou kulturu formou specializované muzejní expozice ve volné přírodě. Památková rezervace a zóna je naopak vesnicí žijící a smyslem prohlášení území za památkovou rezervaci nebo zónu je zachovat a zvelebit celkový vzhled a tradiční ráz vesnice. Prohlášení památkové zóny nepředstavuje zakonzervování území ve stávající podobě, jeho cílem je především udržení specifického charakteru území, což samo o sobě změny území nevylučuje.

Námítka 4.5: Není pravda, že Vámi uváděné objekty jsou zachovány v původním stavu, neboť jak je shora uvedeno, jezdíme do Kačerova více než 60 let a můžeme svědecky potvrdit, že všechny doznaly značných změn zvnějšku. V posledním období vznikly např. přístavby u č.e. 62 zásadně měnící půdorys objektu, přístavba u č.e. 64, moderní střechy u č.e. 31 a u č.e. 42, moderní komín u č.e. 31, moderní plechové zastřešení verandy u č.e. 56, střešní okno velux ve střeše u č.e. 40, moderní zásahy do podkroví u č.e. 32 atd., kupodivu vše provedené během předchozích cca 2-3 let. Zda a jaké stavební zrněny nastaly uvnitř těchto a ostatních rekreačních chalup nehodnotíme. Z tohoto důvodu pokládáme Vámi uváděné hodnocení staveb v Kačerově za neaktuální a neodpovídající skutečnosti.

Výrok: námitka č. 4.5 se zamítá

Odůvodnění: Charakter historického prostředí daného místa, či regionu, určuje staletý vývoj, ve kterém se odráží ekonomická, technická a kulturní úroveň té které doby. Je to existence historických staveb, technických úprav krajiny, stopy tradičního zemědělského hospodaření. Všechny tyto a mnohé další znaky nám poskytují informaci o tom, v jaké krajině se nacházíme a jaký byl její vývoj až do dnešních dnů. V důsledku zásadních celospolečenských politických, ekonomických, sociálních a kulturních transformací, se od základů změnilo zemědělské hospodaření, což se odrazilo na obrazu krajiny i na obrazu jednotlivých objektů. S ohledem na zcela jiný způsob využití jednotlivých objektů a potřeby jejich majitelů je zcela logické, že u nich došlo k různým úpravám, přístavbám a zásahům v exteriéru i interiéru. Důležité však je, že tím ve většině případů nebyla zničena, respektive vážněji poškozena, jejich stavebně historická a památková podstata, tvořená dochovaným konstrukčním, kompozičním, prostorovým a dispozičním řešením včetně výzdobných prvků. Nezanedbatelnou hodnotou z hlediska urbanistického je též přetrvávající vazba jednotlivých usedlostí či jednotlivých staveb na konkrétní prostředí i jejich začlenění v rámci intravilánu daného sídelního celku do příslušné charakteristické půdorysné struktury.

Námítka 4.6: Není pravda, že vyhlášením zóny dojde „k nevyčíslitelnému uchování kulturních hodnot nemovitostí, vytvoření optimálních podmínek pro zachování prostředí kulturních památek, udržení a další zlepšení kvality životního prostředí“. Za mnohem větší a nevyčíslitelné hodnoty považujeme dlouholeté mezilidské a sousedské vztahy vlastníků a trvalých a příležitostných rekreantů či příznivců Kačerova, které se nyní rozpadají vlivem aktivní činnosti spolku Údolí Kačero, jehož hlavním (možná i podnikatelským) záměrem je prohlášení památkové zóny. Následkem agresivního prosazování tohoto záměru spolkem roste vzájemná sousedská nevraživost, jsou zaznamenány případy ničení majetku, urážek, slovního a fyzického napadání, které také musela řešit i Policie ČR. V neposlední řadě došlo i k výraznému narušení vztahů s obcí, které byly po dobu předchozích 30 let zcela bezkonfliktní a to vlivem agresivního prosazování zájmů menšiny na komunální úrovni. Tuto skutečnost – narušení vzájemných mezilidských vztahů – považujeme za velmi závažný a nezdravý společenský jev, který by nemělo Ministerstvo kultury jako nositel a prosazovatel kulturních hodnot v České republice podporovat.

Z této naprosto objektivní skutečnosti lze vyvodit jediné – k tomu, aby byly zachovány nejen objekty, ale zejména mezilidské vztahy na přijatelné úrovni, je třeba učinit jediné – památkovou zónu v Kačerově nevyhlášovat.

Výrok: námitka č. 4.6 se zamítá

Odůvodnění: Kulturní dědictví je svědectvím o životě lidí, zaslouží si naši úctu a respekt. Péče o kulturní dědictví je obecnou potřebou, vyjádřenou mj. zákonem o státní památkové péči. Důvody této potřeby je možno spatřovat např. v zájmu o historické poznání, v potřebě národního uvědomění a identity a v neposlední řadě i ve snaze uchovat tyto artefakty i pro

budoucí generace. Lze tedy konstatovat, že úroveň a vyspělost společnosti je přímo odvislá od jejího vztahu k ochraně kulturního dědictví.

Námítka č. 5, podání bylo doručeno na epodatelnu Ministerstva kultury dne 22. 9. 2015, dotčený pozemek st.p.č. 152

Podal: Hana Mackerlová, Na Větrníku 1207, Chrudim 4

Námítka: Námítka k Opatření obecné povahy č. /2015, o prohlášení památkové zóny Kačerov Č.J.: MK 14623/2015. Vážená paní, vážený pane, zjistila jsem, že na internetových stránkách Zdobnice byl 18. 9. 2015 vyvěšen záměr zřídit Vesnickou památkovou zónu v Kačerově, tedy přesněji Návrh Opatření obecné povahy o prohlášení památkové zóny Kačerov. Protože jsem už na zastupitelstvu obce uvedla, že nesouhlasím, aby naše chata byla do zóny zařazena, posílám Vám svoji námitku.

Už v listopadu 2013 jsme spolu s dalšími majiteli chat, které byly postaveny v 70. a 80. letech minulého století, protestovali, aby byly tyto objekty do zóny zařazeny, protože vůbec neodpovídají smyslu a záměru památkové ochrany. Naši rodičové je stavěli výhradně pro individuální rodinnou rekreaci a z materiálů, které byly tehdy k dispozici. Dodrželi při výstavbě podmínky tehdejšího stavebního úřadu a byly řádně zkolaudovány.

Vůbec nechápu rozsah plánované Vesnické památkové zóny Kačerov, která zahrnuje i těchto několik chat na horizontu naproti kostelu. Původní objekty z dob německého osídlení se nacházejí v údolí kolem tamního potoka. Pokud by nějaká památková zóna v Kačerově měla být, tak jedinečně v okolí kostela, bývalé školy a bezprostředně kolem Liberského potoka v dolní části osady.

Výrok: námitka se zamítá

Odůvodnění: Ministerstvo kultury v součinnosti s odbornou organizací státní památkové péče, již je Národní památkový ústav, velmi pečlivě zvažovalo rozsah navrhované památkové zóny s ohledem na veškeré hodnoty území, jako takové. Tato problematika je uvedena již v odůvodnění opatření obecné povahy v části Vymezení předmětu a podmínek ochrany, vymezení hranic území památkové zóny. Ministerstvo kultury vychází z přesvědčení, že kulturní krajina je především neopakovatelný kulturní, sociální a ekologický fenomén, který je jeden z prvků naší identity. Je to prostředí, které je nutné chápat jako prostor pro bydlení, život, odpočinek a ekologickou vyrovnanost v rámci kvalitního životního prostředí. To se také týká území krajinného celku, které bylo navrženo k prohlášení za památkovou zónu Kačerov. Lze konstatovat, že toto prohlášení nemění současné využití jak jednotlivých objektů, tak i této kulturní krajiny jako celku.

Kulturní hodnoty části krajinného celku, nebo území, jsou dány přírodní, kulturní a historickou charakteristikou. Charakter krajiny je fenoménem, který se vyznačuje dvěma důležitými vlastnostmi. Je to proměnlivost a neopakovatelnost. Charakter krajiny vyjadřuje určité vlastnosti krajiny, které tu či onu krajinu odlišují od jiné určitou množinou znaků terénu, vodních toků a ploch, vegetačního krytu a znaků souvisejících s osídlením a hospodářskou činností v krajině. Jedná se o soulad přírodního prostředí a zástavby, včetně nových prvků, které mají vysloveně technický charakter a o soulad zemědělského využití s podmínkami, které krajina poskytuje. Charakter historického prostředí daného místa, či regionu, určuje staletý vývoj, ve kterém se odráží ekonomická, technická a kulturní úroveň té které doby. Je to existence historických staveb, technických úprav krajiny, stopy tradičního zemědělského hospodaření. Všechny tyto a mnohé další znaky nám poskytují informaci o tom, v jaké krajině

se nacházíme a jaký byl její vývoj až do dnešních dnů. Součástí tohoto vývoje jsou i chatové objekty na horizontu naproti kostelu.

Námitka č. 6, podání bylo doručeno na podatelnu Ministerstva kultury dne 19. 10. 2015, DS dne 16. 10. 2015, na epodatelnu Ministerstva kultury dne 15. 10. 2015, dotčený pozemek p.č. 156, p.č. 3289, p.č. 3290, p.č. 3293 a p.č. 3296.

Podal Ing. Vladimír Bílek, Bratří Čapků 875, 500 03 Hradec Králové

Námitka č. 6.1: Navrhovaná plocha území, které by se mělo stát památkovou zónou, činí cca 365.000 m² a je nepřiměřeně rozsáhlá, když předmětem ochrany by mělo být pouze cca 7 samostatně a nespojitě stojících objektů, jejichž plocha má v součtu výměru mnohonásobně menší, tj. odhadovaná plocha do cca 1200 m². Počet vyplývá z výkresu vypracovaného ing. arch. Janem Peštou (příloha č. I - výkres „Kačerov, historická část vesnice“ z roku 2007). Pro některé objekty, pokud by byla skutečně prokázána nutnost jejich ochrany, existuje jistě jiný zákonný způsob ochrany, než, je nepřiměřená a bezdůvodná expanze do vlastnických práv.

Výrok: námitka č. 6.1 se zamítá

Odůvodnění: Památková péče jako ochrana pozůstatků lidské činnosti a existence má nejen na území České republiky dlouhou tradici. Základním úkolem památkové péče je ochrana památkového fondu, tzn. kulturních památek a památkově chráněných území, Zákon o státní památkové péči ve svém § 1 vymezuje účel zákona, tedy ochranu kulturních památek. Na tomto místě je však třeba zdůraznit, že s odkazem na další ustanovení zákona se pod „památkovou ochranou“, resp. „památkovou péčí“ rozumí nejen ochrana jednotlivých kulturních památek, ale i ochrana plošně chráněných území. Z toho plyne, že je třeba dodržovat členění památkové ochrany na individuální a územní. Konkrétní nemovitosti (individuální památky) jsou chráněny jako kulturní památky podle § 2 zákona o státní památkové péči, kde jsou v odst. 1 definovány jako nemovité a movité věci (jejich soubory), „které jsou významnými doklady historického vývoje, životního způsobu a prostředí společnosti od nejstarších dob do současnosti, jako projevy tvůrčích schopností a práce člověka z nejrůznějších oborů lidské činnosti, pro jejich hodnoty revoluční, historické, umělecké, vědecké a technické,“ a „které mají přímý vztah k významným osobnostem a historickým událostem.“ Územní památková ochrana rozlišuje památkové rezervace a památkové zóny a dle dalšího rozlišení potom městské, vesnické nebo krajinné, či archeologické. Památková zóna je „území sídelního útvaru nebo jeho části s menším podílem kulturních památek, historické prostředí nebo část krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty“.

Prvotním podkladem, který ocenil celkový obraz lidového stavitelství v krajině, byl vypracovaný ing. arch. Peštou. Hodnocení, zda je tento podnět opodstatněný provedla pracovní skupina specialistů odborné organizace státní památkové péče. Konečné vyhodnocení, rozbor území a návrh na prohlášení území za památkovou zónu realizoval tým specialistů odborné organizace státní památkové péče Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Josefově a tým expertů generálního ředitelství, oddělení specialistů ustavených za účelem zpracování podkladů pro návrh prohlášení památkové zóny Kačerov.

Rozsah navržené památkové zóny se odvíjí od charakteru historického prostředí daného místa, či regionu, který určuje staletý vývoj, a ve kterém se odráží ekonomická, technická a kulturní úroveň té které doby. Je to existence historických staveb, technických úprav krajiny, stopy tradičního zemědělského hospodaření. Všechny tyto a mnohé další znaky nám poskytují informaci o tom, v jaké krajině se nacházíme a jaký byl její vývoj až do dnešních dnů.

Součástí tohoto vývoje je i půl století života naší společnosti od II. sv. války, to znamená i vysídlování, osídlování, plošná likvidace historické zástavby, novodobé využití území nejenom k rekreaci. To vše tvoří typologickou strukturu a různorodost jednotlivých objektů navzájem i ve vztahu k okolní krajině a přírodě a nelze tento fenomén omezit pouze na kostel sv. Kateřiny a jeho přilehlou zástavbu.

Významným segmentem hmotného kulturního dědictví je památkový fond, jehož součástí jsou i krajinářské kompozice jako součást kulturní krajiny. Veřejný zájem na ochraně a uchovávání památkového fondu, na jeho poznávání a na jeho zprostředkování je obecnou potřebou, vyjádřenou mj. zákonem o státní památkové péči. Úkolem památkové péče je zasadit se o zachování kulturního dědictví a pokusit se vyvážit zájmy na tomto zachování s ekonomickým rozvojem i jinými oprávněnými požadavky vlastníků nemovitostí.

V této souvislosti je třeba poukázat na ustanovení čl. 35 odst. 3 Listiny, které tvoří ústavní základ uvedené povinnosti: „Při výkonu svých práv nikdo nesmí ohrožovat ani poškozovat životní prostředí, přírodní zdroje, druhové bohatství přírody a kulturní památky nad míru stanovenou zákonem.“ Tím je demonstrována obecná povinnost péče o kulturní památky.

Vlastník nemovitosti, podléhající památkové ochraně, je nepochybně omezen na výkon svých práv. Vlastnictví je předpokladem svobody, rozvoje jednotlivce a základem jeho soukromé iniciativy. Vytváří mu tím možnost nést odpovědnost za vlastní rozvoj. Vlastnictví však není absolutní a odtržené od společnosti a od práv a postavení jiných osob; má významnou sociální funkci. Vlastnictví zavazuje a jeho užívání má zároveň sloužit blahu společnosti. Vlastnictví tak představuje kromě práv i řadu povinností a jeho výkon nesmí být na úkor ostatních ani na úkor veřejného zájmu. Jedná se tedy o určitý závazek, který je zakotven v čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod.

Ministerstvo kultury prohlášením památkové zóny Kačerov si je vědomo možného střetu individuálních zájmů vlastníků na užívání nemovitostí dle svých představ a obecného, veřejného zájmu na ochraně kulturního dědictví. Nicméně zásah do vlastnických práv dotčených vlastníků nemovitostí v podobě prohlášené památkové zóny je možné považovat za přiměřený vzhledem k cíli, k němuž směřuje, tedy k ochraně a zachování kulturních hodnot předmětného území.

Námítka č. 6.2: Do území památkové zóny jsou zahrnuty rekreační objekty ze 70. a 80. let minulého století s č.e. 69, 70, 71 a 72, které nesplňují podmínky pro prohlášení památkové zóny dle Vyhl. 66/1988 par. 2 odst. 1), a dále dle zák. č. 20/1987 par. 6 odst. 1), Tyto objekty ani krajina obhospodařovaná a osídlená současnými majiteli nevykazuje žádné kulturní hodnoty, ani historické ani jako významný krajinný prvek. Současně nedochovává ani původní urbanismus původní osady a prohlášením této části území památkovou zónou povede k mylné představě historického osídlení pro budoucí generace. To potvrdil zástupce Národního památkového ústavu - územní odborné pracoviště (NPÚ UOP) Josefov v Jaroměři ing. Jiří Balský a je tedy v rozporu se závěry NPÚ UOP Josefov pod vedením ing. Jiří Balského (E-mail s jeho vyjádřením je v příloze č. 2). Zahrnutí výše uvedených zastavěných pozemků je v rozporu s projednáním s NPÚ OP Josefov jako zpracovatele podkladů pro Návrh. Navíc aplikace plánu ochrany či regulací bude prakticky nerealizovatelná.

Výrok: námitka č. 6.2 se zamítá

Odůvodnění: Z hlediska cílů není památková zóna vázána na jednotlivé nemovitosti, ale je nástrojem k zajištění ochrany uceleného prostředí, které tvoří kulturní krajina vytvořená hospodářskou činností člověka. Památková ochrana dopadá na stavby ve dvou rovinách. Jednak jsou chráněny stavby samotné a jednak jejich prostředí, přičemž samo prostředí může být chráněnou hodnotou. Ač by se na první pohled mohlo zdát, že chránit se má pouze historická hmotná podstata kulturního dědictví, opak je pravdou. Právě nehmotný obsah,

jehož je kulturní dědictví neoddělitelným nositelem, je tím hlavním důvodem, proč kulturní dědictví chránit. Kulturní dědictví nám umožňuje udržovat kontakt s naší minulostí, s našimi kořeny, stává se součástí naší identity a umožňuje naši identifikaci s většími společenskými celky (národ, etnikum). Styk s kulturním dědictvím nás duševně obohacuje a rozvíjí, z čehož v konečném důsledku prosperuje celá společnost. Evropský soud pro lidská práva se vyjádřil v tom smyslu, že: „Zachování kulturního dědictví a je-li to možné, pak i jeho udržitelné využití, mají za cíl, kromě udržení určité kvality života, ochranu historických, kulturních a uměleckých kořenů regionu a jeho obyvatel. Ochrana a podpora takových základních hodnot je na úřadujících veřejných autoritách.“

Individuální zájmy vlastníka mohou být s veřejným zájmem v souladu, ale na druhou stranu i v příkrém rozporu. Památková péče je výraznou třetí plochou, kde se střetávají individuální zájmy s veřejnými. Zachování kulturního dědictví se může vlastníkovi jevit jako neužitečné, zbytečné. Navržená památková zóna Kačerov představuje území, které je kombinovaným dílem přírody a člověka, jimiž jsou oblasti částečně zastavěné a dostatečně charakteristické. Nemovitosti samy o sobě nejsou takové kvality, aby byly samostatně prohlášeny za kulturní památku, v celku však vytváří prostředí významné a území se tak může stát památkovou zónou, ač se v něm nenachází jediná kulturní památka. Navržená památková zóna Kačerov představuje ve své všeobecnosti jedinečnou reprezentaci daného regionu a představuje jedno z nejzachovalejších sídel daného regionu. Takže výjimečnost této lokality je právě v její jednoduchosti a v jejím obecném popisu vývoje společnosti až do dnešních dnů, který se zrcadlí v jednotlivých nemovitostech zasazených do krajiny.

Námítka č. 6.3: Návrh se opírá o průzkum a zhodnocení, ale v textu není uvedeno, kdo zpracoval elaborát, o který se opírá vypracování Návrhu. Z podkladových map jsem usoudil, že průzkum provedl ing. arch. Jan Pešta. Průzkum provedený však pouze popisuje obecnou charakteristiku lidského sídla. Není zřetelně odůvodněno, v čem spočívá výjimečnost lokality oproti běžnému osídlení krajiny bez kulturní hodnoty.

Výrok: námitka č. 6.3 se zamítá

Odůvodnění: Prvotním podkladem, který ocenil celkový obraz lidového stavitelství v krajině, byl vypracovaný ing. arch. Peštou. Hodnocení, zda je tento podnět opodstatněný provedla pracovní skupina specialistů odborné organizace státní památkové péče. Součástí hodnocení bylo také definování zásad urbanizace a hospodaření v tomto předmětném území včetně definování nedovolených zásahů. Konečné vyhodnocení, rozbor a návrh na prohlášení území za památkovou zónu realizoval tým specialistů odborné organizace státní památkové péče Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Josefově a tým expertů generálního ředitelství, oddělení specialistů ustavených za účelem zpracování podkladů pro návrh prohlášení památkové zóny Kačerov. Z podkladů, které byly Ministerstvu kultury předány, je zřejmé, že prohlášení památkové zóny Kačerov včetně navržení krajinářských, urbanistických a architektonických regulativů v předmětném území je ve veřejném zájmu vyplývajícím ze zákona č. 20/1987 Sb., ve znění pozdějších předpisů a Úmluvy o ochraně architektonického dědictví Evropy, vydané pod číslem 73/2000 Sb., m. s. Ministerstvo kultury s odbornou organizací státní památkové péče velmi pečlivě zvažovalo rozsah navrhované památkové zóny právě s ohledem na nejen zachovaná obydlí, ale i na typologickou různorodost a strukturu jednotlivých objektů ve vztahu k okolní kulturní krajině a přírodě. Navržená památková zóna Kačerov představuje kombinované dílo člověka a přírody, jímž jsou oblasti částečně zastavěné a dostatečně charakteristické. Nemovitosti samy o sobě nejsou takové kvality, aby byly samostatně prohlášeny za kulturní památku, v celku však vytváří prostředí významné a území se tak může stát památkovou zónou, ač se v něm nenachází jediná

kulturní památka. Navržená památková zóna Kačerov představuje ve své všeobecnosti jedinečnou reprezentaci daného regionu a představuje jedno z nejzachovalejších sídel daného regionu. Takže výjimečnost této lokality je právě v její jednoduchosti a v jejím obecném popisu vývoje společnosti až do dnešních dnů, který se zrcadlí v jednotlivých nemovitostech zasazených do krajiny.

Bez aktivit lidské společnosti by probíhal vývoj krajiny jen na základě přírodních procesů a přírodních zákonitostí. Lidská společnost determinuje rozvoj krajiny využitím lesa, úpravami vodotečí, využíváním přírodních zdrojů, prováděním změn v území, zřizováním zemědělské půdy, terénními úpravami, výstavbou. Kulturní obraz krajiny je vytvářen činností probíhající v území. Analýza území je především zohledněním veškerých souvislostí, které tvoří příroda a dílo člověka. V daném případě se jedná o výjimečnou lokalitu charakterizovanou jedinečnou nenápadností, která není znehodnocena hmotově předimenzovanou zástavbou.

Námítka č. 6.4: Prohlášení území za památkovou zónu je v rozporu se stavebním zákonem č. 183/2006 Sb., par. 18,1) odst., jehož znění vychází ze Strategie udržitelného rozvoje ČR přijaté usnesením vlády č. 1242 v r. 2004, které deklarují omezování nerovnováhy ve vzájemných vztazích mezi ekonomickým, environmentálním a sociálním pilířem udržitelnosti. Směřují k zajištění co nejvyšší dosažitelné kvality života pro současnou generaci a k vytvoření předpokladů pro kvalitní život generací budoucích. Obě listiny představují aktuální pohled na vývoj a chování společnosti ve vztahu k životnímu prostředí oproti zákonu z r. 1987, který vznikl v době totalitního režimu. Původní obydlí byla budována v souvislosti s místními podmínkami, s funkcí odpovídající dobové společnosti a v podmínkách dobové ekonomiky. V té době se nejednalo o významné historické počiny v oblasti urbanismu a architektury včetně řemeslného zpracování a stavebních postupů. V celém průběhu životnosti staveb a sídel docházelo k jejich úpravám, demolicím, rozvoji přesně v intencích udržitelného rozvoje společnosti a ve vztahu k životnímu prostředí. Ne jinak k tomu bylo i u původních objektů. Drtivá většina staveb na předmětném území je upravena jak z hlediska materiálů, vnitřního uspořádání, rozsahu a objemu stavby, tedy z původních staveb je dochováno velmi málo. Ostatně stejně tak jako u všech lidských sídel. Ze srovnání vývoje je však patrné, že k zásadnímu přetvoření rázu krajiny nedošlo a lidé přirozeně ctí a ctili základy původní charakteristiky sídel ve vztahu ke krajině, urbanismu a architektury bez státní regulace. Naopak prohlášením památkové zóny dojde k narušení sociálních vztahů, omezení udržitelného rozvoje, ekonomickému zatížení vlastníků a tím k omezení údržby obydlí a k urychlení jejich degradace.

Výrok: námitka č. 6.4 se zamítá

Odůvodnění: *Prohlášení památkové zóny není v rozporu s tvrzeným ustanovením zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen: „stavební zákon“), které stanoví cíle územního plánování. Také není v rozporu s § 18 odst. 4 stavebního zákona: „Územní plánování ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. S ohledem na to určuje podmínky pro hospodárné využívání zastavěného území a zajišťuje ochranu nezastavěného území a nezastavitelných pozemků. Zastavitelné plochy se vymezují s ohledem na potenciál rozvoje území a míru využití zastavěného území.“*

Území navržené za památkovou zónu představuje naše přírodní a kulturní dědictví, které je ceněno pro svoji výjimečnost a unikátnost, spočívající zejména v harmonickém souladu

přírodního a architektonického uspořádání staveb a krajiny. Je žádoucí, aby další případná zástavba v obci svým uspořádáním, měřítkem a velikostí budov, použitými materiály a architektonickým tvaroslovím byla realizována s ohledem na stávající charakter a hodnoty území. Navrhovaná výstavba musí svým výrazem respektovat stávající souhrnnou hodnotu historického prostředí obcí, zachovávat podstatné části jeho struktury a terénního reliéfu a nesmí vytvářet stavební dominanty ani narušovat stávající prostorové uspořádání území tak, aby nedošlo k nevratnému znehodnocení urbanizmu obce. Kulturní dědictví je svědectvím o životě lidí, zaslouží si naši úctu a respekt. Péče o kulturní dědictví je obecnou potřebou, vyjádřenou mj. zákonem o státní památkové péči. Důvody této potřeby je možno spatřovat např. v zájmu o historické poznání, v potřebě národního uvědomění a identity a v neposlední řadě i ve snaze uchovat tyto artefakty i pro budoucí generace. Lze tedy konstatovat, že úroveň a vyspělost společnosti je přímo odvislá od jejího vztahu k ochraně kulturního dědictví.

Námítka č. 6.5: Návrh je v rozporu se zákonem č. 20/1987 v jeho původním poslání a s ústavou ČR (zák. č. 1/1993 preambule), kdy dojde k narušení lidské svobody a omezení schopnosti střežit a rozvíjet zděděné přírodní a kulturní bohatství, které dosud bylo s nejlepší péčí chráněno a konáno ve svobodné vůli. Památková zóna bude představovat omezení jak finanční, tak procesní a dojde tak k omezení péče o kulturní a krajinné hodnoty místa. Jak kvalitně je naplňován institut „kulturní památky či památkové zóny“, dokazuje stav prohlášené kulturní památky - kostela sv. Kateřiny, který je v dezolátním stavu, i „péče“ o druhou prohlášenou kulturní památku - sousoší Piety, v jejíž bezprostřední blízkosti obec umístila plochu pro sběr komunálního odpadu. Kdežto většina obydlí v dosud pravomocně nevyhlášené památkové zóně je v dobré kondici.

Výrok: námitka č. 6.5 se zamítá

Odůvodnění: Úkolem památkové péče je zasadit se o zachování kulturního dědictví a pokusit se vyvážit zájmy na tomto zachování kulturního dědictví s ekonomickým rozvojem i jinými oprávněnými požadavky vlastníků památek, či objektů v plošně chráněných územích. Zachování zděděného kulturního bohatství formou prohlášení památkové zóny je jedním z těchto úkolů. Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, deklaruje důvody, proč stát přistoupil k ochraně kulturního dědictví ve svých úvodních ustanoveních: „Stát chrání kulturní památky jako nedílnou součást kulturního dědictví lidu, svědectví jeho dějin, významného činitele životního prostředí a nenahraditelné bohatství státu. Účelem zákona je vytvořit všestranné podmínky pro další prohlubování politickoorganizační a kulturně výchovné funkce státu při péči o kulturní památky, o jejich zachování, zpřístupňování a vhodné využívání, aby se podílely na rozvoji kultury, umění, vědy a vzdělávání, formování tradic a vlastenectví, na estetické výchově pracujících a tím přispívaly k dalšímu rozvoji společnosti.“ Toto prohlášení účelu zákona můžeme považovat i za shrnutí, v čem spočívá veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví. Ministerstvo kultury si je vědomo možného střetu individuálních zájmů vlastníků na užívání nemovitostí dle svých představ a obecného zájmu na ochraně kulturního dědictví, nicméně zásah do vlastnických práv dotčených vlastníků nemovitostí v podobě prohlášené památkové zóny je možné považovat za přiměřený vzhledem k cíli, k němuž směřuje, tedy k ochraně a zachování kulturních hodnot. Zásah státu do vlastnictví tak představuje institut, jehož výkon je možný pouze ve veřejném zájmu. Vlastnictví také představuje kromě práv i řadu povinností a jeho výkon nesmí být na úkor ostatních ani na úkor veřejného zájmu. Jedná se tedy o určitý závazek, který je zakotven v čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, jako součásti ústavního pořádku České republiky: „Vlastnictví zavazuje. Nesmí být zneužito na újmou práv druhých anebo v rozporu se zákonem chráněnými obecnými zájmy. Jeho výkon nesmí poškozovat lidské zdraví, přírodu a životní prostředí nad míru stanovenou zákonem.“

Památková ochrana určité stavby skutečně představuje pro vlastníka omezení jeho vlastnických práv. Vlastnické právo ovšem v dnešní době nemůžeme pojímat jako zcela neomezené právní panství nad věcí. Vlastnické právo v sobě nese i sociální funkci, rozsah vlastnického práva je tak omezen v zájmu „blaha společnosti“. Rozsah tohoto omezení se odvíjí od významu vlastněného statku pro společnost. Společnost má zvýšený zájem na ochraně kulturního dědictví, proto i rozsah omezení je u památkové péče dotčených staveb vyšší než u staveb, které památkovou péčí dotčeny nejsou. Pokud se jedná o citaci preambule ústavního zákona, tak plné znění této preambule zní: „My, občané České republiky v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, v čase obnovy samostatného českého státu, věrni všem dobrým tradicím dávné státnosti zemí Koruny české i státnosti československé, odhodláni budovat, chránit a rozvíjet Českou republiku v duchu nedotknutelných hodnot lidské důstojnosti a svobody jako vlast rovnoprávných, svobodných občanů, kteří jsou si vědomi svých povinností vůči druhým a zodpovědnosti vůči celku, jako svobodný a demokratický stát, založený na úctě k lidským právům a na zásadách občanské společnosti, jako součást rodiny evropských a světových demokracií, odhodláni společně střežit a rozvíjet zděděné přírodní a kulturní, hmotné a duchovní bohatství, odhodláni řídit se všemi osvědčenými principy právního státu, prostřednictvím svých svobodně zvolených zástupců přijímáme tuto Ústavu České republiky.“ Z výše uvedeného plného znění je zjevné, že prohlášení památkové zóny za účelem ochrany kulturního bohatství není s preambulí Ústavy ČR v rozporu.

Stavby, které jsou dle zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, prohlášený za kulturní památku jsou navenek nejvýraznější částí kulturního dědictví. Tvoří součást veřejného prostoru a spoluvytváří naše životní prostředí. Jak již bylo řečeno, vlastnictví zavazuje a také představuje kromě práv i řadu povinností, ať je, či není stavba kulturní památkou.

Námítka č. 6.6: Návrhem dojde k porušení zákona o životním prostředí č. 17/1992 Sb. par. 11. 17, protože jak vyplývá z Návrhu v části Ekonomické zhodnocení - bude docházet ke zvýšení turistického ruchu v území, který bude mít negativní dopad na životní prostředí.

Výrok: námitka č. 6.6 se zamítá

Odůvodnění: Zvýšení turistického ruchu není hlavním cílem prohlášení zóny, nýbrž spíše jeho vedlejším efektem. Cílem prohlášení památkové zóny je zajištění ochrany území z památkového hlediska. Nadto podle našeho názoru nebude předpokládán nárůst turistického ruchu překračovat míru únosného zatížení životního prostředí, a návrh tudíž nijak neodporuje zásadám ochrany životního prostředí.

Námítka č. 6.7: V orientační mapce vyvěšené 22. 9. 2015 spolu s Návrhem je do hranic památkové zóny zahrnuto celkem 43 objektů označených červeným puntíkem. Existující kulturní památky jsou v plánované památkové zóně pouze dvě (kostela pieta), tvoří tedy jen 4,6 % z celkového počtu objektů zařazených do plánované zóny. Podle 6 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, se mohou památkové zóny vyhlašovat na „části území sídelního útvaru s menším podílem kulturních památek...“. Toto je však zanedbatelný počet kulturních památek, nikoli tedy menší. Rozsah zóny v Návrhu je proto neadekvátní a účelový.

Výrok: námitka č. 6.7 se zamítá

Odůvodnění: Z hlediska cílů není památková zóna vázána na jednotlivé nemovitosti, ale je nástrojem k zajištění ochrany uceleného prostředí, které tvoří kulturní krajina vytvořená hospodářskou činností člověka. Kulturní hodnoty části krajinného celku, nebo území, jsou dány přírodní, kulturní a historickou charakteristikou. V případě, kdy soubor kulturních památek určuje charakter prostředí daného území, lze prohlásit za památkovou rezervaci. Území, které

vykazuje významné kulturní hodnoty, může Ministerstvo kultury dle § 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči z hlediska veřejného zájmu státní památkové péče prohlásit za památkovou zónu. Může jít o historické prostředí nebo i část krajinného celku. V památkové zóně, na rozdíl od památkových rezervací, nemusí být žádné kulturní památky.

Grafické znázornění stavebního fondu a navrženého rozsahu památkové zóny v Kačerově je pouze podkladem pro zpracování návrhu památkové zóny, pro orientaci a má pouze doprovodnou funkci.

Námítka č. 6.8: Není pravda, že několik chatových objektů zařazených do zóny, je „mimo přímý kontakt s historickým prostředím, od něhož jsou zpravidla ještě navíc odcloněny vzrostlou zelení a svým ztvárněním i materiálově se snaží respektovat daný kontext, takže nepředstavují vážnější rušivý prvek“ „Zmíněné chaty tvoří dominantu horizontu naproti kostelu a jejich zařazení je ryze účelové, aby se dal obhájit neúměrný rozsah památkové zóny. Tato chatová lokalita rozhodně nepředstavuje „lokalitu s nejcennější historickou zástavbou, nejhodnotnější architekturou a urbanizovanou zelení“, jak se píše v Návrhu.

Výrok: námitka č. 6.8 se zamítá

Odůvodnění: Každá kulturní krajina má svoji estetickou hodnotu. Tuto hodnotu tvoří nejenom stavební fond, ale také volná půda, ať už to jsou pole, louky, lesy nebo pastviny. Kulturní krajina je důsledkem evolučního procesu od osídlení až do dnešních dnů. Je to spojení sociálních požadavků a přírodního prostředí. Na rozdíl od zemědělské vesnice, která má tradiční urbanistické uspořádání, venkovské sídlo je tvořeno rozptýlenou zástavbou oddělenou nezastavěným prostorem. Charakter historického prostředí daného místa, či regionu, určuje staletý vývoj, ve kterém se odráží ekonomická, technická a kulturní úroveň té které doby. Je to existence historických staveb, technických úprav krajiny, stopy tradičního zemědělského hospodaření. Všechny tyto a mnohé další znaky nám poskytují informaci o tom, v jaké krajině se nacházíme a jaký byl její vývoj až do dnešních dnů. Rekreační chatové objekty jsou součástí tohoto vývoje. Současné využití stavebního fondu je přizpůsobeno charakteru života současné společnosti. Z toho je patrné, že kulturní dědictví je proměnlivým souborem krajiny a jednotlivých staveb, které tvoří jednu z reprezentativních složek kulturního dědictví.

Předmětná chatová zástavba naproti kostelu a její zařazení do památkové zóny není ryze účelové. Jde o zachování současné siluety a panoramatu, zachování výškového, hmotového a prostorového uspořádání současné zástavby. V neposlední řadě také o zachování charakteristických pohledů. Jde o snahu, jejímž cílem je zachování veškerých přírodních, civilizačních a kulturních hodnot, při zachování a zabezpečení udržitelného rozvoje sídla.

Námítka č. 6.9: V mapovém podkladu „Kačerov - návrh vesnické památkové zóny“ (příloha č. 3) z roku 2012, který zpracoval ing. arch. Jan Pešta, tvůrce průzkumu a zhodnocení území, je navrženo 11 objektů k prohlášení za kulturní nemovitou památku. Nevím, v jakém stadiu je toto řízení, ale návrh vytvořit rozsáhlé území památkové zóny je zjevně jen zástěrkou pro následnou podporu tomuto záměru. Daleko snadněji se totiž bude vyhlašovat kulturní památka, když už bude zahrnuta do památkové zóny. Majiteli těchto objektů jsou právě členové Spolku Údolí Kačerov, kteří vytvoření zóny iniciovali. Proto doporučuji, aby MK navrhlo jiný zákonný způsob ochrany těchto chalup (pokud budou splňovat zákonná kritéria), a nezastírat tento prapůvodní účel pochybnou ochranou neexistující původní sudetské vesnice.

Výrok: námitka č. 6.9 se zamítá

Odůvodnění: K ochraně předmětů kulturní hodnoty zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů využívá institut prohlášení za kulturní památku. Je třeba předeslat, že ne každou věc, která má kulturně-historickou hodnotu nebo je jinak zajímavá, je objektivně možné kvalifikovat jako kulturní památku a poskytnout jí ochranu podle zákona o státní památkové péči. Co je kulturní památka upravuje již zmíněný zákon o státní památkové péči a definuje ji v ustanovení § 2 jako věc (není rozhodné, zda jde o věc movitou či nemovitou), nebo soubor věcí včetně jejich součástí které splňují některou ze dvou níže uvedených charakteristik (znaků): „Za kulturní památky prohlašuje Ministerstvo kultury České republiky nemovité a movité věci, popřípadě jejich soubory, a) které jsou významnými doklady historického vývoje, životního způsobu, tvůrčích schopností a práce člověka z nejrůznějších oborů lidské činnosti, pro jejich hodnoty historické, umělecké, vědecké a technické, b) které mají přímý vztah k významným osobnostem a historickým událostem.“ Veřejný zájem prohlášení věci za kulturní památku je dostatečně přesně vymezen v citovaném ustanovení § 2 zákona o státní památkové péči, takže z tohoto hlediska nazíráno vypořádání se s otázkou veřejného zájmu na prohlášení věci za kulturní památku ve svojí podstatě představuje zjištění naplnění zákonných podmínek obsažených ve zmíněném ustanovení.

Námitka č. 7, podání bylo doručeno na podatelnu Ministerstva kultury dne 5. 10. 2015, dotčená nemovitost: čp. 63.

Podal Ondřej Tauchen, Nad Alejí 1735, 162 00 Praha 6

Námitka č. 7: Jsem spolumajitelem rekreační chalupy 63 a přilehlého pozemku v KÚ 792616 Kačerov u Zdobnice. Do zmíněné lokality jezdím od roku 1951 a mohu tedy posoudit, jak se charakter krajiny a chalup od té doby změnil. V té době by asi bylo v Kačerově co chránit, ale nyní, kdy nezůstala ani jedna chalupa bez stavebních zásahů majitelů, není opravdu již co ochraňovat. Ke každé chalupě byly přistavěny různé kůlny, půdní mansardy se střešními okny, přístřešky a verandy.

Také mě překvapilo, že se v „Opatření obecné povahy“ v čl. č. 5 píše o „provedeném plošném průzkumu“ a „podrobném terénním průzkumu“ na Kačerově. Jsem majitelem dotčeného objektu a o něčem takovém jsem nebyl informován. Jak je také možné, že je popisováno vnitřní uspořádání mé nemovitosti, když jsem nikdy nebyl přítomný takovému průzkumu.

Před několika roky jsem byl vyzván iniciátory „Památkové zóny“, abych se k této akci připojil. Svůj souhlas jsem podmiňoval informacemi o podmínkách a dopadech na danou lokalitu. Iniciátoři mi odpověděli, že to bude báječné, protože budeme dostávat od státu peníze na údržbu chalup. Protože toto byly všechny informace, která iniciátoři mě byli schopni, nebo ochotni poskytnout, zapojení do projektu Památkové zóny jsem odmítl a od té doby se mnou již nikdo nekomunikoval. Je s podivem, že ani Vy neinformujete majitele dotčených nemovitostí o svém postupu a chystáte se rozhodnout bez jejich souhlasu. Připomíná to způsoby „kolektivizace“ v 50 letech, na což si jako dítě pamatuji. Protože nechci trávit svůj volný čas v násilně vytvořeném skanzenu, podávám tuto námitku a nesouhlasím, s prohlášením „Památkové zóny Kačerov“.

Výrok: námitka č. 7 se zamítá

Odůvodnění: Podoba vesnic a venkovských staveb se liší region od regionu. Odlišnosti jsou dány úzkým sepětím lidí s krajinou a závislostí na klimatu, způsobu obživy, příslušnosti k určitému etniku či sociálním postavení. Venkovská nebo také lidová architektura, to nejsou jen zemědělské usedlosti, tedy obytné domy a jejich hospodářské zázemí. Patří sem i drobná

architektura jako kaple, zvonice, boží muka, kříže, studánky aj., to vše zasazené do kulturní krajiny utvářené tisíciletou činností člověka. Postupem času sice mizí řada hospodářských staveb, která přestala sloužit zemědělské výrobě i drobné architektury. Sociálně ekonomické změny mají dopad na životní styl obyvatel, který se odráží nejenom ve využití, ale i ve změně vzhledu jednotlivých objektů a ve vzhledu krajiny vůbec. Úbytek jednotlivých staveb včetně jejich novodobých úprav, se do krajinného rázu tohoto venkovského sídla výrazně negativně nepodepsal. Kačerov je pozoruhodnou ukázkou částečně zastavěné osady, která nepozbyla přirozený přechod do krajiny.

Architektonické a urbanistické i obecně historické a památkové hodnoty osady Kačerov jsou odborníkům zabývajícím se vesnickým stavitelstvím známy již dlouho a díky tomu byla zařazena i v širším seznamu kandidátů na prohlášení vesnickou památkovou zónou. S ohledem na zcela jiný způsob využití historických (původních) objektů a jiné potřeby jejich majitelů je zcela logické, že u nich došlo k různým drobnějším úpravám, přístavbám a zásahům v exteriéru i interiéru. Podstatné však je, že tím ve většině případů nebyla zničena, respektive vážněji poškozena, jejich stavebně historická a památková podstata, tvořená dochovaným konstrukčním, kompozičním, prostorovým a dispozičním řešením včetně jednotlivých výzdobných prvků.

Plošné průzkumy a dokumentace na Kačerově byly prováděny zejména v letech 2006-2007 a v letech 2011-2012, jejichž výsledkem bylo vyhodnocení osady, jako vhodné lokality k prohlášení památkovou zónou. Tyto plošné průzkumy spočívaly pouze ve vizuálním posouzení stávajících objektů a dané situace na místě. Nejednalo se tedy o obsáhlý stavebně historický průzkum, který ze své podstaty vyžaduje zevrubnou prohlídku exteriérů i interiérů jednotlivých staveb. Pokud se ve výstupových materiálech i v samotném návrhu na prohlášení VPZ objevuje charakteristika vnitřního prostorového členění některých staveb, jde vždy o kvalifikovaný úsudek a názor vytvořený na základě praktických zkušeností a podepřený širokými znalostmi dané problematiky (u lidových staveb v našem prostředí jde téměř vždy o trojdílnou dispozici, někdy rozvíjenou do dvou traktů s navazujícími hospodářskými částmi, která je mnohdy vizuálně čitelná v konstrukčním řešení objektu). Dodatečně provedené vnitřní úpravy staveb v podobě různých příček a obdobných druhotných nenosných a snadno odstranitelných konstrukcí nejsou v podkladech zmiňovány, vzhledem k tomu, že je nebylo možno výše popsanými metodami identifikovat a navíc z památkového hlediska nepředstavují zásadní závadu.

Prohlášení památkové zóny formou opatření obecné povahy dává oproti projednávání návrhu právního předpisu (dříve byly památkové zóny prohlašovány vyhláškou) větší možnost zapojení vlastníků a dalších dotčených osob do jeho přípravy zveřejněním na úřední desce Ministerstva kultury a úřední desce obecního úřadu v obci, jehož správního obvodu se má opatření obecné povahy týkat, (včetně zpřístupnění dálkovým přístupem) přičemž ve lhůtě 30 dnů jsou dotčené osoby oprávněny podávat námítky či připomínky. Návrh opatření obecné povahy výzvu k připomínkám a námítkám výslovně obsahuje, čímž byla naplněna tato určitá poučovací povinnost. Podstatou opatření obecné povahy na rozdíl od správního řízení je jeho obecnost, protože na rozdíl od správního řízení nemá konkrétní adresáty a jeho povaha a postupy stanovené pro projednávání jeho návrhu podle části šesté správního řádu vylučují, aby správní orgán komunikoval jednotlivě s dotčenými osobami. Nejde o správní řízení se jmenovitě určenými účastníky, jimž se oznamuje zahájení správního řízení individuálně.

Prohlášení památkové zóny nepředstavuje zakonzervování území ve stávající podobě, jeho cílem je především udržení specifického charakteru území, což samo o sobě změny území nevylučuje.

Námítka č. 8, podání bylo doručeno na epodatelnu Ministerstva kultury dne 24. 9. 2015, dotčená nemovitost čp. 72

Podal Jan Elsner, Velehradská 631, Třebeš, 500 06 Hradec Králové

Námítka č. 8: Část území osady Kačerov byla v roce 2015 vyhlášena za památkovou zónu z důvodů stavebně-historického a kulturního vývoje oblasti. Nesouhlasím se začleněním svého majetku do památkové zóny Kačerov, dům č.p. 72 není historickou památkou. Pochází z roku 1987, jedná se tedy o novodobou stavbu, chatu z plynosilikátu. V okolí mé nemovitosti jsou objekty stejného typu: chaty, které mají novodobý charakter. Nejde tedy v žádném případě o historicky – kulturní objekty, proto nevidím důvodů pozemky mé i sousedů zahrnovat do památkové zóny.

Vzhledem k tomu, že moje chata č.p. 72 není zařazena do vámi uvedeného seznamu – viz kapitola Urbanistické zhodnocení, dopady na můj majetek uvedené v článku 2 bod b, d jsou pro mě naprosto nerespektovatelné. Vzhledem k tomu, že jsem vlastníkem teprve od listopadu 2014, stavební úpravy na pozemku i v nemovitosti jsou a budou nutné.

Výrok: námítka se zamítá

Odůvodnění: *Z hlediska cílů není památková zóna vázána na jednotlivé nemovitosti, ale je nástrojem k zajištění ochrany uceleného prostředí, které tvoří kulturní krajina vytvořená hospodářskou činností člověka. Z navržené památkové zóny nelze vyjímát jednotlivé části území. Prohlášení památkové zóny nepředstavuje zakonzervování území ve stávající podobě, jeho cílem je především udržení specifického charakteru území, což samo o sobě změny území nevylučuje.*

K namítanému omezení vlastnického práva vlastníka nemovitosti uvádíme, že vlastníci dotčeným nemovitostí nejsou bez dalšího ve výstavbě nebo provádění změn omezení, jsou však povinni před provedením konkrétní změny ve smyslu § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, získat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, v němž bude uvedeno, zda jsou předmětné změny z hlediska památkové péče přípustné a současně budou případně individuálně stanoveny základní podmínky, za kterých lze tyto práce provést. Upozorňujeme též na to, že i bez prohlášení daného území za památkovou zónu zde existuje povinnost vyžádat si pro plánovanou výstavbu nebo změnu, rozhodnutí či závazné stanovisko jiného dotčeného orgánu.

Námítka č. 9, podání bylo doručeno na podatelnu Ministerstva kultury dne 16. 10. 2015, dotčený pozemek p.č. 3281.

Podal: Světlá Chvalinová, nar. 2. 2. 1944, Vrbenského 38, 17000 Praha 7

Jindřich Chvalina, nar. 17. 5. 1943, Vrbenského 38, 17000 Praha 7

Námítka č. 9: Ministerstvo kultury, jako příslušný správní orgán, vyvěsil na úřední desce dne 22. 9. 2015 návrh na vydání opatření obecné povahy, kterým prohlašuje část území osady Kačerov, obce Zdobnice, okres Rychnov nad Kněžnou, kraj Královéhradecký, za vesnickou památkovou zónu. Jako spoluvlastník nemovitosti č.e. 053 podávám proti tomuto Návrhu v zákonné lhůtě odůvodněnou námítku.

Do Kačerova jezdím od roku 1949 a pamatuji, jak skutečně bývalá vesnice vypadala. V padesátých letech většinu nemovitostí zlikvidovala armáda a z bývalé vesnice zbylo jen pár chalup, obývaných jen pro rodinnou rekreaci. Všichni majitelé udržovali chalupy podle svých možností a dostupnosti materiálů na trhu. To, jak donedávna chalupy vypadaly, svědčí o velmi citlivé údržbě bez nutnosti dozoru památkářů. Ovšem po zahájení jednání o zřízení

Vesnické památkové zóny zdejší Spolkem, vypukl v Kačerově doslova stavební boom. Velké množství chalup je zcela přestavěno, jejich půdorysy jsou změněny, střechy jsou z nových materiálů, ve střechách jsou zhotoveny půdní vestavby, jejichž tvar zcela neodpovídá místní architektuře, jsou zhotoveny nové moderní komíny. Na některých chalupách jsou dokonce použity luxfery!!! Takže není pravda, že Vámi uváděné objekty jsou zachovány v původním stavu. Navíc polovina objektů (možná i více) jsou nově postavené chaty ze sedmdesátých let. Přímo v centru osady je skladiště materiálů a katr místního podnikatele. Samozřejmě i přírodní scenérie je zcela jiná. Zdejší vegetace je díky podnebí velice bujná a celá osada postupně zarůstá nálety. Původní otevřená vesnice (jak pamatují) je tak zarostlá, že již prakticky není vidět chalupy. Nedovedu si představit, jak bude osada vypadat po vyhlášení VPZ, kdy nebude možné zlikvidovat žádný porost. Z tohoto důvodu jsem přesvědčena, že Vámi uváděné hodnocení osady (nikoliv vesnice) je silně nadhodnocené a neodpovídá skutečnosti. Urputná snaha o vyhlášení VPZ místním spolkem, nyní způsobila naprostou devastaci více jak šedesátiletých, téměř nadstandardních sousedských vztahů. Ale asi je důležitější chránit památkově něco, co již dávno památkou není, než zachovávat slušné mezilidské vztahy. Taková je alespoň snaha spolku Údolí Kačerov, který o zřízení zóny usiluje a má cca pouze 12 členů. Z této skutečnosti a z mého osobního vztahu k této lokalitě, k zachování alespoň přátelských vztahů v osadě, je potřeba VPZ Kačerov nevyhlásit.

Výrok: námitka č. 9 se zamítá

Odůvodnění: Venkovská sídla představují prostorový a sociální základ pro život lidí. Vznikají jako produkt cílevědomé činnosti lidí, jejich působením na přírodu a na sebe navzájem. Rozvojem společnosti se lidská sídla mění. Sídla jsou produktem činnosti lidí, ale současně i podmínkou jejich dalšího hospodářského a sociálního rozvoje. Přírodní podmínky, rozmístění zdrojů surovin a energie, územní dělba práce, uspořádání komunikační sítě a společenskopolitický vývoj podmiňují prostorové uspořádání sídla – vesnice.

Dokladem celospolečenských změn je nejenom přeměna sídla – vesnice, ale i přeměna kulturní krajiny v okolí venkovského sídla. Postupem času mizí řada hospodářských staveb, která přestala sloužit zemědělské výrobě, bez kterých by se vesnice před dvě stě lety neobešla. K tomuto ději docházelo a dochází průběžně u všech našich vesnic obdobně. Sociálně ekonomické změny mají dopad na životní styl obyvatel i na modernizaci jednotlivých objektů.

Kačerov je ukázkou osady, která si díky minimálnímu stavebnímu rozvoji zachovala přirozený přechod sídla do krajiny. Míra změn, které poznamenaly původní historickou strukturu zástavby Kačerova, míra změn nezničila genius loci místa samého. Úbytek jednotlivých staveb, novodobá přestavba starých třeba i roubených staveb a používání moderních stavebních materiálů se do krajinného rázu tohoto venkovského sídla výrazně negativně nepodepsaly. Jak se mění postupem času sídlo, tak se postupem času mění i okolní krajina. To vše je dokladem existence naší společnosti.

Na vizuální působení venkovského sídla zasazeného do krajiny se podílí zejména neopakovatelná morfologie terénu, uzavřený nebo otevřený obzor, hranice lesa, vodní plocha, plochy orné půdy, plochy pastvin.

Celkový koncept dalšího rozvoje by měl v základních bodech respektovat například výšku stávající zástavby, pohledové dominanty a uvolněnost zástavby. Koncept by měl vyloučit veškeré jevy, které by v tomto sídle působily rušivě, například objekty nehodící se do daného prostoru nebo objekty jsou příliš hmotné oproti současné zástavbě (výrazně členitý půdorys, komplikované tvary střech). Prostor může být narušen rovněž objekty s problematickým funkčním využitím, či nevhodným situováním (velkosklady, autoopravny).

Ministerstvo kultury s odbornou organizací státní památkové péče velmi pečlivě zvažovalo vymezení památkové zóny. Jak je již zmíněno výše, stavební fond prošel mnohými změnami,

kteře jsou doloženy různorodou zástavbou. Vztah k neopakovatelným hodnotám lokality a okolní krajiny je přínosem pro zachování kulturně-historických hodnot daného území. Konkrétním cílem prohlášení památkové zóny je vymezení významného území, stanovení zásad jeho ochrany a vytvoření podmínek pro stavební a další činnosti, které budou směřovat k ochraně tohoto předmětného území a které budou respektovat historické vazby území a hlavně uchování urbanistické struktury sídla. Z hlediska cílů není památková zóna vázána na jednotlivé nemovitosti, ale je nástrojem k zajištění ochrany uceleného prostředí, které tvoří kulturní krajina vytvořená hospodářskou činností člověka.

Námítka č. 10, podání bylo doručeno na podatelnu Ministerstva kultury dne 13. 10. 2015, na epodatelnu dne 8. 10. 2015, dotčený pozemek p.č. 3244, 3238, 3237.

Podala Hana Páchová, Prorubky č. 15, 516 01 Liberk

Námítka č. 10: Vážený pane řediteli, v obci Kačerov jsem vlastníkem pozemků s parcelními čísly 3244 – lesní pozemek, 3238, 3237 - trvalý travní porost. Vlastníkem jsem od roku 1998. Na uvedených pozemcích vykonávám s rodinou zemědělskou prvovýrobu. Pozemky přímo sousedí s pozemky pana Miroslava Úškrtá, který se před cca 8 lety přistěhoval do Kačerova a ihned si přistavěl ke své chalupě, původně určené k rodinné individuální rekreaci, truhlářskou dílnu. Následně již jeden svůj pozemek prodal a novému nabyvateli na něm vystavěl repliku roubenice. Moje obavy, že svůj sousedící pozemek s mým opět využije ke svému ekonomickému prospěchu, jsou tedy velmi pravděpodobné. Tím by se nám výrazně omezil pohyb se zemědělskou technikou na mých pozemcích, které využíváme k zemědělské produkci. Vyhlášením VPZ bude pak jako stavitel replik historických budov jistě zvýhodněn souhlasem NPÚ. O tom, že probíhají přípravné práce na prohlášení části Kačerova za VPZ, jsem se dozvěděla až v roce 2013. Odmítám zařazení soukromého majetku pod "řízení státu". Nesouhlasím se zřízením VPZ Kačerov. Při případném vyhlášení VPZ žádám o vyjmutí svých nemovitostí z hranice navrhované vesnické památkové zóny v Kačerově.

Výrok: námitka č. 10 se zamítá

Odůvodnění: Z hlediska cílů není památková zóna vázána na jednotlivé nemovitosti, ale je nástrojem k zajištění ochrany uceleného prostředí, které tvoří kulturní krajina vytvořená hospodářskou činností člověka. Z navržené památkové zóny nelze vyjmát jednotlivé části území. Prohlášení památkové zóny nepředstavuje zakonzervování území ve stávající podobě, jeho cílem je především udržení specifického charakteru území, což samo o sobě změny území nevylučuje. Upozorňujeme též na to, že i bez prohlášení daného území za památkovou zónu zde existuje povinnost vyžádat si pro plánovanou výstavbu nebo změnu, rozhodnutí či závazné stanovisko jiného dotčeného orgánu. Dále uvádíme, že vlastníci dotčených nemovitostí nejsou omezováni ve výběru zhotovitele, nebo dodavatele stavebních prací, to je individuálním rozhodnutím vlastníka.

Námítka č. 11, podání bylo doručeno na podatelnu Ministerstva kultury dne 8. 10. 2015, dotčený pozemek, dotčená nemovitost č.e. 39 stojící na st. p.č. 74, p.č. 3360, p.č. 3361.

Podal: Jiří Brát, Kostelecká 1820, 547 01 Náchod

Ing. Karel Brát, Americká 1304, 349 01 Stříbro

Jana Manychová, Partyzánská 90, Staré Město nad Metují, 547 01 Náchod

Námítka: Vážení, žádám o vyjmutí našich nemovitostí st. p.č. 74 součástí pozemku je č.e. 39 a přilehlých pozemků p.p.č. 3360 a 3361 z navrhované památkové zóny Kačerov z důvodu

nesplnění základních předpokladů pro vyhlášení památkové zóny dle zákona č. 20 /1997 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Výrok: námitka č. 11 se zamítá

Odůvodnění: Ministerstvo kultury obdrželo dne 8. 10. 2015 podání, které bylo Ministerstvem kultury posouzeno s ohledem na § 37 odst. 1 správního řádu podle jeho skutečného obsahu, a z tohoto důvodu bylo toto podání vyhodnoceno podle svého obsahu jako námitka (§ 172 odst. 4 správního řádu).

Péče o kulturní dědictví je obecnou potřebou, vyjádřenou mj. zákonem o státní památkové péči. Z hlediska cílů není památková zóna vázána na jednotlivé nemovitosti, ale je nástrojem k zajištění ochrany uceleného prostředí, které tvoří kulturní krajina vytvořená hospodářskou činností člověka. Z navržené památkové zóny nelze vyjímat jednotlivé části území. Kulturní hodnoty části krajinného celku, nebo území, jsou dány přírodní, kulturní a historickou charakteristikou. V případě, kdy soubor kulturních památek určuje charakter prostředí daného území, lze prohlásit za památkovou rezervaci. Území, které vykazuje významné kulturní hodnoty, může Ministerstvo kultury dle 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči z hlediska veřejného zájmu státní památkové péče prohlásit za památkovou zónu. Může jít o historické prostředí nebo i část krajinného celku. V památkové zóně, na rozdíl od památkových rezervací, nemusí být žádné kulturní památky.

Námitka č. 12, podání bylo doručeno na podatelnu Ministerstva kultury dne 7. 10. 2015, DS dne 21. 9. 2015, dotčený pozemek, dotčená nemovitost: č.e. 71 na p.č. 156, p.č. 3289, p.č. 3290, p.č. 3293 a p.č. 3296.

Podal Ing. Vladimír Bílek, nar. 26. 10. 1953, Bratří Čapků 875, 500 03 Hradec Králové

Věc: Námitka k Opatření obecné povahy č. /2015, o prohlášení památkové zóny Kačerov. Vážná paní, vážený pane, dne 18. 9. 2015 byl na úřední desce oficiální internetové stránky obce Zdobnice zveřejněn Návrh Opatření obecné povahy č. /2015, o prohlášení památkové zóny Kačerov včetně orientační mapky. Protože s návrhem nesouhlasím, podávám tuto námitku. Snahy památkářů uchránit hodnoty lidového stavitelství či cenné krajinné prvky jak v období duchovně pokřiveného komunistického režimu, tak v dnešní době tržního hospodářství, kdy jsou mocným hybatelem nikoli ideologie, ale peníze, jsou jistě chvályhodné. Ale v případě navržené Vesnické památkové zóny Kačerov (VPZ) v části obce Zdobnice si myslím, že v pozadí záměru zachrany hodnot architektonického dědictví se skrývá především příležitost zajistit si pohodlné soukromé podnikání. Vedou mě k tomu tyto důvody:

Námitka č. 12.1, 12.2:

1. Osada Kačerov se širokým údolím, dominantou barokního kostela, bývalou školou a několika zachovalými původními chalupami v dolní části obce v bezprostřední blízkosti Liberského potoka působí malebně, ale takových míst v chalupářských obcích bychom našli mnohem víc. A nikdo se z nich nepokouší vytvořit památkovou zónu. Zmíněných několik objektů v Kačerově vytváří příjemný koutek krajiny, ale rozhodně není typickým výsekem původní sudetské vesnice. Z dobových fotografií lze vysledovat, že těžištěm obce byl horní Kačerov v západní části s obytnými a hospodářskými budovami a výměnky. Poměrně příkré údolí pod kostelem, které je dnes vydáváno za typickou část obce, díky zdroji levné energie kdysi obsadily mlýny, tkalcovna a dalších několik objektů situovaných už na konci obce. Z původních fotografií je navíc zřejmé, že ráz krajiny výrazně proměnil nálet dřevin v posledních 60 letech, kdy záplavové a mokřadní louky ztratily pro socialistické zemědělství v 50. letech svůj význam, nikdo je neošetřoval, stejně jako se bez pravidelného ošetřování ponechaly okraje lesů, jež postupně zarostly náletem. Většina ze zhruba asi desítky původních objektů v těsné blízkosti potoka se tak skrývá

v hustém porostu a jednotlivé objekty lze spatřit až z bezprostřední blízkosti. Přispívá k tomu i vlastní chalupářská výsadba keřů a stromů, která však významně proměnila původní dálkové pohledy a průhledy v krajině.

2. V Kačerově před 2. světovou válkou existovalo téměř 90 stavení, na přelomu 50. a 60. let jich bylo postupně asi 70 % zbořeno, zůstaly víceméně jen menší stavení a výměnky, které obsadili v první vlně lidé z Prahy pro individuální rodinnou rekreaci. Dnes je v osadě cca čtyřicítka objektů, z toho převažují novodobé chaty ze 70. a 80. let minulého století. Jen těžko si lze představit, že právě tyto rekreační chaty, přestože byly stavěny na zbořeništích, mohu dokládat typických ráz původní sudetské obce. Přestože se stavebníci museli držet regulativů pro výstavbu v tomto podhůří, architektonický styl a kvalita je velmi odlišná a je spíš odrazem dobového vkusu a dosažitelnosti stavebních materiálů. Je proto nepochopitelné, proč tvůrci plánované VPZ v Kačerově zahrnuli novodobé chaty umístěné na horizontu naproti kostelu do původního záměru. Tím v podstatě znevážili svůj úmysl chránit hodnoty původní vesnice.

Dne 14. 11. 2013 pět majitelů chat ze 70. a 80. let minulého století (Ing. Vladimír Bílek, Hana Mackerlová, Milan Flos, Milan Kopecký a ing. Martin Fleischmann) odeslalo nesouhlasné stanovisko iniciátoru vzniku VPZ občanskému sdružení Údolí Kačerov (dnes Spolek Údolí Kačerov), v němž mu sdělili, že zařazení chat ze 70. a 80. let minulého století do této zóny bylo chybné a že s tím nesouhlasí. Totéž každý individuálně zaslal ještě starostovi Zdobnice.

Dne 3. 12. 2013 jsem poslal mailem dopis řediteli Národního památkového ústavu – územní odborné pracoviště Josefov v Jaroměři ing. Jiřímu Balskému, protože jsem se dozvěděl, že na jednání zastupitelstva obce Zdobnice prohlásil, že zmíněné chaty (na horizontu naproti kostelu) z VPZ vyřadí. To mi ing. Balský mailem ze dne 12. 12. 2015 potvrdil. Uvedl, že „i na základě podnětů od vlastníků případně dotčených nemovitostí, došli k závěru, že soubor rekreačních chat na horizontu naproti kostelu přes údolí nebudeme nadále doporučovat k zařazení do památkové zóny“.

Prekvapilo mne proto, že v orientační mapce zveřejněného Opatření obecné povahy o prohlášení památkové zóny Kačerov jsou zmíněné nemovitosti do hranice VPZ opět zařazeny. Zřejmě ing. Balský dospěl k novému názoru, že chaty z období komunistického režimu budou skvělou ukázkou tradičního lidového stavitelství, které je třeba chránit v rámci typického vesnického osídlení chalupami tzv. východosudetského typu z přelomu 18. a 19. století. Dokáží si představit údiv případných návštěvníků a rozpaky nad touto úrovní státní památkové ochrany.

Výrok: námitka č. 12.1, 12.2 se zamítá

Odůvodnění: *Z hlediska cílů není památková zóna vázána na jednotlivé nemovitosti, ale je nástrojem k zajištění ochrany uceleného prostředí, které tvoří kulturní krajina vytvořená hospodářskou činností člověka. Kulturní hodnoty části krajinného celku, nebo území, jsou dány přírodní, kulturní a historickou charakteristikou. Charakter krajiny je fenoménem, který se vyznačuje dvěma důležitými vlastnostmi. Je to proměnlivost, a neopakovatelnost a jedinečnost daného místa, či regionu, určovaný staletým vývojem, ve kterém se odráží ekonomická, technická a kulturní úroveň té které doby až do dnešních dnů. Tyto a mnohé další znaky nám poskytují informaci o tom, v jaké krajině se nacházíme a jaký byl její vývoj až do dnešních dnů. V důsledku zásadních celospolečenských politických, ekonomických, sociálních a kulturních transformací, se od základů změnilo zemědělské hospodaření, což se odrazilo na obrazu krajiny i na obrazu jednotlivých objektů. S ohledem na zcela jiný způsob využití jednotlivých objektů a potřeby jejich majitelů je zcela logické, že u nich došlo k různým úpravám, přístavbám a zásahům v exteriéru i interiéru. Péče o kulturní dědictví je obecnou*

potřebou, vyjádřenou mj. zákonem o státní památkové péči. Lze tedy konstatovat, že úroveň a vyspělost společnosti je přímo odvislá od jejího vztahu k ochraně hodnot našeho životního prostředí a ochraně naší kulturní krajiny, které je svědectvím o životě lidí.

Sídelní struktura, a tedy založení velké většiny sídel na našem území, vznikala při postupné kolonizaci prostoru české kotliny a od pozdního středověku je relativně stabilní. Od této doby nová sídla v krajině vznikala pouze ojediněle. Větší množství sídel zaniklo a opět vzniklo v době 30. leté války. Venkov byl formován v dlouhém staletí trvajícím vývoji a postupně se přetvářel od původní dominantní zemědělské funkce k současné mnohem větší variabilitě funkcí. Již s nástupem průmyslové revoluce v 19. století venkov ztratil svoji dominantní zemědělskou funkci. Sídelní struktura českého venkova je podmíněna jednak dobou svého vzniku a dále konfigurací terénu. Pro český venkov jsou typická malá sídla s 30 až 100 obytnými domy. Až do roku 1938 a tedy do období těsně před zahájením II. světové války byl vývoj českého venkova srovnatelný s obdobnými územími za hranicemi republiky. Zemědělská výroba byla stabilní a byla doplněna dalšími ekonomickými činnostmi. Na venkově existoval silný vztah k půdě a jasné sociální rozvrstvení společnosti a silná sociální soudržnost.

Prvním výrazným zásahem do českého venkova byl odsun Čechů, kteří po předání Sudet v říjnu 1938 museli v oblasti Sudet opustit svoje domy a statky. Tento odsun se sice týkal pouze malého počtu obyvatelstva, ale tento akt poznamenal další etapy vývoje českého venkova. Poprvé totiž došlo k tomu, že na základě politického rozhodnutí byl obyvatelům jednotlivých vesnic české národnosti zabaven jejich historický majetek a především zemědělská půda, která tvořila jejich historický majetek. Mnohem výraznější zásah do kontinuity a stability venkovského osídlení a celé venkovské společnosti představoval odsun Němců ze Sudet po II. světové válce. Také tento odsun byl vyvolán politickým rozhodnutím. Odsun znamenal totální ztrátu kulturní a sociální kontinuity vývoje a naprostou změnu vlastnických vztahů, dokonalé vysídlení venkova a totální propad nejenom zemědělství, ale i propad průmyslové výroby. Výsledky odsunu se projeví především na venkově. Nejmenší sídla ztratila svoji přirozenou demografickou základnu, snížil se počet obyvatel pod kritickou mez, co předznamenalo zánik jednotlivých sídel. Další výraznou změnou do venkovského osídlení a celé venkovské krajiny vnesla idea společného družstevního hospodářství a kolektivizace. Její uplatňování však vedlo k obrovským a nevratným ekonomickým, a společenským zásahům do velmi stabilního a konzervativního venkovského způsobu života. Totální ztráta sociální soudržnosti se projevila v nebyvalé míře v ničení nebo naprosto záměrnému chátrání celé řady kulturních památek a dokladů původního osídlení. Část objektů nebyla udržována a postupně zchátrala do demoličního stavu. Část objektů byla záměrně zdemolována. Drobné památky jako byly kříže nebo jiná znamení byla záměrně ničena.

Při rychlé industrializaci venkova se začíná prosazovat heslo: Přiblížit venkov městu“, které vycházelo z úvahy o nutnosti sjednocení životního stylu ve městě a na venkově. Tato strategie přinesla na venkov celou řadu nevhodných stavebních, architektonických a urbanistických postupů. Důsledkem bylo prosazování městských vil místo tradičních vesnických domů, prosazování kulturních domů a později nákupních středisek, postupná výstavba panelových bytovek apod. Současně se koncentrují veškeré ekonomické aktivity do velmi omezené skupiny sídel, do střediskových obcí a do měst.

Díky omezenému rozvoji celých oblastí a absenci významnějších průmyslových závodů jsou však celé oblasti pohraničí velmi cenné z hlediska přírodního prostředí. V podstatě podél celé délky hranic se nacházejí velkoplošná chráněná území (chráněné krajinné oblasti, národní parky), které jsou velmi cenné jak z hlediska přírodního prostředí, tak i pro možné rekreační nebo turistické využití. Vzniká kulturní krajina. Toto přírodní prostředí sehrává roli v utváření specifické sebeidentifikace s určitým regionem. Při jakémkoliv hodnocení venkovského

prostoru je nutné vždy sledovat dlouhodobý vývoj společenských a ekonomických vztahů. Individualita venkovského prostoru je charakteristická svým historickým vývojem a současnou sociálně ekonomickou pozicí. Jedním z hlavních znaků společenských jevů, který se zasloužil o více či méně úspěšnou záchranu venkova a tím i celé řady starších venkovských objektů, které by nenávratně zanikly nebo neopravitelně chátraly, se stává chalupaření a chataření.

Jak je již uvedeno výše, kulturní hodnoty části krajinného celku, nebo území, jsou dány přírodní, kulturní a historickou charakteristikou. Charakter krajiny je fenoménem, který se vyznačuje dvěma důležitými vlastnostmi. Je to proměnlivost a neopakovatelnost. Charakter krajiny vyjadřuje určité vlastnosti krajiny, které tu či onu krajinu odlišují od jiné určitou množinu znaků terénu, vodních toků a ploch, vegetačního krytu a znaků souvisejících s osídlením a hospodářskou činností v krajině. Charakter historického prostředí daného místa, či regionu, určuje staletý vývoj, ve kterém se odráží ekonomická, technická a kulturní úroveň té které doby. Je to existence historických staveb, technických úprav krajiny, stopy tradičního zemědělského hospodaření. Všechny tyto a mnohé další znaky nám poskytují informaci o tom, v jaké krajině se nacházíme a jaký byl její vývoj až do dnešních dnů. Zaniklé hospodářské usedlosti nebo rekreační chatové objekty jsou součástí tohoto vývoje a jsou dokladem tohoto vývoje.

Ministerstvo kultury v součinnosti s odbornou organizací státní památkové péče, již je Národní památkový ústav, velmi pečlivě zvažovalo rozsah navrhované památkové zóny s ohledem na veškeré hodnoty území, jako takové vzhledem k historické charakteristice území. Ministerstvo kultury vychází z přesvědčení, že kulturní krajina je především neopakovatelný kulturní, sociální a ekologický fenomén, který je jeden z prvků naší identity. Je to prostředí, které je nutné chápat jako prostor pro bydlení, život, odpočinek a ekologickou vyrovnanost v rámci kvalitního životního prostředí. To se také týká území krajinného celku, které bylo navrženo k prohlášení za památkovou zónu Kačerov.

Námítka č. 12.3: Tvůrcům VPZ nestačilo vytvořit malou zónu, která by zahrnovala kostel, školu, a zhruba desítku chalup v dolní části Liberského potoka (od nemovitosti č. e. 55), která by byla ještě pochopitelná, ale svůj záměr pojali značně velkoryse. A přestože zmíněné novodobé chaty samozřejmě narušují původní vzhled sudetské vesnice, v podkladových materiálech, které byly převzaty do nynějšího návrhu VPZ, se dopustili, v lepším slova smyslu, značné mystifikace. V textu Opatření obecné povahy o prohlášení památkové zóny Kačerov se na str. 9, v 11. řádku píše, že „Pouze na parcelách po zaniklých usedlostech bylo postaveno několik chatových objektů, Jež jsou však mimo přímý kontakt s historickým prostředím, od něhož jsou zpravidla ještě navíc odcloněny vzrostlou zelení a svým ztvárněním i materiálově se snaží respektovat daný kontext, takže nepředstavují vážnější rušivý prvek.“

Ve skutečnosti jsou tyto chaty ze 70. a 80. let minulého století nepřehlédnutelnými objekty, protože jsou postaveny na horizontu údolí naproti kostelu a jejich rozmístění připomíná malou chatovou osadu. Dokonce iniciátoři vzniku VPZ Pavel Novák, Miroslav Úškrt a Martin Vosecký ze Spolku Údolí Kačerov letos v květnu ve své internetové prezentaci v rámci aktivit skupiny Monuventa Viva v Chomutově pod patronací VŠCHT některé z těchto chat označili urážlivě za „poškozující prostředí“. Ale v návrhu Opatření obecné povahy o prohlášení památkové zóny Kačerov najednou nepředstavují „rušivý prvek“.

Výrok: námitka č. 12.3 se zamítá

Odůvodnění: Z hlediska cílů není památková zóna vázána na jednotlivé nemovitosti, ale je nástrojem k zajištění ochrany prostředí, které tvoří kulturní krajina vytvořená činností člověka. Památková ochrana dopadá na stavby ve dvou rovinách. Jednak jsou chráněny

stavby samotné a jednak jejich prostředí, přičemž samo prostředí může být chráněnou hodnotou. Kulturní obraz krajiny je vytvářen činností probíhající v území. Analýza území je především zohledněním veškerých souvislostí, které tvoří příroda a dílo člověka. V daném případě se jedná o výjimečnou lokalitu, která není znehodnocena hmotově předimenzovanou zástavbou. V tomto kontextu jsou zmiňované chaty „ze 70. a 80. let minulého století nepřehlédnutelnými objekty“, ale také jsou součástí a dokladem vývoje společenství v dané lokalitě, v daném regionu. Předmětná chatová zástavba naproti kostelu a její zařazení do památkové zóny není ryze účelové. Jde o zachování současné siluety a panoramatu, zachování výškového, hmotového a prostorového uspořádání současné zástavby tohoto krajinného celku.

Ministerstvo kultury v součinnosti s odbornou organizací státní památkové péče, již je Národní památkový ústav, velmi pečlivě zvažovalo rozsah navrhované památkové zóny s ohledem na veškeré hodnoty území, jako takové vzhledem k celkové charakteristice území. Ministerstvo kultury vychází z přesvědčení, že kulturní krajina je především neopakovatelný kulturní, sociální a ekologický fenomén, který je jeden z prvků naší identity. Je to prostředí, které je nutné chápat jako prostor pro bydlení, život, odpočinek a ekologickou vyrovnanost v rámci kvalitního životního prostředí. To se také týká území krajinného celku, které bylo navrženo k prohlášení za památkovou zónu Kačerov.

Námítka č. 12.4: Jedním z iniciátorů vzniku Vesnické památkové zóny Kačerov je tesař Miroslav Úškrt, který si v jednom z původních stavení zřídil dílnu, staré roubenky opravuje a repliku jedné roubenky v obci postavil. Když ho jistá majitelka chaty ze 70. let požádala o výrobu přístěnku, sdělil ji, že stavby z totalitní doby nesnáší, ale kdyby chtěla, postaví jí roubenku. Je pochopitelné, že jeho cílem kromě ochrany hodnot stavitelského umu našich předků, je především osobní byznys.

Výrok: námitka č. 12.4 se zamítá

Odůvodnění: *Jedním z veřejných zájmů České republiky je zájem na ochraně jejího hmotného kulturního dědictví, tedy historicky vzniklých kulturních hodnotách tvořících součást prostředí života současné a budoucí společnosti. Významným segmentem hmotného kulturního dědictví je památkový fond, jehož součástí jsou i krajinářské kompozice jako součást kulturní krajiny. Prohlášení památkové zóny nepředstavuje zakonzervování území ve stávající podobě, jeho cílem je především udržení specifického charakteru území, což samo o sobě změny území nevylučuje. Předpokladem provedení stavební činnosti, která zahrnuje provedení nové stavby, terénních úprav, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravu dřevin a udržovací práce na nemovitosti, která se nachází v památkově chráněných územích a přitom není kulturní památkou, je vydání závazného stanoviska příslušného orgánu státní památkové péče. Vlastníci předmětných nemovitostí jsou povinni před provedením konkrétní změny ve smyslu § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, získat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Obec s rozšířenou působností je prvostupňovým orgánem státní památkové péče. Obec s rozšířenou působností je tedy základním článkem soustavy orgánů státní památkové péče pro kulturní památky, neboť vydávají závazná stanoviska k obnově kulturních památek a k stavebním činnostem a udržovacím pracím na nemovitostech, které nejsou kulturními památkami, ale nacházejí se v památkově chráněných územích.*

Námítka č. 12.5: Už dnes je zřejmé, že iniciátoři VPZ budou aktivně sledovat veškeré aktivity osadníků a suplovat státní dozor památkářů. V prezentaci o údolí Kačerov z května roku 2015, kterou připravili Pavel Novák, Miroslav Úškrt a Martin Vosecký, už předem

„zdokumentovali“, jaké stavební postupy a objekty „poškozují prostředí“. Za jediné správné rekonstrukce a postupy označili stavby, které rekonstruoval Miroslav Úškrť.

Výrok: námitka č. 12.5 se zamítá

Odůvodnění: Prvostupňovým orgánem státní památkové péče je obec s rozšířenou působností. Obec s rozšířenou působností je tedy základním článkem soustavy orgánů státní památkové péče, neboť vydávají závazná stanoviska k obnově kulturních památek a k stavebním činnostem a udržovacím pracím na nemovitostech, které nejsou kulturními památkami, ale nacházejí se v památkově chráněných územích. Předpokladem provedení stavební činnosti, která zahrnuje provedení nové stavby, terénních úprav, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravu dřevin a udržovací práce na nemovitosti, která se nachází v památkově chráněných územích a přitom není kulturní památkou, je vydání závazného stanoviska příslušného orgánu státní památkové péče. Podle § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „památkový zákon“), je vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny, povinen k zamýšlené stavbě, změně stavby, terénním úpravám, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravě dřevin nebo udržovacím pracím na této nemovitosti si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Podle § 14 odst. 3 památkového zákona se obecní úřad v závazném stanovisku podle odstavců 1 a 2 vyjádří, zda uvedené práce jsou z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné a stanoví se základní podmínky, za kterých lze tyto práce připravovat a provést.

Námitka č. 12.6: Iniciátoři zřízení VPZ už v roce 2009 přišli s návrhem regulativů, kterými by se nové stavby, rekonstrukce a opravy v Kačerově měly řídit. A to i opravy chat ze 70. A 80. let minulého století. Z jejich návrhu je zřejmé, že jde o bezprecedentní zásah do vlastnického práva, který nemá obdobu ani u objektů evidovaných jako kulturní památky. Například u novostaveb pro rekreaci mohou být „stěny pouze roubené z dřevěných trámů profilu 20 x 25 cm opatřené rohovými rybinovými pláty či na zámky, s tradiční spárovou vymazávkou - vápno, piliny, sádra, písek; v případě zděných domů hladká fasáda. Okna pouze dřevěná špaletová, případně euro okna, s dělením na 6 tabulek či 4 tabulky. Podezdívka musí být kamenná, hrubě proházená vápeno-cementovou omítkou, bílená. Dveře musí být koncipovány pouze ve středu boční stěny domu provedené jako táflovaná tradiční truhlářská práce. Okna i dveře musí být obloženy profilovými šambránami.“ U novostaveb by měly být těmito regulativy zakázány například zateplovací systémy, pálené či cementové tašky, lepenkové šindele či velkoformátové plechové střešní dílce. Přitom na lidovém stavitelství je zajímavé nejen to, že používalo podobné postupy a rysy, ale že stavitelé původních objektů se také snažili, aby jejich výtvoři byly originální a odlišovaly se. Proto není lidová architektura uniformní, ale pestrá.

Výrok: námitka č. 12.6 se zamítá

Odůvodnění: Prvostupňovým orgánem státní památkové péče je obec s rozšířenou působností. Obec s rozšířenou působností je tedy základním článkem soustavy orgánů státní památkové péče pro kulturní památky, neboť vydávají závazná stanoviska k obnově kulturních památek a k stavebním činnostem a udržovacím pracím na nemovitostech, které nejsou kulturními památkami, ale nacházejí se v památkově chráněných územích. Předpokladem provedení stavební činnosti, která zahrnuje provedení nové stavby, terénních úprav, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravu dřevin a udržovací práce na nemovitosti, která se nachází v památkově chráněných územích a přitom není kulturní památkou, je vydání závazného stanoviska příslušného orgánu státní památkové péče. Podle § 14 odst. 2 zákona

č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „památkový zákon“), je vlastník (správce, uživatel) nemovitosti, která není kulturní památkou, ale je v památkové rezervaci, v památkové zóně nebo ochranném pásmu nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památkové rezervace nebo památkové zóny, povinen k zamýšlené stavbě, změně stavby, terénním úpravám, umístění nebo odstranění zařízení, odstranění stavby, úpravě dřevin nebo udržovacím pracím na této nemovitosti si předem vyžádat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností. Podle § 14 odst. 3 památkového zákona se v závazném stanovisku podle odstavců 1 a 2 vyjádří, zda uvedené práce jsou z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné a stanoví se základní podmínky, za kterých lze tyto práce připravovat a provést. Správní orgán při svém rozhodování pečlivě váží jak soukromý zájem vlastníka, tak i veřejný zájem tak, aby ty hodnoty, pro které byla památková zóna prohlášena, zůstaly zachovány.

Námítka č. 12.7: V rámci této námítky lze určitě zmínit i společenský aspekt záměru. Prvky lidové architektury v této části Orlických hor byly zachráněny jen díky obětavé péči chalupářů v době, která individuální rekreaci či chalupaření nepřála. Využívali k tomu stavební materiál, který byl k dispozici a který byl také levný. Stejně jako postupovali naši předci. Dřevo a kámen byly tehdy pro ně nejlevnějším a nejdostupnějším materiálem. To se však časem změnilo. Nynější výtky iniciátorů VPZ, jejich dehonestující prezentace staví některé chalupáře i chataře do role svévolných poškozovatelů lidové architektury, přitom postupují stejně jako naši obdivovaní lidoví stavitelé. Využívají moderní a levný materiál, moderní postupy, které ochrání jejich majetek před poškozením a zaručí jim přiměřený komfort. Nelze opominout, že záměr zřídit v Kačerově VPZ vyvolal rozkol v jinak přátelské osadě a poštlal proti sobě letité přátele. Dominujícím účelem osady Kačerov jev posledních desítkách let individuální rodinná rekreace. Lze říci, že rodinnou rekreaci v dané lokalitě využívá cca 200 lidí. Počet stálých obyvatel se v průběhu měnil, ale nikdy nebyl vyšší než 5.

Domnívám se, že záměr vytvořit VPZ Kačerov je velikášskou ambicí několika málo osob prezentovat veřejnosti svoji posedlost nekompromisně dodržovat stavební tradice minulosti (ale k tomu jsou určeny skanzeny), a současně snahou vnutit tuto pokřivenou představu ostatním osadníkům, kteří využívají své nemovitosti k individuální rodinné rekreaci, k čemuž je doposud celé území určeno.

Výrok: námitka č. 12.7 se zamítá

Odůvodnění: Prohlášení památkové zóny nepředstavuje zakonzervování území ve stávající podobě, jeho cílem je především udržení specifického charakteru území, což samo o sobě změny území nevylučuje. Území navržené za památkovou zónu představuje naše přírodní a kulturní dědictví, které je ceněno pro svoji výjimečnost a unikátnost, spočívající zejména v harmonickém souladu přírodního a architektonického uspořádání staveb a krajiny. Je pouze nutné, aby další případné stavební úpravy v území svým uspořádáním, měřítkem a velikostí budov, použitými materiály a architektonickým tvaroslovím byly realizovány s ohledem na stávající charakter a hodnoty území. Navrhovaná výstavba musí svým výrazem respektovat stávající souhrnnou hodnotu historického prostředí obcí, zachovávat podstatné části jeho struktury a terénního reliéfu a nesmí vytvářet stavební dominanty ani narušovat stávající prostorové uspořádání území tak, aby nedošlo k nevratnému znehodnocení urbanizmu obce. Z dlouhodobé perspektivy tkví význam památkové zóny především v uchování obrazu sídla, který je urbanisticky zajímavým celkem a je zároveň nedílným obrazem vývoje regionu až do současnosti.

Námitka č. 13, podání bylo doručeno na podatelnu Ministerstva kultury dne 14. 10. 2015, DS dne 12. 10. 2015, dotčený pozemek, dotčená nemovitost č. 073 na p.č. 129, p.č. 3298, p.č. 3299, p.č. 3297, p.č. 156, p.č. 3296 a p.č. 3293.

Podal MUDr. Pavel Lipert, Čs armády 70, 273 51 Pletený Újezd

Věc: Ministerstvo kultury, jako příslušný správní orgán, podle § 6 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., a § 171 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), vyvěsil na úřední desce dne 22. 9. 2015 návrh na vydání opatření obecné povahy, kterým prohlašuje část území s historickým prostředím osady Kačerov, obec Zdobnice, k. ú. Kačerov u Zdobnice (k.ú. 792616), okres Rychnov nad Kněžnou, kraj Královéhradecký, za památkovou zónu (dále jen „Návrh“).

Jako vlastník nemovitosti č. 073 - parcelní číslo 129 - zastavěná plocha a nádvoří, dále pozemků s parcelními čísly 3298, 3299, 3297 a 3290 - trvalý travní porost a parcelní číslo 156 jiná stavba - kůlna. Dále několik podílů na pozemcích vedených jako příjezdová cesta (3296, 3293) v k.ú. Kačerov, tedy osoba přímo dotčená ve smyslu §172 správního řádu, podávám proti tomuto Návrhu v zákonné lhůtě níže odůvodněné námitky. Závěr: Vzhledem k výše předloženým námitkám navrhuji, aby MK ČR VPZ v Kačerově neprohlásilo a Opatření obecné povahy č. /2015 nevydalo.

Námitka č. 13.1: Dochované objekty v Kačerově nenaplnují znaky sídelního útvaru, neboť nejde o seskupení sídelních jednotek včetně hospodářských objektů a dopravních zařízení na určitém vymezeném území, které bývá urbanisticky odděleno od okolních sídel. Není to místo koncentrace hospodářství a ubytování obyvatelstva. Objekty Kačerova jsou rekreačními objekty určené k individuální rodinné rekreaci. Netvoří příklad dochovaného sídelního útvaru orlickohorského podhůří. Stávající dochované objekty jsou pouhým zbytkovým torzem tohoto útvaru zaniklého po roce 1945. V Návrhu chybí konkrétní vymezení předmětu ochrany, tj., kterých nemovitostí se opatření týká. Je to vážným nedostatkem, který jednak nenaplnuje účel zákona č. 20/1987 Sb. vyjádřený v § 1 a na druhé straně vyvolává svým obecným vymezením pochybnosti o konkrétním rozsahu práv a povinností vlastníků dotčených nemovitostí, čímž jsou významně kráceni na svých právech.

Výrok: námitka č. 13.1 se zamítá

Odůvodnění: *Z hlediska cílů není památková zóna vázána na jednotlivé nemovitosti, ale je nástrojem k zajištění ochrany uceleného prostředí, které tvoří kulturní krajina, vytvořená hospodářskou činností člověka. Kulturní hodnoty části krajinného celku, nebo území, jsou dány přírodní, kulturní a historickou charakteristikou. Charakter krajiny tvoří proměnlivost, neopakovatelnost a jedinečnost daného místa. Podoba sídel nebo jednotlivých staveb se liší region od regionu. Odlišnosti jsou dány úzkým sepětím lidí s krajinou a závislostí na klimatu, způsobu obživy, příslušnosti k určitému etniku či sociálním postavení. Venkovská nebo také lidová architektura, to nejsou jen zemědělské usedlosti, tedy obytné domy a jejich hospodářské zázemí. Patří sem i drobná architektura jako kaple, zvonice, boží muka, kříže, studánky aj., to vše zasazené do kulturní krajiny utvářené tisíciletou činností člověka. Postupem času sice mizí řada hospodářských staveb, která přestala sloužit zemědělské výrobě. Mizí i drobná architektura. Sociálně ekonomické změny mají dopad na životní styl obyvatel, který se odráží nejenom ve využití, ale i ve změně jak interiéru, tak exteriéru jednotlivých objektů a ve vzhledu krajiny vůbec. Rekreační chatové objekty jsou součástí tohoto vývoje. Současné využití stavebního fondu je přizpůsobeno charakteru života současné společnosti. Z toho je patrné, že kulturní dědictví je proměnlivým souborem krajiny a jednotlivých staveb, které tvoří jednu z reprezentativních složek kulturního dědictví.*

Co se týče předmětu ochrany, ten je vymezen v čl. 1 opatření obecné povahy: „Předmět ochrany“, přičemž hranice památkové zóny je uvedena v čl. 3 „Vymezení hranice památkové zóny“. Památková péče se neomezuje pouze na ochranu kulturních památek samotných. V případě památkových rezervací se jedná o území, jehož charakter a prostředí určuje soubor nemovitých kulturních památek, popřípadě archeologických nálezů. Pokud nemovitosti samy o sobě nemají takové kvality, aby byly samostatně prohlášeny za kulturní památku, mohou v celku vytvářet historické prostředí významné kulturní hodnoty. V případě prohlašování památkových zón se jedná o formu plošné památkové ochrany. Předmětné opatření obecné povahy se tak týká všech nemovitostí, které se nacházejí ve vymezeném území památkové zóny.

Veřejný zájem na ochraně a uchovávání památkového fondu, na jeho poznávání a na jeho zprostředkování je obecnou potřebou, vyjádřenou mj. zákonem o státní památkové péči. Úkolem památkové péče je zasadit se o zachování kulturního dědictví a pokusit se vyvážit zájmy na tomto zachování s ekonomickým rozvojem i jinými oprávněnými požadavky vlastníků nemovitostí. Splnění tohoto úkolu lze dosáhnout na základě principu spolupráce orgánů památkové péče a vlastníků.

Námítka č. 13.2: Prohlášení obligatorně musí obsahovat konkrétní podmínky ochrany. V článku Podmínky ochrany chybí konkrétní vymezení podmínek ochrany konkrétních objektů, což je vážným nedostatkem, který jednak nenaplňuje účel zákona č. 20/1987 Sb. vyjádřený v § 1 a na druhé straně vyvolává svým obecným vymezením pochybnosti o konkrétním rozsahu práv a povinností vlastníků dotčených nemovitostí. Tím, že podmínky ochrany Návrh neobsahuje, jsou kráceny na svých právech osoby, které se o svých povinnostech dozvědí až z následně vydaného Plánu ochrany ovšem již za existence památkové zóny.

Výrok: námitka č. 13.2 se zamítá

Odůvodnění: Podmínky ochrany jsou v souladu s § 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., ve znění pozdějších předpisů, obecně stanoveny v čl. 2 „Podmínky ochrany“ návrhu Opatření obecné povahy o prohlášení památkové zóny. Konkrétní důsledky, které budou tyto podmínky ochrany mít, ale nemůže opatření obecné povahy předvídat, o těch bude vždy rozhodováno ad hoc ve správním řízení ve věci daného záměru týkajícího se konkrétní nemovitosti a konkrétního druhu prací. To nevylučuje vydání plánu ochrany památkové zóny krajským úřadem, ve kterém budou například vymezeny některé nemovitosti nebo druhy prací, pro které nebude vlastník povinen si předem vyžádat závazné stanovisko ve smyslu § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Námítka č. 13.3: Text v prvním, druhém a třetím odstavci Odůvodnění Návrhu je obecným textem, který je kopírován naprosto stejně jako u všech vyhlášených zón od roku 2014. Neobsahuje žádné konkrétní důvody týkající se Kačerova.

Výrok: námitka č. 13.3 se zamítá

Odůvodnění: Veřejnoprávní zásahy do vlastnického práva vznikají jako reakce na rozdílnost individuálních zájmů vlastníků a veřejného zájmu. Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, deklaruje důvody, proč stát přistupuje k ochraně kulturního dědictví ve svých úvodních ustanoveních. „Stát chrání kulturní památky jako nedílnou součást kulturního dědictví lidu, svědectví jeho dějin, významného činitele životního prostředí a nenahraditelné bohatství státu. Účelem zákona je vytvořit všestranné podmínky pro další prohlubování politickoorganizačnické a kulturně výchovné funkce státu při péči o kulturní památky, o jejich zachování, zpřístupňování a vhodné využívání, aby se podílely na rozvoji kultury, umění, vědy a vzdělávání, formování tradic a vlastenectví, na estetické výchově pracujících a tím přispívaly k dalšímu rozvoji

společnosti.“ Toto prohlášení účelu zákona můžeme považovat i za shrnutí, v čem spočívá veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví.

Dle § 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů území, které vykazuje významné kulturní hodnoty, může Ministerstvo kultury z hlediska veřejného zájmu prohlásit za památkovou zónu. Tyto památkové zóny mají společné atributy. Jedná se struktury přírodních i civilizačních prvků a jejich uspořádání, jedinečnost kulturní krajiny. V případě prohlašování památkových zón opatřením obecné povahy je průběh legislativního procesu podle části šesté zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, totožný. Analogicky úvodní části textů v opatřeních obecné povahy obsahují obdobný text z toho důvodu, že se jedná o úvodní shrnutí zákonné úpravy a popis faktů, na základě kterých je Ministerstvo kultury oprávněno k prohlašování památkových zón formou vydání opatření obecné povahy.

Námítka č. 13.4: Text v prvním, druhém a třetím odstavci Odůvodnění Návrhu je obecným textem, který je kopírován naprosto stejně jako u všech vyhlášených zón od roku 2014. Neobsahuje žádné konkrétní důvody týkající se Kačerova.

Výrok: námitka č. 13.4 se zamítá

Odůvodnění: *Veřejnoprávní zásahy do vlastnického práva vznikají jako reakce na rozdílnost individuálních zájmů vlastníků a veřejného zájmu. Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, deklaruje důvody, proč stát přistupuje k ochraně kulturního dědictví ve svých úvodních ustanoveních. „Stát chrání kulturní památky jako nedílnou součást kulturního dědictví lidu, svědectví jeho dějin, významného činitele životního prostředí a nenahraditelné bohatství státu. Účelem zákona je vytvořit všestranné podmínky pro další prohlubování politickoorganizační a kulturně výchovné funkce státu při péči o kulturní památky, o jejich zachování, zpřístupňování a vhodné využívání, aby se podílely na rozvoji kultury, umění, vědy a vzdělávání, formování tradic a vlastenectví, na estetické výchově pracujících a tím přispívaly k dalšímu rozvoji společnosti.“ Toto prohlášení účelu zákona můžeme považovat i za shrnutí, v čem spočívá veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví.*

Dle § 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů území, které vykazuje významné kulturní hodnoty, může Ministerstvo kultury z hlediska veřejného zájmu prohlásit za památkovou zónu. Tyto památkové zóny mají společné atributy. Jedná se struktury přírodních i civilizačních prvků a jejich uspořádání, jedinečnost kulturní krajiny. V případě prohlašování památkových zón opatřením obecné povahy je průběh legislativního procesu podle části šesté zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, totožný. Analogicky úvodní části textů v opatřeních obecné povahy obsahují obdobný text z toho důvodu, že se jedná o úvodní shrnutí zákonné úpravy a popis faktů, na základě kterých je MK oprávněno k prohlašování památkových zón formou vydání opatření obecné povahy.

Námítka č. 13.5: Text v prvním, druhém a třetím odstavci Odůvodnění Návrhu je obecným textem, který je kopírován naprosto stejně jako u všech vyhlášených zón od roku 2014. Neobsahuje žádné konkrétní důvody týkající se Kačerova.

Výrok: námitka č. 13.5 se zamítá

Odůvodnění: *Veřejnoprávní zásahy do vlastnického práva vznikají jako reakce na rozdílnost individuálních zájmů vlastníků a veřejného zájmu. Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, deklaruje důvody, proč stát přistupuje k ochraně kulturního dědictví ve svých úvodních ustanoveních. „Stát chrání kulturní památky jako nedílnou součást kulturního dědictví lidu, svědectví jeho dějin, významného činitele životního prostředí a nenahraditelné bohatství státu.*

Účelem zákona je vytvořit všestranné podmínky pro další prohlubování politickoorganizační a kulturně výchovné funkce státu při péči o kulturní památky, o jejich zachování, zpřístupňování a vhodné využívání, aby se podílely na rozvoji kultury, umění, vědy a vzdělávání, formování tradic a vlastenectví, na estetické výchově pracujících a tím přispívaly k dalšímu rozvoji společnosti.“ Toto prohlášení účelu zákona můžeme považovat i za shrnutí, v čem spočívá veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví.

Dle § 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů území, které vykazuje významné kulturní hodnoty, může Ministerstvo kultury z hlediska veřejného zájmu prohlásit za památkovou zónu. Tyto památkové zóny mají společné atributy. Jedná se struktury přírodních i civilizačních prvků a jejich uspořádání, jedinečnost kulturní krajiny. V případě prohlašování památkových zón opatřením obecné povahy je průběh legislativního procesu podle části šesté zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, totožný. Analogicky úvodní části textů v opatřeních obecné povahy obsahují obdobný text z toho důvodu, že se jedná o úvodní shrnutí zákonné úpravy a popis faktů, na základě kterých je MK oprávněno k prohlašování památkových zón formou vydání opatření obecné povahy.

Námítka č. 13.6: Ve čtvrtém odstavci Odůvodnění Návrhu je jako důvod vyhlášení uveden jako jediný důvod, že: „ostatní památkově hodnotné nemovitosti,...“ zůstávaly z hlediska památkové péče bez jakékoliv ochrany.“ Toto tvrzení se nezakládá na pravdě, neboť

- 1) v území se žádné ostatní památkově hodnotné nemovitosti nenacházejí mimo 2 objekty, které jsou zapsány do seznamu nemovitých kulturních památek již od roku 1958 (V zákoně č. 20/1987 Sb., ani vyhlášce č. 420/2008 Sb., neexistuje termín „ostatní památkově hodnotné nemovitosti“) a
- 2) pokud by se v území nějaké památkově hodnotné nemovitosti nacházely, byl by jejich konkrétní výčet a konkrétní důvod, proč by se právě tyto nemovitosti měly stát památkou, uveden v tomto Návrhu. Část území je již chráněna v režimu CHKO Orlické hory. Uváděný důvod, že: „Na území památkové zóny nebyla až dosud uplatňována plošná regulace vyplývající ze zákona č. 20/1987 Sb.“ je zcela irelevantní až absurdní a nemůže být sám o sobě důvodem, proč zde prohlašovat památkovou zónu.

Výrok: námitka č. 13.6 se zamítá

Odůvodnění: Osobitost a individualita krajiny je společnou kvalitou kulturně historickou a estetickou. Tyto vlastnosti a hodnoty krajiny jsou chráněny jak památkovou péčí, tak ochranou přírody a krajiny a jsou zakotveny i v obsahu územně plánovací dokumentace. Každý z těchto rezortů chápe ochranu krajiny svým vlastním způsobem, každý má však svá omezení. Památková péče představuje systém péče o kulturní hodnoty území. Problematika kulturní krajiny se objevuje přímo v § 6 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, dle kterého je možno část krajinného celku, který vykazuje významné kulturní hodnoty, prohlásit za památkovou zónu. Jedinečnosti, osobitosti a individuality krajiny se však týkají nepřímo i dalších ustanovení památkového zákona, která zmiňují ochranu kulturních památek a obecně památkových zón a rezervací. Památková péče poskytuje údaje pro Územně analytické podklady obce ve smyslu § 26-29 zák. č. 183/2006 Sb., (stavební zákon). Jsou to jevy, které vysloveně souvisí s charakterem krajiny a s jejími vizuálními kvalitami – památkové rezervace a zóny včetně krajinných památkových zón, nemovité kulturní památky, nemovité národní kulturní památky, památky UNESCO, urbanistické hodnoty, region lidové architektury, historicky nebo architektonicky významné stavby a soubory, významné stavební dominanty, místa významné události, oblast a místo krajinného rázu a jejich charakteristika. Dochází tak k propojení památkové péče a územního plánování

a vznikají možnosti k zakotvení identifikovaných hodnot do územně plánovacích podkladů a záměrů k ochraně a rozvíjení hodnot do koncepčních částí územně plánovací dokumentace na úrovni obcí i krajů.

Zákon o státní památkové péči ve svém § 1 vymezuje účel zákona, tedy ochranu kulturních památek. Na tomto místě je však třeba zdůraznit, že s odkazem na další ustanovení zákona se pod „památkovou ochranou“, resp. „památkovou péčí“ rozumí nejen ochrana jednotlivých kulturních památek, ale i ochrana plošně chráněných území. Z toho plyne, že je třeba dodržovat členění památkové ochrany na individuální a územní. Konkrétní nemovitosti (individuální památky) jsou chráněny jako kulturní památky podle § 2 zákona o státní památkové péči, kde jsou v odst. 1 definovány jako nemovité a movité věci (jejich soubory), „které jsou významnými doklady historického vývoje, životního způsobu a prostředí společnosti od nejstarších dob do současnosti, jako projevy tvůrčích schopností a práce člověka z nejrůznějších oborů lidské činnosti, pro jejich hodnoty revoluční, historické, umělecké, vědecké a technické,“ a „které mají přímý vztah k významným osobnostem a historickým událostem.“ Na tomto místě je nutné především poukázat na kritéria z výše citované definice, která jsou hodnocena a posuzována. Územní památková ochrana rozlišuje památkové rezervace a památkové zóny a dle typologie potom městské, vesnické nebo krajinné, či archeologické. Památková zóna je „území sídelního útvaru nebo jeho části s menším podílem kulturních památek, historické prostředí nebo část krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty“.

Na území CHKO leží celá řada kulturních nemovitých památek a lokalit s územní ochranou – památkových zón či rezervací. Pozornost, věnovaná osobitosti krajiny se tak prolíná mezi památkovou péčí a ochranou přírody a krajiny.

Ochrana přírodní rovnováhy v krajině je vymezena zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon ve svém § 1 vymezuje účel zákona: „Účelem zákona je za účasti příslušných krajů, obcí, vlastníků a správců pozemků přispět k udržení a obnově přírodní rovnováhy v krajině, k ochraně rozmanitostí forem života, přírodních hodnot a krás, k šetrnému hospodaření s přírodními zdroji a vytvořit v souladu s právem Evropských společenství v České republice soustavu Natura 2000. Přitom je nutno zohlednit hospodářské, sociální a kulturní potřeby obyvatel a regionální a místní poměry.“ Ochranou přírody a krajiny se podle tohoto zákona rozumí dále vymezená péče státu a fyzických i právnických osob o volně žijící živočichy, planě rostoucí rostliny a jejich společenstva, o nerosty, horniny, paleontologické nálezy a geologické celky, péče o ekologické systémy a krajinné celky, jakož i péče o vzhled a přístupnost krajiny. Toto pojetí je vyjádřeno i v §12 téhož zákona, kde je krajinný ráz definován jako zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu.

Námítka č. 13.7: Návrh neobsahuje jako přílohu žádný elaborát, ze kterého by bylo možno prokázat, že tvrzení uvedené v odstavci „Důvody k prohlášení památkové zóny“ Návrhu se zakládá na pravdě. Uvedené zdůvodnění není v žádném případě podrobné ani přesné, čímž nenaplnuje přesný význam slova elaborát.

Výrok: námitka č. 13.7 se zamítá

Odůvodnění: Návrh (elaborát) na prohlášení památkové zóny Kačerov vypracovaný Národním památkovým ústavem, územní odborné pracoviště v Josefově není součástí Opatření obecné povahy o prohlášení památkové zóny Kačerov. Tyto materiály, které sloužily Ministerstvu kultury jako podklad při rozhodování o tom, zda památkovou zónu prohlásit, nejsou obligatorní náležitostí výsledného znění opatření obecné povahy.

Námítka č. 13.8: Text v Odůvodnění Návrhu „V případě, že by nebylo přikročeno k prohlášení území za památkovou zónu, mohlo by dojít k zániku památkových hodnot území v důsledku realizace nevhodných stavebních záměrů“ se nezakládá na pravdě a jde o ničím nepodložený výrok.

Výrok: námítka č. 13.8 se zamítá

Odůvodnění: *Vznik sídla předurčuje už, při jehož zakládání charakter krajiny. Může to být poloha, přístup k vodě, příhodná půda, podmínky stavebně-technické, zalesnění, atd. Krajinový rámec ovlivňuje nejenom vlastní lokaci sídla ale i způsob jeho funkčního uspořádání. Navržená památková zóna Kačerov představuje kombinované dílo člověka a přírody, jímž jsou oblasti částečně zastavěné a dostatečně charakteristické. Nemovitosti samy o sobě nejsou takové kvality, aby byly samostatně prohlášeny za kulturní památku, v celku však vytváří prostředí významné a území se tak může stát památkovou zónou, ač se v něm nemusí nacházet jediná kulturní památka. Navržená památková zóna Kačerov představuje ve své všeobecnosti jedinečnou reprezentaci daného regionu a představuje jedno z nejzachovalejších sídel daného regionu. Takže výjimečnost této lokality je právě v její jednoduchosti a v jejím obecném popisu vývoje společnosti až do dnešních dnů, který se zrcadlí v jednotlivých nemovitostech zasazených do krajiny.*

Každé z těchto sídel, které v sobě má kulturní hodnoty, pro které bylo prohlášeno za památkovou zónu, představuje z hlediska památkové péče určitá omezení spojená s jejich ochranou. V tomto případě by neprohlášením zóny mohlo bez dalšího docházet ke stavebním změnám a úpravám, které by mohly ohrozit charakter území. Prohlášením zóny bude návrhy změn posuzovat odborný orgán památkové péče, který se v závazném stanovisku vyjádří k tomu, zda takový návrh je možno provést, a případně za jakých podmínek.

Námítka č. 13.9: Text uvedený v odstavci „Vymezení předmětu a podmínek ochrany, vymezení hranic území památkové zóny“ se nezakládá na pravdě, neboť stávající objekty v Kačerově jsou jen rozptýleným a zbytkovým torzem původní vesnice, které nedokládá jeho urbanistický, stavebně historický a kulturní vývoj.

Výrok: námítka č. 13.9 se zamítá

Odůvodnění: *Navržená památková zóna Kačerov představuje kombinované dílo člověka a přírody, jímž jsou oblasti částečně zastavěné a dostatečně charakteristické. Nemovitosti samy o sobě nejsou takové kvality, aby byly samostatně prohlášeny za kulturní památku, v celku však vytváří prostředí významné a území se tak může stát památkovou zónou, ač se v něm nemusí nacházet jediná kulturní památka. Stávající objekty tvoří semknutou formu zástavby (návesní vesnice), ale v případě Kačerova se jedná o formu zástavby rozptýlenou. V tomto případě právě tato rozptýlená zástavba představuje urbanistickou hodnotu území, která spočívá například v uspořádání, návaznosti i vlastnostech prostorů a staveb, členitost a různorodost zástavby apod. Tyto dochované architektonické prvky a struktury dokládají historický vývoj území a jsou odrazem místních přírodních, sociálních a kulturních podmínek (klimatické vlivy, úrodnost kraje, snadná dostupnost materiálu, vliv vyspělejšího prostředí), které dodaly stavbám tohoto regionu jejich osobitý výraz a zároveň jej jasně odlišily a vymezily ve vztahu k ostatním regionům. Navržená památková zóna Kačerov představuje ve své všeobecnosti jedinečnou reprezentaci daného regionu a představuje jedno z nejzachovalejších sídel daného regionu. Takže výjimečnost této lokality je právě v její jednoduchosti a v jejím obecném popisu vývoje společnosti až do dnešních dnů, který se zrcadlí v jednotlivých nemovitostech zasazených do krajiny.*

Námítka č. 13.10: Věta: „Přes jistý úbytek původní zástavby a přes rušivé působení novodobé zástavby si památková zóna zachovala původní regionální charakteristiku v původním prostředí venkovské krajiny.“, se nezakládá na pravdě, neboť původní obec zaznamenala velký a zásadní úbytek původní zástavby a nezachovala si původní regionální charakteristiku prostředí venkovské krajiny.

Výrok: námítka č. 13.10 se zamítá

Odůvodnění: Navržená památková zóna představuje kombinované dílo člověka a přírody, jímž jsou oblasti částečně zastavěné a dostatečně charakteristické. Nemovitosti samy o sobě nejsou takové kvality, aby byly samostatně prohlášeny za kulturní památku, v celku však vytváří prostředí významné a území se tak může stát památkovou zónou, ač se v tomto území nemusí nacházet jediná kulturní památka. Navržená památková zóna Kačerov představuje ve své všeobecnosti jedinečnou reprezentaci daného regionu a představuje jedno z nejzachovalejších sídel daného regionu. Takže výjimečnost této lokality je právě v její jednoduchosti a v jejím obecném popisu vývoje společnosti až do dnešních dnů, který se zrcadlí v jednotlivých nemovitostech zasazených do krajiny. Dalším nezanedbatelným důvodem, je absence nevhodné zástavby, například areály zemědělské výroby, telekomunikační stožáry, zemědělské závody, případně bytové domy. Neopominutelná je nejen sama charakteristická sídelní struktura ale i stopy zaniklých usedlostí a zaniklých krajinných prvků.

Námítka č. 13.11: V Kačerově se nenachází převážně roubená lidová architektura. Jsou zde zastoupeny všechny druhy používaných stavebních hmot od kamene, cihel, roubených staveb až po objekty postavené z dřevopanelů nebo z Unimo buněk.

Výrok: námítka č. 13.11 se zamítá

Odůvodnění: Památková péče se neomezuje pouze na ochranu kulturních památek samotných. Pokud nemovitosti samy o sobě nemají takové kvality, aby byly samostatně prohlášeny za kulturní památku, mohou v celku vytvářet historické prostředí významné kulturní hodnoty. V případě prohlašování památkových zón se jedná o formu plošné památkové ochrany. Předmětné opatření obecné povahy se tak týká všech nemovitostí, které se nacházejí ve vymezeném území památkové zóny. Současné využití stavebního fondu je přizpůsobeno charakteru a možnostem života současné společnosti včetně použitých stavebních materiálů.

Námítka č. 13.12: Text v Urbanistickém zhodnocení Návrhu obsahuje výčet dílčích konstrukčních částí jmenovaných objektů bez konkrétního uvedení, zda uvedené jednotlivé objekty jako takové splňují podmínky pro zapsání mezi kulturní památky či nikoliv.

Výrok: námítka č. 13.12 se zamítá

Odůvodnění: Památková péče se neomezuje pouze na ochranu kulturních památek samotných. Pokud nemovitosti samy o sobě nemají takové kvality, aby byly samostatně prohlášeny za kulturní památku, mohou v celku vytvářet historické prostředí významné kulturní hodnoty. V případě prohlašování památkových zón se jedná o formu plošné památkové ochrany. Předmětné opatření obecné povahy se tak týká všech nemovitostí, které se nacházejí ve vymezeném území památkové zóny.

Námítka č. 13.13: Objekt č.e. 37 stojí mimo obec cca 500m od navrhované hranice zóny. Objekt č.e. 38 stojí mimo obec cca 1000m od hranice navrhované zóny. Uvádění těchto staveb v Odůvodnění Návrhu pro zvýšení dojmu četnosti roubených staveb v zóně je ryze účelové.

Výrok: námitka č. 13.13 se zamítá

Odůvodnění: Text návrhu opatření obecné povahy výslovně uvádí, že tyto objekty se nacházejí mimo jádro vesnice, a do znění opatření byly zahrnuty kvůli úplnosti tak, aby bylo možné z textu opatření obecné povahy získat ucelené informace o charakteru území.

Námitka č. 13.14: Objekt č.e. 68 stojí mimo obec cca 450 m od hranice navrhované zóny. Uvádění této stavby v Odůvodnění Návrhu pro zvýšení dojmu četnosti historických staveb v zóně je v Odůvodnění Návrhu účelové.

Výrok: námitka č. 13.14 se zamítá

Odůvodnění: Text návrhu opatření obecné povahy výslovně uvádí, že tyto objekty se nacházejí mimo jádro vesnice, a do znění opatření byly zahrnuty kvůli úplnosti tak, aby bylo možné z textu opatření obecné povahy získat ucelené informace o charakteru území.

Námitka č. 13.15: Uvádění stavby stojící v Horním Uhřínově, tedy mimo katastr obce Kačerov v Odůvodnění Návrhu je irelevantní.

Výrok: námitka č. 13.15 se zamítá

Odůvodnění: Text návrhu opatření obecné povahy výslovně uvádí, že tyto objekty se nacházejí mimo jádro vesnice, a do znění opatření byly zahrnuty kvůli úplnosti tak, aby bylo možné z textu opatření obecné povahy získat ucelené informace o charakteru území.

Námitka č. 13.16: Kostel sv. Kateřiny je zapsán do seznamu nemovitých kulturních památek 3. 5. 1958 (č. rejstříku ÚSKP 33441/6-2444). Uvedený objekt jako takový již požívá památkové ochrany. Je tedy irelevantní uvádět jej do Odůvodnění Návrhu. Uvádění tohoto objektu v Odůvodnění Návrhu je tendenční, jednalo by se o duplicitní výkon ochrany.

Výrok: námitka č. 13.16 se zamítá

Odůvodnění: Zákon o státní památkové péči ve svém § 1 vymezuje účel zákona, tedy ochranu kulturních památek. Na tomto místě je však třeba zdůraznit, že s odkazem na další ustanovení zákona se pod „památkovou ochranou“, resp. „památkovou péčí“ rozumí nejen ochrana jednotlivých kulturních památek, ale i ochrana plošně chráněných území. Z toho plyne, že je třeba dodržovat členění památkové ochrany na individuální a územní. Konkrétní nemovitosti (individuální památky) jsou chráněny jako kulturní památky podle § 2 zákona o státní památkové péči, kde jsou v odst. 1 definovány jako nemovité a movité věci (jejich soubory), „které jsou významnými doklady historického vývoje, životního způsobu a prostředí společnosti od nejstarších dob do současnosti, jako projevy tvůrčích schopností a práce člověka z nejrůznějších oborů lidské činnosti, pro jejich hodnoty revoluční, historické, umělecké, vědecké a technické,“ a „které mají přímý vztah k významným osobnostem a historickým událostem.“ Na tomto místě je nutné především poukázat na kritéria z výše citované definice, která jsou hodnocena a posuzována. Územní památková ochrana rozlišuje památkové rezervace a památkové zóny a dle typologie potom městské, vesnické nebo krajinné, či archeologické. Kulturní hodnoty části krajinného celku, nebo území, jsou dány přírodní, kulturní a historickou charakteristikou. V případě, kdy soubor kulturních památek určuje charakter prostředí daného území, lze prohlásit za památkovou rezervaci. Území, které vykazuje významné kulturní hodnoty, může Ministerstvo kultury dle 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči z hlediska veřejného zájmu státní památkové péče prohlásit za památkovou zónu. Může jít o historické prostředí nebo i část krajinného celku. V památkové zóně, na rozdíl od památkových rezervací, nemusí být žádné kulturní památky.

Námítka č. 13.17: Uvádění neexistující zaniklé stavby (tj. filiálního dřevěného kostela) v Odůvodnění Návrhu je irelevantní.

Výrok: námitka č. 13.17 se zamítá

Odůvodnění: Text návrhu opatření obecné povahy výslovně uvádí tyto objekty kvůli úplnosti tak, aby bylo možné získat ucelené informace o předmětném území.

Námítka č. 13.18: Sousoší Piety je zapsáno do seznamu nemovitých kulturních památek 3. 5. 1958 (č. rejstříku ÚSKP 33441/6-2446). Uvedený objekt jako takový již požívá památkové ochrany. Je tedy irelevantní uvádět jej do Odůvodnění Návrhu. Uvádění tohoto objektu v Odůvodnění Návrhu je tendenční, jednalo by se o duplicitní výkon ochrany.

Výrok: námitka č. 13.18 se zamítá

Odůvodnění: Zákon o státní památkové péči ve svém § 1 vymezuje účel zákona, tedy ochranu kulturních památek. Na tomto místě je však třeba zdůraznit, že s odkazem na další ustanovení zákona se pod „památkovou ochranou“, resp. „památkovou péčí“ rozumí nejen ochrana jednotlivých kulturních památek, ale i ochrana plošně chráněných území. Z toho plyne, že je třeba dodržovat členění památkové ochrany na individuální a územní. Konkrétní nemovitosti (individuální památky) jsou chráněny jako kulturní památky podle § 2 zákona o státní památkové péči, kde jsou v odst. 1 definovány jako nemovité a movité věci (jejich soubory), „které jsou významnými doklady historického vývoje, životního způsobu a prostředí společnosti od nejstarších dob do současnosti, jako projevy tvůrčích schopností a práce člověka z nejrůznějších oborů lidské činnosti, pro jejich hodnoty revoluční, historické, umělecké, vědecké a technické,“ a „které mají přímý vztah k významným osobnostem a historickým událostem.“ Na tomto místě je nutné především poukázat na kritéria z výše citované definice, která jsou hodnocena a posuzována. Územní památková ochrana rozlišuje památkové rezervace a památkové zóny a dle typologie potom městské, vesnické nebo krajinné, či archeologické. Kulturní hodnoty části krajinného celku, nebo území, jsou dány přírodní, kulturní a historickou charakteristikou. V případě, kdy soubor kulturních památek určuje charakter prostředí daného území, lze prohlásit za památkovou rezervaci. Území, které vykazuje významné kulturní hodnoty, může Ministerstvo kultury dle 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči z hlediska veřejného zájmu státní památkové péče prohlásit za památkovou zónu. Může jít o historické prostředí nebo i část krajinného celku. V památkové zóně, na rozdíl od památkových rezervací, nemusí být žádné kulturní památky.

Námítka č. 13.19: Poslední odstavec na 8. straně Návrhu popisuje dnes již neexistující tvar vesnice. Je tedy irelevantní uvádět jej do Odůvodnění Návrhu.

Výrok: námitka č. 13.19 se zamítá

Odůvodnění: Text návrhu opatření obecné povahy výslovně uvádí tyto objekty kvůli úplnosti tak, aby bylo možné získat ucelené informace o předmětném území.

Námítka č. 13.20: Poslední odstavec na 8. straně a pokračující na straně 9. Návrhu („Pouze na parcelách.“) neobsahuje pravdivé údaje. Nejedná se o několik chatových objektů. Na orientační mapě (příloha Návrhu) jsou uvedeny tyto objekty, které jsou v ohraničené zóně nebo v jejím přímém kontaktu: č. e. 35, 34, 44, 45, 46, 43, 47, 48, 49, 50, 30, 78, 238, 73, 72, 70, 69, 71 (č.e. 71 není na orientační mapě Návrhu uveden, což je další chybou opakující se již od původního posudku Ing. arch. Jana Pešty, kde se na jím vypracované mapě posudky rovněž nevyskytuje), 58, 57, 239, 65 a 52.

Celkový počet „několika chatových objektů“ je tedy 23, přičemž počet objektů s č.e. vyjmenovaných ve výše uvedených odstavcích Návrhu v k.ú. Kačerov je 26, z toho 3 objekty ležící mimo obec. Chatové objekty a objekty citované v uvedeném odstavci jsou tedy v území zastoupeny v poměru 1 : 1. Vzhledem k nekonkrétnosti Návrhu ve věci, které nemovitosti by měly být památkově chráněny a které nikoliv lze naprosto jasně dovodit, že by se poměr zastoupení v oblasti výrazně změnil na stranu „chatových“ objektů. Není pravdou, že tyto chatové objekty jsou mimo přímý kontakt v Návrhu nazvaným „historickým prostředím“. Tyto objekty jsou naopak v jeho přímém kontaktu. Dále není pravdou, že jsou tyto objekty odcloněny vzrostlou zelení. Rovněž není pravda, že se tyto objekty snaží materiálově respektovat daný kontext prostředí.

Výrok: námitka č. 13.20 se zamítá

Odůvodnění: *Zmiňovaný text „Pouze na parcelách“ se týká pouze parcel po zaniklých hospodářských usedlostech, kde bylo postaveno několik objektů, chat. Některé chaty byly postaveny na parcelách, které nejsou historicky zastavěné.*

K namítané chybě ohledně č.e. 71 v přiloženém mapovému podkladu “Návrh hranice vesnické památkové zóny Kačerov“, uvádíme, že příloha schematicky vymezuje hranice navržené památkové zóny a má pouze doprovodnou, informativní funkci.

Zákon o státní památkové péči ve svém § 1 vymezuje účel zákona, tedy ochranu kulturních památek. Na tomto místě je však třeba zdůraznit, že s odkazem na další ustanovení zákona se pod „památkovou ochranou“, resp. „památkovou péčí“ rozumí nejen ochrana jednotlivých kulturních památek, ale i ochrana plošně chráněných území. Z toho plyne, že je třeba dodržovat členění památkové ochrany na individuální a územní. Konkrétní nemovitosti (individuální památky) jsou chráněny a zároveň musí splňovat podmínky jako kulturní památky podle § 2 zákona o státní památkové péči, kde jsou v odst. 1 definovány jako nemovité a movité věci (jejich soubory), „které jsou významnými doklady historického vývoje, životního způsobu a prostředí společnosti od nejstarších dob do současnosti, jako projevy tvůrčích schopností a práce člověka z nejrůznějších oborů lidské činnosti, pro jejich hodnoty revoluční, historické, umělecké, vědecké a technické,“ a „které mají přímý vztah k významným osobnostem a historickým událostem.“ Na tomto místě je nutné především poukázat na kritéria z výše citované definice, která jsou hodnocena a posuzována. Územní památková ochrana rozlišuje památkové rezervace a památkové zóny a dle typologie potom městské, vesnické nebo krajinné, či archeologické. Kulturní hodnoty části krajinného celku, nebo území, jsou dány přírodní, kulturní a historickou charakteristikou. V případě, kdy soubor kulturních památek určuje charakter prostředí daného území, lze prohlásit za památkovou rezervaci. Území, které vykazuje významné kulturní hodnoty, může Ministerstvo kultury dle 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči z hlediska veřejného zájmu státní památkové péče prohlásit za památkovou zónu. Může jít o historické prostředí nebo i část krajinného celku. V památkové zóně, na rozdíl od památkových rezervací, nemusí být žádné kulturní památky.

Vyhodnocení, rozbor a návrh na prohlášení území za památkovou zónu realizoval tým specialistů odborné organizace státní památkové péče Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Josefově a tým expertů generálního ředitelství, oddělení specialistů ustavených za účelem zpracování podkladů pro návrh prohlášení památkové zóny Kačerov. Z podkladů, které byly Ministerstvu kultury předány, je zřejmé, že prohlášení památkové zóny Kačerov včetně navržení krajinářských, urbanistických a architektonických regulativů v předmětném území je ve veřejném zájmu vyplývající ze zákona č. 20/1987 Sb., a dalšího právního předpisu, který je součástí právního řádu České republiky a který je přímo závazný, je Úmluva o ochraně architektonického dědictví Evropy s účinností dnem 1. 6. 2002.

Ministerstvo kultury s odbornou organizací státní památkové péče velmi pečlivě zvažovalo rozsah navrhované památkové zóny právě s ohledem na nejen zachovaná obydlí, ale i na typologickou různorodost a strukturu jednotlivých objektů ve vztahu k okolní kulturní krajině a přírodě. Zásadní význam pro ochranu urbanistických hodnot zástavby je jejich znalost a běžně dostupná informace o nich. V řadě případů se jedná o hodnotu, která není každému jednoznačně zřejmá nebo zjevná a ne vždy se všichni účastníci řízení shodnou v názoru na to, co je kulturní krajina, jaké urbanistické hodnoty se v území vyskytují a jak je chránit.

Námítka č. 13.21: Navrhovaná plocha území uvedená v Návrhu se nesestává pouze z nemovitostí, jak je uvedeno v odstavcích Odůvodnění Návrhu. Přes cca 90 % plochy v Návrhu tvoří lesní pozemky a trvalé travní porosty, na kterých by v případě vyhlášení zóny a nepřiměřenou regulací a administrativní zátěží došlo zákonitě k omezení nakládání s těmito pozemky vesměs zarostlými místní bujnou vegetací (místní územní srážky velmi převyšují krajský průměr). Omezení možností a dosud přetrvávající ochoty vlastníků pozemků k regulaci dřevin kácením bude následně degradovat stávající krajinu. Případné vyhlášení zóny by tedy znamenalo pro celou oblast zásadní kontraproduktivní efekt.

Výrok: námitka č. 12.1 se zamítá

Odůvodnění: Návrh o prohlášení území Zdobnice s historickým prostředím za památkovou zónu Kačerov, už v čl. 1, který je v souladu s § 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., ve znění pozdějších předpisů má stanovený „Předmět ochrany“: „Předmětem ochrany v památkové zóně Kačerov jsou kulturní hodnoty zejména urbanistické, architektonické, historické, umělecké, estetické a krajinné, které mají hmotnou podstatu, dokládají urbanistický, stavebně historický a kulturní vývoj sídla a vytvářejí jeho prostředí. Předmětem ochrany je dochovaný příklad sídelního útvaru orlickohorského podhůří, celkové urbanistické rozložení objektů, struktura zástavby, charakter jednotlivých objektů, jejich vazba na přilehlou krajinu, komunikace, vodní toky a stopy jejího hospodářského využití v přilehlé krajině.“ Krajinné prvky jsou v nemalé míře zohledněny a zastoupeny.

Podmínky ochrany jsou v souladu s § 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., ve znění pozdějších předpisů, obecně stanoveny v čl. 2 „Podmínky ochrany“ Návrhu opatření obecné povahy o prohlášení památkové zóny. Konkrétní důsledky, které budou tyto podmínky ochrany mít, ale nemůže opatření obecné povahy předvídat, o těch bude vždy rozhodováno ad hoc ve správním řízení ve věci daného záměru týkajícího se konkrétního rozsahu a druhu prací.

Námítka č. 13.22: Plošná ochrana formou památkové zóny je jen jedním ze způsobů ochrany. Proto nesouhlasíme s vyhlášením památkové zóny. Upozorňujeme, že některé pozemky a nemovitosti uvedené v Návrhu jsou již v ochranné zóně CHKO Orlické hory, kde způsob ochrany území zcela dostačující a funguje dlouhá léta naprosto bezproblémově, aniž by vlastníkům způsobovala nadměrnou administrativní zátěž a nepřiměřeně je omezovala v jejich vlastnických právech. V případě vyhlášení památkové zóny by však došlo k výraznému omezení vlastnických práv všech majitelů nemovitostí, které nejsou kulturními památkami, aniž by se jim za to nabízela určitá dostatečná satisfakce.

Výrok: námitka č. 13.22 se zamítá

Odůvodnění: Na území CHKO leží celá řada kulturních nemovitých památek a lokalit s územní ochranou – památkových zón či rezervací. Pozornost, věnovaná osobitosti krajiny se tak prolíná mezi památkovou péčí a ochranou přírody a krajiny. Ochrana přírodní rovnováhy v krajině je vymezena zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Tento zákon ve svém § 1 vymezuje účel zákona: „Účelem zákona je za účasti příslušných krajů, obcí, vlastníků a správců pozemků přispět k udržení a obnově

přírodní rovnováhy v krajině, k ochraně rozmanitostí forem života, přírodních hodnot a krás, k šetrnému hospodaření s přírodními zdroji a vytvořit v souladu s právem Evropských společenství v České republice soustavu Natura 2000. Přitom je nutno zohlednit hospodářské, sociální a kulturní potřeby obyvatel a regionální a místní poměry.“ Ochranou přírody a krajiny se podle tohoto zákona rozumí dále vymezená péče státu a fyzických i právnických osob o volně žijící živočichy, planě rostoucí rostliny a jejich společenstva, o nerosty, horniny, paleontologické nálezy a geologické celky, péče o ekologické systémy a krajinné celky, jakož i péče o vzhled a přístupnost krajiny. Toto pojetí je vyjádřeno i v §12 téhož zákona, kde je krajinný ráz definován jako zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu.

Památková péče představuje systém péče o kulturní hodnoty území. Problematika kulturní krajiny se objevuje přímo v § 6 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, dle kterého je možno část krajinného celku, který vykazuje významné kulturní hodnoty, prohlásit za památkovou zónu. Z hlediska cílů není památková zóna vázána na jednotlivé nemovitosti, ale je nástrojem k zajištění ochrany uceleného prostředí, které tvoří kulturní krajina vytvořená hospodářskou činností člověka. Z výše uvedeného vyplývá, že běžné činnosti související s ochranou přírody nijak významně nejsou v rozporu se zájmy státní památkové péče, pouze je nezbytné zachování kulturních hodnot území.

Upozorňujeme rovněž na to, že i bez prohlášení daného území za památkovou zónu zde existuje povinnost vyžádat si pro plánovanou výstavbu nebo změnu, rozhodnutí či závazné stanovisko jiného dotčeného orgánu.

Námítka č. 13.23: Zpracovatel Návrhu se ve textu Návrhu účelově soustřeďuje jen na nemovitosti a jejich dřevěné roubené konstrukční části a uvádí, že prohlášením zóny a případným prohlášením několika málo staveb za kulturní památky (pokud by však bylo provedeno jejich skutečně objektivní a komplexní posouzení) dojde k jakýmsi nejistým přínosům. Zpracovatel Návrhu zde zcela záměrně potlačuje skutečný genius loci Kačerova. Kačerov dávno netvoří žádný „vesnický celek“, ani si neudržel „svůj tradiční ráz“ jak je nepravdivě uváděno ve výše uvedeném odstavci Návrhu, netvoří tedy žádnou vesnickou ani jinou zónu, ale svou polohou tvoří známou krajinnou oblast, která je přirozenou součástí prostředí obohacující CHKO Orlické hory a vyhledávanou právě zejména své Kačerovské rašeliniště, soustavu rybníků, krajinu podél Liberského potoka či geomagnetickou anomálii na kopci Sv. Jana.

Výrok: námitka č. 13.23 se zamítá

Odůvodnění: Kačerov je ukázkou osady, která si díky minimálnímu stavebnímu rozvoji zachovala přirozený přechod sídla do krajiny. Míra změn, které poznamenaly původní historickou strukturu zástavby Kačerova, nezničila genius loci místa samého. Úbytek jednotlivých staveb, novodobá přestavba starých třeba i roubených staveb a používání moderních stavebních materiálů se do krajinného rázu tohoto venkovského sídla výrazně negativně nepodepsal. Jak se mění postupem času sídlo, tak se postupem času mění i okolní krajina. To vše je dokladem existence naší společnosti. Předmětem ochrany v památkové zóně Kačerov jsou kulturní hodnoty zejména urbanistické, architektonické, historické, umělecké, estetické a krajinné, které mají hmotnou podstatu, dokládají urbanistický, stavebně historický a kulturní vývoj sídla a vytvářejí jeho prostředí. Předmětem ochrany je dochovaný příklad sídelního útvaru orlickohorského podhůří, celkové urbanistické rozložení objektů, struktura zástavby, charakter jednotlivých objektů, jejich vazba na přilehlou krajinu, komunikace, vodní toky a stopy jejího hospodářského využití v přilehlé krajině tak, jak je uvedeno v čl. 1, Návrhu o prohlášení území Zdobnice s historickým prostředím za památkovou zónu Kačerov.

Ochrana přírody a krajiny a památková péče mají společný cíl, kterým je zachování kulturních hodnot tohoto území.

Námítka č. 13.24: Předložený Návrh neobsahuje znění stanoviska dotčených orgánů k Návrhu ani způsob jakým se předkladatel vypořádal s jejich připomínkami. Podmínka projednání s Krajským úřadem může sice působit bezobsažně, avšak logickým a gramatickým výkladem tohoto zákonného ustanovení je, že Krajský úřad musí souhlasit.

Výrok: námitka č. 13.24 se zamítá

Odůvodnění: Dne 1. 7. 2008 nabyl účinnosti zákon č. 189/2008 Sb., jímž byla provedena novela zákona č. 20/1987 Sb., v jejímž rámci byl změněn § 44 památkového zákona, který do té doby upravoval vztah zákona ke správnímu řádu. § 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb. však nadále stanoví pravomoc Ministerstva kultury po projednání s krajským úřadem prohlásit územní sídelní útvar nebo jeho část s menším podílem kulturních památek, historické prostředí nebo část krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty, za památkovou zónu a určit podmínky její ochrany, nicméně forma tohoto prohlášení není zákonem stanovena. Toto ustanovení lze považovat za dostatečně určité na to, aby splnilo požadavky materiálního pojetí institutu opatření obecné povahy podle části šesté zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů.

Povinnost projednání nebyla ze strany Ministerstva kultury porušena, protože co se týče přípravné fáze projednání návrhu před vyvěšením na úřední desce, na to se vztahuje § 172 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 136 odst. 1 písm. a), které stanoví povinnost správního orgánu návrh opatření obecné povahy ještě před vyvěšením na úřední desce projednat s dotčenými orgány, o kterých to stanoví zvláštní zákon. Pro prohlášení památkové zóny formou opatření obecné povahy nejsou kromě projednání s krajským úřadem, žádným zvláštním zákonem stanoveny další dotčené orgány. Až po projednání s dotčenými orgány stanovenými zvláštním zákonem je návrh opatření obecné povahy zveřejněn a probíhá jeho projednání podle § 172 odst. 3 správního řádu v řízení o návrhu, které je písemné v případě, že zákon nebo správní orgán neurčí nebo nestanoví, že se koná veřejné projednání. V konkrétním případě, se správní orgán, Ministerstvo kultury nerozhodlo pro veřejné projednání a zákon tuto povinnost také nestanoví. Návrh tedy byl vyvěšen na úřední desce s tím, že dotčené osoby, a to včetně obcí, mohly k opatření obecné povahy v podobě návrhu podle § 172 odst. 4 a 5 uplatnit připomínky a námítky, které je správní orgán povinen vypořádat v odůvodnění Opatření obecné povahy. Samotné vyjádření dotčeného orgánu k návrhu není povinnou náležitostí Opatření obecné povahy.

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor regionálního rozvoje, grantů a dotací, oddělení kultury a památkové péče, ve svém vyjádření nezpochybnil význam a důvody vyhlášení památkové zóny Kačarov: „Z hlediska architektonického, urbanistického, historického, krajinného i estetického se jedná o jeden z posledních dokladů sídelního útvaru podhůří Orlických hor. Přestože se na sídelním útvaru velice negativně projevil poválečný odsun německy hovořícího obyvatelstva, kdy postupně došlo k zániku mnoha již nevyužívaných staveb, stále jsou zachovány prvky a otisk původní urbanistické struktury. Stavby, které se dochovaly, představují hodnotný doklad převážně roubené lidové architektury datovatelný do období 18. a 19. století. Mnohé stavební a architektonické prvky, např. kamenné portály zděných částí staveb, dřevěné šambrány oken, podlomení štítů, apod., jsou významnými a ochranu vyžadujícími doklady původního stavitelství této oblasti.“ Území, ve kterém se nachází soubor nemovitých kulturních památek lze prohlásit za památkovou rezervaci, kdy tento soubor kulturních památek určuje charakter a prostředí daného území. Území, které vykazuje významné kulturní hodnoty, může Ministerstvo kultury dle 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb.,

o státní památkové péči z hlediska veřejného zájmu státní památkové péče prohlásit za památkovou zónu. Může jít o historické prostředí nebo i část krajinného celku. V památkové zóně, na rozdíl od památkových rezervací, nemusí být žádné kulturní památky.

Námítka č. 13.25: Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ukládá v odst. 1 povinnost státních orgánů, pokud je to možné, předem projednat s obcí návrhy na opatření dotýkající se působnosti obce. Vzhledem k tomu, že se Návrh dotýká se velkého množství vlastníků pozemků a nemovitostí, bylo jistě možné, aby byl tento Návrh v předkládaném znění projednán v souladu s uvedeným Zákonem. Návrh neobsahuje žádnou zmínku o tom, jak a zda byla tato vaše povinnost předem splněna. V tomto případě se tedy jedná o nedodržení zákonných podmínek, když vlastníci nemovitostí nemohli cestou svých volených zástupců na komunální úrovni hájit svá vlastnická práva.

Výrok: námitka č. 13.25 se zamítá

Odůvodnění: Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích, ukládá v §13 odst. 1 povinnost státních orgánů, pokud je to možné, předem projednat s obcí návrhy na opatření dotýkající se působnosti obce. Jedná se o promítnutí požadavků čl. 4 Evropské charty místní samosprávy. Tato povinnost nebyla ze strany Ministerstva kultury porušena, protože co se týče přípravné fáze projednání návrhu před vyvěšením na úřední desce, na tu se vztahuje § 172 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 136 odst. 1 písm. a), které stanoví povinnost správního orgánu návrh opatření obecné povahy ještě před vyvěšením na úřední desce projednat s dotčenými orgány, o kterých to stanoví zvláštní zákon. Pro prohlášení památkové zóny formou opatření obecné povahy nejsou kromě projednání s krajským úřadem stanoveny žádným zvláštním zákonem další dotčené orgány. Až po projednání s dotčenými orgány stanovenými zvláštním zákonem je návrh opatření obecné povahy zveřejněn a probíhá jeho projednání podle § 172 odst. 3 správního řádu v řízení o návrhu, které je písemné v případě, že zákon nebo správní orgán neurčí nebo nestanoví, že se koná veřejné projednání. V konkrétním případě se správní orgán, Ministerstvo kultury nerozhodlo pro veřejné projednání a zákon tuto povinnost také nestanoví. Návrh tedy byl vyvěšen na úřední desce s tím, že dotčené osoby, a to včetně obcí, mohly k opatření obecné povahy v podobě návrhu podle § 172 odst. 4 a 5 uplatnit připomínky a námítky, které je správní orgán povinen vypořádat v odůvodnění opatření obecné povahy.

Námítka č. 14, podání bylo doručeno na podatelnu Ministerstva kultury dne 13. 10. 2015, na epodatelnu dne 21. 10. 2015, dotčený pozemek, dotčená nemovitost: č. 073 na p.č. 129, p.č. 3298, p.č. 3299, p.č. 3297, p.č. 156, p.č. 3296 a p.č. 3293

Podal MUDr. Pavel Lipert, Čs armády70, 273 51 Pletený Újezd

Věc: Námítka (připomínka) opakované, doplněné podání v souladu se zákonem č. 500/2004 Sb. v platném znění, § 172 odst. 4 a 5 k č.j.: MK 14623/20 15 OPP, MK 36686/2014 OPP, MK 4682512015 OPP.

V souladu se zákonem č. 500/2004 Sb., podáváme námitku proti zamýšlenému vzniku VPZ v obci Kačerov v působnosti obce Zdobnice v Orlických horách. Dnes vyvěšeno na úřední desce obce Zdobnice v Orlických horách - "Návrh opatření obecné povahy".

Víme, že nemáme žádnou právní možnost zabránit vzniku VPZ v Kačerově, byť celá lokalita nenaplnuje svými parametry podmínky Zákona č. 20/1987 o státní památkové péči ve znění platném v roce 2013. Předkládáme alespoň kopii dokumentu obce Zdobnice, který jasně dokládá odpor většiny místních chalupářů a chatařů se vznikem VPZ (příloha č. 1).

Nejsmutnější na celé kauze je, že kampaň za vznik VPZ rozpoutali v podstatě pouze 3 aktivisté (jsou rovněž ve vedení Spolku Kačerov) a mnozí místní chalupáři jsou v současné době závislí s rekonstrukcí svých objektů na jednom z nich.

NPÚ ÚOP v Josefově v roce 2012 započalo řízení ke vzniku VPZ na žádost OS Kačerov. Podkladové materiály v roce 2007 vypracoval pan Ing. arch. J. Pešta (rovněž externí zaměstnanec VŠCHT - Ústavu chemické technologie a restaurování památek, jehož trvalým zaměstnancem je i pan prof. Pavel Novák CSc, člen vedení Spolku Kačerov) - z našeho pohledu laika však účelově, tendenčně nadhodnocené. S výčtem pouhých dvou památkově chráněných objektů nepřihlíží k potřebnému minimálnímu počtu objektů zahrnutých do Ústředního seznamu registrovaných kulturních památek v popisované lokalitě, nutných k prohlášení VPZ. V současné době máme dojem, že započiná projekt narychlo prohlásit některé chalupy za památkově chráněné tak, aby byla splněna příslušná část zákona o státní památkové péči. Většina těchto zájmových objektů je nově zrekonstruovaná, mnohdy se změněným půdorysem a profilem původní stavby a rovněž s výraznou změnou vnitřního prostorového uspořádání původních místností. často i s použitím "moderních" stavebních materiálů.

Původní myšlenka zakládání OS byla, aby existoval další účastník pro případná jednání o uzemnění plánování a stavebních řízeních v katastru Kačerova a dalo se tak eventuálně zabránit nechtěné nové výstavbě. V "Programovém prohlášení" při založení OS však není ani zmínka o plánu na vznik památkové zóny. V průběhu několika málo let se stalo OS nástrojem jeho vedení k podpoře podnikatelského záměru. Tj. staveb nových replik roubenek na území katastru Kačerova, vzniku podnikatelské činnosti - přístavba truhlárny ke staré chalupě. Tím se stává "naše" výhradně rekreační oblast frekventovaná touto činností, (přejezdy automobilů s materiálem a přetěžováním nezpevněných cest a jejich ničením, hlukem - instalovaný venkovní katr - a nepořádkem z uskladňování materiálu a jeho zpracovávání) a NE, již zónou klidu.

Dalším dopadem eventuálně možného vzniku VPZ je již nyní neuvěřitelně rozvíjející se polarita obou táborů (pro a proti VPZ), kdy "starousedlíci" znající se 45 až 50 let se přestávají zdravit, fotografují si chalupy k budoucímu udávání, neustálé "šmírování" a pomluvy. Tento stav vzniká postupně asi 8 let. Tomuto stavu, degradace vzájemných sousedských vztahů již nelze asi zabránit. Zastavit se dá jedině NEVYHLÁŠENÍM VPZ. Tím by se snad dal obnovit dosavadní krásný kousíček kraje i k duševní relaxaci nás, místních chalupářů, tak jak jsme byli v minulosti zvyklí.

K naší stížnosti na zastavení řízení ke vzniku VPZ Kačerov na generální ředitelství NPÚ v Praze (stejný text jako k č.j.: MK 36686/20 14 OPP) jsme samozřejmě neočekávali, že řízení bude zastaveno. Neočekávali jsme ovšem tak banální odůvodnění, proč "NE"! Nosnou konstrukcí odůvodnění je, že pan Ing. arch. J. Pešta "publikuje" a tak nelze jeho popis jedinečného krajinného útvaru jakkoliv zpochybňovat! (proč tedy nebyla začleněna tato „jedinečná“ lokalita do CHKO již při jejím vzniku a proč je dnes pouze při její hranici?) Většina odůvodnění pak je okopírovaná jeho podkladová zpráva. Tam se rovněž dozvídáme, že nejbližší památkovou zónou jsou jen Skalka u Stárkova, patřící ke Krkonošskému podhůří a na druhé straně Vysoká v Jeseníkách. Proto je potřeba "udělat" další I Orlických horách. "Jedinečností" Kačerova je, že v horách je "údolí" a na dně teče "potok" jménem Liberský a to do obce Liberk. Co dodat... Dále se v odůvodnění konstatuje, že - citace: "z průzkumu OS Údolí Kačerov v roce 2012, kdy byla oslovena převážná většina dotčených vlastníků nemovitostí, vyplynulo, že nadpoloviční většina dotázaných s prohlášením Kačerova za památkovou zónu souhlasí" (prosíme porovnat s přílohou č. 1). Nejlepším argumentem je, že vlastně NPÚ ÚOP v Josefově vůbec nejde o historický stav zbylých chalup (ostatně ani dvou chráněných objektů - Kostela Sv. Kateřiny a sousoší Piety - viz jejich skutečný současný

katastrofální fyzický stav) ale snad o “zachování historicko-krajinného útvaru“. Ten je nejméně přes 40 let stále stejný i bez kurately památkáře. Vše eventuální “nové“ je pod kontrolou obce Zdobnice a stavebního úřadu v Rychnově nad Kněžnou. Navíc, od 70tých let existoval tzv. stop stav na novou výstavbu. Po vzniku OS však byly některé parcely v obci vyčleněny v upraveném územním plánu, jako potencionálně možné nové stavební parcely. S touto novou “úpravou“ územního plánu souhlasilo OS jako účastník jednání. Odkupem těchto pozemků do osobního vlastnictví se pak již stává katastr obce základem pro uskutečňování podnikatelského záměru (možno dohledat v katastru nemovitostí).

Paradoxem vzniku OS je vlastně dnes jeho (tichý) souhlas s novou výstavbou “replik roubenek“ s pultovým vikýřem (a ne sedlovým) a mnohdy necitlivých rekonstrukcí a přístavb starých chalup měnicích zcela jejich půdorys (převážně však jen aktivních činovníků OS - vlastníků chalup). O udržení historizujícího krajinného rázu bez další nové stavební činnosti se, asi, OS již nejedná. Navíc OS (dnes Spolek...) má pouze 14 či 15 členů, z toho majitelů objektů v Kačerově jen 10! Objektů je celkem cca 40.

Zřízení VPZ bude znamenat, že opravy starých chalup pod “taktovkou památkáře“ si nebude mnoho chalupářů z finančních důvodů moci dovolit. Některé zbylé objekty tak budou odsouzeny k postupnému chátrání. Nebudou totiž ani prodejné, aby je eventuální majetnější nabyvatel mohl vůbec opravit, natož upravit dle svých potřeb. Můžeme doložit i velmi obtížně splnitelný písemný návrh OS Údolí Kačerov tzv. “Regulativních opatření staveb v Kačerově“. Udávání o provedených drobných opravách bude, velmi pravděpodobně, na denním pořádku.

Prosíme o velmi citlivé posouzení vzniku VPZ. Vaše rozhodnutí bude mít výrazný vliv na budoucnost naší osady, ke které máme dlouholetý citový vztah a slouží pouze k individuální rodinné rekreaci. Myslíme, že posuzování a rozhodování z dnes již 8 let starého posudku, nebude relevantní.

Výrok: námitka č. 14 se zamítá

Odůvodnění: Ministerstvo kultury s odbornou organizací státní památkové péče velmi pečlivě zvažovalo vymezení památkové zóny. Současný stavební fond prošel mnohými změnami, které jsou doloženy různorodou zástavbou. Je dokladem celospolečenských změn. Postupem času mizí řada hospodářských staveb, která přestala sloužit zemědělské výrobě, bez kterých by se vesnice před dvě stě lety neobešla. K tomuto ději docházelo a dochází průběžně u všech našich vesnic obdobně. Sociálně ekonomické změny mají dopad na životní styl obyvatel i na modernizaci jednotlivých objektů. Úbytek jednotlivých staveb, novodobá přestavba starých třeba i roubených staveb a používání moderních stavebních materiálů se do krajinného rázu tohoto venkovského sídla výrazně negativně nepodepsaly. Jak se mění postupem času sídlo, tak se postupem času mění i okolní krajina. To vše je dokladem existence naší společnosti.

Vztah k neopakovatelným hodnotám lokality a okolní krajině je přínosem pro zachování kulturně-historických hodnot daného území. Konkrétním cílem prohlášení památkové zóny je vymezení významného území, stanovení zásad jeho ochrany a vytvoření podmínek pro stavební a další činnosti, které budou směřovat k ochraně tohoto předmětného území a které budou respektovat historické vazby území a hlavně uchování urbanistické struktury sídla.

Vlastníci dotčených nemovitostí nejsou bez dalšího ve výstavbě nebo provádění změn omezeni, jsou však povinni před provedením konkrétní změny ve smyslu § 14 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, získat závazné stanovisko obecního úřadu obce s rozšířenou působností, v němž bude uvedeno, zda jsou předmětné změny z hlediska památkové péče přípustné a současně budou případně individuálně stanoveny základní podmínky, za kterých lze tyto práce provést. Dále uvádíme, že vlastník (správce, uživatel) dotčené nemovitosti, jako jediný účastník správního řízení, dle § 14 odst. 2 zákona

č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, v platném znění, není omezován ve výběru zhotovitele, nebo dodavatele stavebních prací, to je individuálním rozhodnutím žadatele.

Námítka č. 15, podání bylo doručeno na podatelnu Ministerstva kultury dne 13. 10. 2015 na epodatelnu dne 22. 9. 2015, dotčený pozemek, dotčená nemovitost: č. 073 na p.č. 129, p.č. 3298, p.č. 3299, p.č. 3297, 3290, p.č. 156, p.č. 3296 a p.č. 3293.

Podal: MUDr. Pavel Lipert, Čs armády 70, 273 51 Pletený Újezd

Nesouhlas se zřízením VPZ v Kačerově k č.j. MK 14623/2015 OPP. Vážený pane řediteli, předem mého podání, prosím, omluvte moji (na můj vkus) četnou korespondenci. Jsem vlastníkem chalupy č. e. 73, parcelní číslo 129 - zastavěná plocha a nádvoří, dále pozemků s parcelními čísly 3298, 3299, 3297 a 3290 - trvalý travní porost a parcelní číslo 156 jiná stavba - kůlna. Dále několik podílů na pozemcích vedených jako příjezdová cesta (3296, 3293). Vlastníkem jsem od března roku 2012, podpisem darovací smlouvy mojí matkou. O tom, že probíhají přípravné práce na prohlášení části Kačerova za VPZ jsem se dozvěděl až písemným dotazem starosty obce Zdobnice pana Trpišovského ze dne 31. 10. 2013 - viz příloha 1 "dopis starosty Trpišovského"

Od listopadu 2013 vedu korespondenci s NPÚ ÚOP v Josefově s panem ředitelem Ing. Balským o tom, že nesouhlasím se záměrem zřízení VPZ v Kačerově. Závěrem mi pan ředitel přislíbil, že moje nemovitosti budou přearány do tzv. žluté zóny. Ta měla být v konečném řešení zrušena.

Po dobu probíhajícího šetření jsem (a nejen moje osoba) ve veřejném internetovém médiu dehonestován, jako odpůrce VPZ vedoucími činiteli Spolku Kačerov panem M. Uškrtém, M. Voseckým a prof. P. Novákem. Viz Úřední deska obce Zdobnice 17. 8. 2015 byla vyvěšena moje žádost o postoj zastupitelstva ke vzniku VPZ (vesnická památková zóna) 27. 8. 2015 pak byla vyvěšena reakce pana prof. Ing. Nováka CSc pod názvem Stanovisko Spolku údolí Kačerov s podpisy všech tří činitelů. Od května 2015 je na webových stránkách Monumenta viva Chomutov uveřejněna prezentace s architektonickými odsudky v obrazové části nejen mé chalupy. Ani jeden z autorů však nemá příslušnou odbornost - architekt, stavař, historik -, ani není přiložen seznam použité literatury. Ve všech podkladových materiálech je nejrozsáhlejší statí popis historie obce tendenčně zakládající vznik VPZ. Do pozadí je potlačeno, že z původních asi 200 stavebních objektů zůstalo jen smutné torzo bez jakékoliv struktury vesnice, bez jakékoliv zbylé obecní infrastruktury, ale zato s opravami a rekonstrukcemi, cca 20ti zbylých chalup bez historicko architektonické korekce. Jak použitými stavebními materiály, tak architektonickými prvky (střechy z recyklátů, pórobetonových tvárnic, veluxová okna, přístavby zcela měnící půdorysy staveb, pultové vikýře apod.) Soudím, že svoji historii má každá obec nebo město v republice a nestačí to jako prvek pro vznik VPZ. Je-li tomu tak, je nutné vyhlásit území celého státu za památkovou rezervaci. Jako laik nepřikládám takovou důležitost Kačerovu, že by tato rekreační osada byla ve "státním zájmu" k vyhlášení VPZ. Neposledním důvodem mého odmítání vzniku VPZ je, že odmítám zařazení soukromého majetku pod "řízení státu". Paralela je zřejmá v zabírání a znárodňování minulého státního zřízení. Nezaručuje ochranu osobního vlastnictví např. Listina základních lidských práv a Občanský zákoník? I bez kurately státu se o svůj majetek řádně starám a jistě neměním ani vzhled chalupy, aby narušoval ráz krajiny a "poškozoval prostředí" (citát z prezentace Monumenta viva Chomutov, str. 53, Architektura původní vesnice....).

Žádám o vyjmutí svých nemovitostí ze všech stupňů, eventuálně, vzniklé vesnické památkové zóny v Kačerově. Věřím, že než vydáte konečné rozhodnutí, zajede se do Kačerova podívat Váš

kompetentní pracovník. K prohlídce by bylo vhodné, v zájmu objektivitu, pozvat zástupce obou znesvářených stran. Jistě nebude problém obeslat všechny vlastníky chalup a chat, eventuálně zastupitelů obce. Seznam s doručovacími adresami má obecní úřad ve Zdobnici.

Námítka č. 15: Dochované objekty v Kačerově nenaplnují znaky sídelního útvaru, neboť nejde o seskupení sídelních jednotek včetně hospodářských objektů a dopravních zařízení na určitém vymezeném území, které bývá urbanisticky odděleno od okolních sídel. Není to místo koncentrace hospodářství a ubytování obyvatelstva. Objekty Kačerova jsou rekreačními objekty určené k individuální rodinné rekreaci. Netvoří příklad dochovaného sídelního útvaru orlickohorského podhůří. Stávající dochované objekty jsou pouhým zbytkovým torzem tohoto útvaru zaniklého po roce 1945. V Návrhu chybí konkrétní vymezení předmětu ochrany, tj., kterých nemovitostí se opatření týká. Je to vážným nedostatkem, který jednak nenaplnuje účel zákona č. 20/1987 Sb. vyjádřený v § 1 a na druhé straně vyvolává svým obecným vymezením pochybnosti o konkrétním rozsahu práv a povinností vlastníků dotčených nemovitostí, čímž jsou významně kráceni na svých právech.

Výrok: námitka č. 15 se zamítá

Odůvodnění: *Z hlediska cílů není památková zóna vázána na jednotlivé nemovitosti, ale je nástrojem k zajištění ochrany uceleného prostředí, které tvoří kulturní krajina, vytvořená hospodářskou činností člověka. Kulturní hodnoty části krajinného celku, nebo území, jsou dány přírodní, kulturní a historickou charakteristikou. Charakter krajiny tvoří proměnlivost, neopakovatelnost a jedinečnost daného místa. Podoba sídel nebo jednotlivých staveb se liší region od regionu. Odlišnosti jsou dány úzkým sepětím lidí s krajinou a závislostí na klimatu, způsobu obživy, příslušnosti k určitému etniku či sociálním postavení. Venkovská nebo také lidová architektura, to nejsou jen zemědělské usedlosti, tedy obytné domy a jejich hospodářské zázemí. Patří sem i drobná architektura jako kaple, zvonice, boží muka, kříže, studánky aj., to vše zasazené do kulturní krajiny utvářené tisíciletou činností člověka. Postupem času sice mizí řada hospodářských staveb, která přestala sloužit zemědělské výrobě. Mizí i drobná architektura. Sociálně ekonomické změny mají dopad na životní styl obyvatel, který se odráží nejenom ve využití, ale i ve změně jak interiéru, tak exteriéru jednotlivých objektů a ve vzhledu krajiny vůbec. Rekreační chatové objekty jsou součástí tohoto vývoje. Současné využití stavebního fondu je přizpůsobeno charakteru života současné společnosti. Z toho je patrné, že kulturní dědictví je proměnlivým souborem krajiny a jednotlivých staveb, které tvoří jednu z reprezentativních složek kulturního dědictví. Vymezení předmětu ochrany je uvedeno V návrhu o prohlášení území za památkovou zónu, v čl. 1 „Předmět ochrany“, přičemž hranice památkové zóny je uvedena v čl. 3 „Vymezení hranice památkové zóny“.*

Ministerstvo kultury prohlášením památkové zóny Kačerov si je vědomo možného střetu individuálních zájmů vlastníků na užívání nemovitostí dle svých představ a obecného, veřejného zájmu na ochraně kulturního dědictví. Nicméně zásah do vlastnických práv dotčených vlastníků nemovitostí v podobě prohlášené památkové zóny je možné považovat za přiměřený vzhledem k cíli, k němuž směřuje, tedy k ochraně a zachování kulturních hodnot předmětného území.

Památková péče se neomezuje pouze na ochranu kulturních památek samotných. V případě památkových rezervací se jedná o území, jehož charakter a prostředí určuje soubor nemovitých kulturních památek, popřípadě archeologických nálezů. Pokud nemovitosti samy o sobě nemají takové kvality, aby byly samostatně prohlášeny za kulturní památku, mohou v celku vytvářet historické prostředí významné kulturní hodnoty. V případě prohlášení památkových zón se jedná o formu plošné památkové ochrany. Předmětné opatření obecné povahy se tak týká všech nemovitostí, které se nacházejí ve vymezeném území památkové zóny.

Veřejný zájem na ochraně a uchovávání památkového fondu, na jeho poznávání a na jeho zprostředkování je obecnou potřebou, vyjádřenou mj. zákonem o státní památkové péči. Úkolem památkové péče je zasadit se o zachování kulturního dědictví a pokusit se vyvážit zájmy na tomto zachování s ekonomickým rozvojem i jinými oprávněnými požadavky vlastníků nemovitostí. Tento úkol lze dosáhnout principem spolupráce orgánů památkové péče a vlastníků.

Vlastník nemovitosti, podléhající památkové ochraně, je nepochybně omezen na výkonu svých práv. Vlastnictví je předpokladem svobody, rozvoje jednotlivce a základem jeho soukromé iniciativy. Vytváří mu tím možnost nést odpovědnost za vlastní rozvoj. Vlastnictví však není absolutní a odtržené od společnosti a od práv a postavení jiných osob; má významnou sociální funkci. Vlastnictví zavazuje a jeho užívání má zároveň sloužit blahu společnosti. Vlastnictví tak představuje kromě práv i řadu povinností a jeho výkon nesmí být na úkor ostatních ani na úkor veřejného zájmu. Jedná se tedy o určitý závazek, který je zakotven v čl. 11 odst. 3 Listiny základních práv a svobod.

Obdržené podání, jež bylo označeno jako námitka, bylo Ministerstvem kultury posouzeno s ohledem na § 37 odst. 1 správního řádu podle jeho skutečného obsahu, přičemž bylo zjištěno, že předmětné pozemky jsou mimo vymezené hranice památkové zóny. Proto bylo toto podání vyhodnoceno jako připomínka a Ministerstvo kultury se jím zabývalo jako podkladem pro vypracování konečného znění opatření obecné povahy.

č. 16 – připomínka, podání bylo doručeno na podatelnu Ministerstva kultury dne 22. 10. 2015, dotčený pozemek, dotčená nemovitost st.p. č. 6, 3164, 3165, 3166, 3167, 3169, 135, objektu č. ev. 30, vše v k.ú. Kačerov.

Podal: JUDr. Lenka Bartoníčková, A. Malé 515/68, 500 06 Hradec Králové

Ing. Milan Bartoníček, A. Malé 515/68, 500 06 Hradec Králové

Ministerstvo kultury České republiky vyvěsilo na úřední desce dne 22. 9. 2015 návrh na vydání opatření obecné povahy, kterým prohlašuje část území s historickým prostředím osady Kačerov, obec Zdobnice, k. ú. Kačerov u Zdobnice (k.ú. 792616), okres Rychnov nad Kněžnou, kraj Královéhradecký, za památkovou zónu.

Jsme spoluvlastníci st.p. č. 6, jejíž hranice se přímo dotýká hranice navrhované zóny, zároveň jsme spoluvlastníky a vlastníky pozemků 3164, 3165, 3166, 3167, 3169, 135 a objektu č. ev. 30, vše v k.ú. Kačerov. Na základě této skutečnosti a s odkazem na ustanovení 17 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči jsme aktivně legitimováni k podání námitek jako osoby dotčené ve smyslu ustanovení 27 odst. 2 správního řádu.

Námitka: Dokument obsahuje nepřesné údaje, které evidentně nejsou v souladu s údaji katastrálního operátu.

Odůvodnění: Na pozemcích, které jsou v našem vlastnictví, se nachází pouze jedna stavba a to č. ev. 30, žádná další stavba bez čp/če (jak je uvedeno v příloze dokumentu) se zde nenachází. Označení umístění obou staveb je navíc na dokumentu chybné. V příloze dokumentu se vyskytují i další chyby neodpovídající skutečnosti, např. neoznačení stavby č. ev. 71.

Námitka: Dokument obsahuje v odůvodnění zavádějící údaje, když ve výčtu staveb uvádí nemovitosti, které nejsou v k. ú. Kačerov nebo stojí tak daleko od zamýšlené zóny, že s ní rozhodně nemůžou tvořit a tvoří jeden celek.

Odůvodnění: Dokument uvádí stodolu v zástavbě Horního Uhřínova. Uvedení tohoto objektu v dokumentu je zavádějící a pro odůvodnění zóny zcela bez právního či jiného významu.

Objekty č.e. 37, č.e. 38 a č.e. 68 stojí v extravilánu obce, rovněž výčet těchto nemovitostí v dokumentu je zavádějící a pro odůvodnění zóny zcela bez právního či jiného významu.

Námítka: Pochybení při zveřejnění dokumentu.

Odůvodnění: Dokument je vyvěšen v tištěné podobě na úřední desce Ministerstva kultury České republiky s datem 22. 9. 2015. Způsob zveřejnění obsahu úřední desky umožňující dálkový přístup nebyl ve shodě s vyvěšením dokumentu v tištěné podobě, neboť na elektronické úřední desce Ministerstva kultury České republiky se tento termín vyvěšení u dokumentu objevil až následně, a to dne 5. 10. 2015 na základě osobní intervence. Touto skutečností byla krácena práva všech dotčených osob majících své bydliště mimo sídlo Ministerstva kultury České republiky, neboť nebyly včas informovány o začátku běhu prekluzivní lhůty. Není bez důležitosti ani skutečnost, že dotčená obec na své elektronické úřední desce dokument vyvěsila s datem 18. 9. 2015, tedy 5 dní před jeho vyhlášením na Ministerstvu kultury České republiky. Tím vznikla možnost nezaviněných procesních pochybení ze strany dotčených osob tj. uplatnění předčasných námitek.

Námítka: Rozporuplnost odůvodnění vzniku zóny v dokumentu.

Odůvodnění: V dokumentu uvedená odůvodnění vzniku zóny se vzájemně popírají a vyvracejí a neodpovídají reálné skutečnosti. Na straně jedné je v dokumentu uvedeno že, se jedná o dochovaný příklad sídelního útvaru, na straně druhé je v dokumentu zmíněna skutečnost, že poválečné události vedly k úplnému zániku převážné části vesnice. Na další straně je uvedeno, že se nejvíce hodnotných staveb se dochovalo v údolí potoka, naproti tomu se v dokumentu uvádí, že většina velkých usedlostí byla zlikvidována. V dokumentu se uvádí, že hranice památkové zóny byla vedena tak, aby nedošlo k nadměrnému a neodůvodněnému zatěžování veřejnosti regulací. Na straně druhé je popisována urbanisticko architektonická struktura těchto objektů v údolí v počtu cca 3 až 4 ks, která je ve skutečnosti v přímém kontaktu s novodobou zástavbou objektů určených k individuální rekreaci pocházející cca ze 70. let 20. století. Zákon č. 20/1987 Sb., zná i jiné způsoby památkové ochrany, než použít v tomto případě nepřiměřený způsob plošné památkové ochrany. Na straně jedné je v dokumentu velmi rozsáhle popisován stav původní dnes neexistující zástavby, na straně druhé je v dokumentu naprosto bagatelizován stávající stav zástavby novodobé. Pokud by byla důvodem k vyhlášení památkové zóny tak malá skupina objektů pocházejících z počátku 20. století popř. starších stojících pohromadě, byl by i důvod k prohlášení památkovou zónou převážné části všech obcí v České republice, což je představa naprosto absurdní. V dokumentu je uveden demonstrativní výčet staveb, které v typické vesnici tvoří nebo mají tvořit typickou vesnickou vybavenost (mlýn, kovárna, hasičská zbrojnice, škola...). Současný stav je ale takový, že v Kačerově neexistuje a nefunguje žádná taková občanská vybavenost uváděného druhu. Pokud zmiňované objekty kdysi plnily v dokumentu zmiňovanou funkci, dnes není u žádného z nich vzhledem k jejich současnému vzhledu po přestavbách pro účely rekreačního užívání tato funkce vůbec patrná (např. bývalý mlýn nemá kolo ani mlýnici, bývalá kovárna nemá žádné markanty typické pro kovárny, atd.). V Kačerově je v současné době funkční pouze kiosek s občerstvením vybudovaný cca před 20 lety z odpadového nestavebního materiálu (bedničky, mobilní buňky), stojící paradoxně přesně uprostřed navrhované zóny. Zároveň je nutno upozornit, že Kačerov nenaplňuje funkci sídelního útvaru osada i pro nízký počet v zóně trvale bydlících osob (1 osoba), přičemž počet osob v zóně hlášených k trvalému pobytu je 2. Zásadním rozparem dokumentu je i skutečnost, že proti prohlášení zóny podal své negativní vyjádření Krajský úřad Královéhradeckého kraje. Dokument se omezil pouze na konstatování, že návrh byl s krajským úřadem projednán, neurčitý okruh adresátů ale již neinformoval o tom, že se tento, v hierarchii státní správy vysoce postavený orgán, ve svém stanovisku k prohlášení zóny vyjádřil záporně.

Námítka: Neaktuálnost údajů uváděných v dokumentu

Odůvodnění: Současný stav některých objektů, které mají být rozhodující pro rozhodnutí o zóně, neodpovídá stavu popisovanému v dokumentu. Namítáme, že podkladem pro dokument byl stav k dubnu 2015. Jedinými opravdu hodnotnými nemovitostmi v Kačerově jsou kostel Sv. Kateřiny a sousoší Piety. Tyto nemovitosti požívají památkové ochrany již od roku 1958, kdy byly zapsány do seznamu nemovitých kulturních památek. Jde o zjevný nepoměr těchto památek a ostatních objektů v Kačerově ve vazbě na ustanovení 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči.

Ministerstvo kultury obdrželo dne 22. 10. 2015 podání „Námítky proti návrhu Opatření obecné povahy o prohlášení památkové zóny Kačerov a určení podmínek její ochrany“.

Obdržené podání, které bylo označeno jako námítky, bylo Ministerstvem kultury posouzeno s ohledem na § 37 odst. 1 správního řádu podle jeho skutečného obsahu, přičemž bylo zjištěno, že žádný z tvrzených pozemků se nenachází v dotčeném území ve smyslu § 172 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správního řádu“). Proto bylo toto podání vyhodnoceno podle svého obsahu jako připomínka (§ 172 odst. 4 správního řádu) a Ministerstvo kultury se jím zabývalo jako podkladem pro vypracování konečného znění opatření obecné povahy.

Pro úplnost ještě dodáváme, že § 27 odst. 2 správního řádu, který upravuje postavení účastníků správního řízení a na který se podání odvolává, se na postavení dotčených osob v řízení o opatření obecné povahy nepoužije, neboť co se týče dotčených osob, obsahuje část šestá správního řádu zvláštní samostatnou úpravu. § 174 odst. 1 správního řádu sice stanoví, že se pro řízení o opatření obecné povahy přiměřeně použije část druhá správního řádu, to ale znamená, že se úprava části druhé použije pouze tam, kde část šestá neobsahuje vlastní zvláštní úpravu.

K namítané nepřesnosti ohledně nesouladu dokumentu s katastrálním operátem uvádíme, že grafické znázornění navrženého rozsahu památkové zóny v Kačerově je pouze podkladem pro orientaci a má pouze doprovodnou funkci. Katastrální mapa v čase neustále prochází změnami. Proto se používá katastrální mapa k určitému datu a ta je podkladem pro zpracování návrhu památkové zóny. Tím mohou vzniknout určité nesoulady, to ale nelze považovat za chybu grafického znázornění navrženého rozsahu památkové zóny.

Ohledně připomínky, ve které dotčené osoby zřejmě namítají rozdílné okamžiky zveřejnění návrhu, konstatujeme, že sice došlo ke zveřejnění způsobem umožňujícím dálkový přístup později, ale že se doba 15 dní, jako doba doručení v souladu s § 25 odst. 2 správního řádu, počítala po zveřejnění dokumentu online, takže se de facto lhůta pro podávání podnětů naopak prodloužila.

Závěrem uvádíme, že z hlediska cílů není památková zóna vázána na jednotlivé nemovitosti, ale je nástrojem k zajištění ochrany uceleného prostředí, které tvoří kulturní krajina vytvořená hospodářskou činností člověka. Kulturní hodnoty části krajinného celku, nebo území, jsou dány přírodní, kulturní a historickou charakteristikou. Charakter krajiny je fenoménem, který se vyznačuje dvěma důležitými vlastnostmi. Je to proměnlivost a neopakovatelnost a jedinečnost daného místa, či regionu, určovaný staletým vývojem, ve kterém se odráží ekonomická, technická a kulturní úroveň té které doby až do dnešních dnů. Tyto a mnohé další znaky nám poskytují informaci o tom, v jaké krajině se nacházíme a jaký byl její vývoj až do dnešních dnů. V důsledku zásadních celospolečenských politických, ekonomických, sociálních a kulturních transformací, se od základů změnilo zemědělské hospodaření, což se odrazilo na obrazu krajiny i na obrazu jednotlivých objektů. S ohledem na zcela jiný způsob využití jednotlivých objektů a potřeby jejich majitelů je zcela logické, že u nich došlo k různým úpravám, přístavbám a zásahům v exteriéru i interiéru. Péče o kulturní

dědictví je obecnou potřebou, vyjádřenou mj. zákonem o státní památkové péči. Lze tedy konstatovat, že úroveň a vyspělost společnosti je přímo odvislá od jejího vztahu k ochraně hodnot našeho životního prostředí a ochraně naší kulturní krajiny, které je svědectvím o životě lidí.

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor regionálního rozvoje, grantů a dotací, oddělení kultury a památkové péče, ve svém vyjádření nezpochybnil význam a důvody vyhlášení památkové zóny Kačerov: „Z hlediska architektonického, urbanistického, historického, krajinného i estetického se jedná o jeden z posledních dokladů sídelního útvaru podhůří Orlických hor. Přestože se na sídelním útvaru velice negativně projevil poválečný odsun německy hovořícího obyvatelstva, kdy postupně došlo k zániku mnoha již nevyužívaných staveb, stále jsou zachovány prvky a otisk původní urbanistické struktury. Stavby, které se dochovaly, představují hodnotný doklad převážně roubené lidové architektury datovatelný do období 18. a 19. století. Mnohé stavební a architektonické prvky, např. kamenné portály zděných částí staveb, dřevěné šambrány oken, podlomení štítů, apod., jsou významnými a ochranu vyžadujícími doklady původního stavitelství této oblasti.“

Území, ve kterém se nachází soubor nemovitých kulturních památek lze prohlásit za památkovou rezervaci, kdy tento soubor kulturních památek určuje charakter a prostředí daného území. Území, které vykazuje významné kulturní hodnoty, může Ministerstvo kultury dle 6 odst. 1 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči z hlediska veřejného zájmu státní památkové péče prohlásit za památkovou zónu. Může jít o historické prostředí nebo i část krajinného celku. V památkové zóně, na rozdíl od památkových rezervací, nemusí být žádné kulturní památky.

Poučení:

Proti rozhodnutí o námitkách se nelze ve smyslu § 172 odst. 5 správního řádu odvolat ani podat rozklad.

V Praze dne 12. května 2016

.....
Mgr. Jiří Vajčner, PhD.
ředitel odboru památkové péče

Příloha k opatření obecné povahy č. 1/2016

Orientační mapa území památkové zóny Kačerov, obec Zdobnice.

